

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1120/2009, 29. oktoober 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad 1
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1121/2009, 29. oktoober 2009, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega 27
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1122/2009, 30. november 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega 65

Hind: 7 EUR

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1120/2009,

29. oktoober 2009,

millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003), ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 36, artikli 39 lõiget 2, artikli 41 lõiget 4, artikli 43 lõiget 3, artikli 57 lõiget 2, artikli 68 lõiget 7, artikli 69 lõike 6 esimese lõigu punkti a ja lõike 7 neljandat lõiku, artikli 71 lõike 6 teist lõiku ja lõiget 10 ning artikli 142 punkte c, d, f, g, h ja q ning artikleid 147 ja 148,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) ⁽²⁾ sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad, on oluliselt muudetud. Järgnevalt võeti vastu komisjoni 22. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 639/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad eritoetuste suhtes ⁽³⁾. Kuna määruses (EÜ) nr 795/2004 on vaja teha täiendavaid

muudatusi, on selguse mõttes asjakohane liita määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 ühtseks määruseks, mis hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise üksikasjalikke rakenduseeskirju.

- (2) Õiguskindluse ja selguse huvides on asjakohane sätestada teatavad mõisted. Lühikese raieringiga madalmetša puhul on asjakohane lubada liikmesriikidel määratleda territooriumi jaoks kliimaatiliste ja agronoomiliste omaduste poolest sobivad liigid.
- (3) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 28 on sätestatud järgitavad miinimumnõuded, kuid artikli 28 lõike 1 esimese lõigu punkt b ei saa kohaldada põllumajandustootjate suhtes, kes teatavate tootmiskohustusega seotud kavade kohaselt saavad endiselt otsetoetusi, kuid kelle valduses ei ole ühtegi hektarit maad. Kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jaos osutatud lamba- ja kitsetoetus või IV jaotise 1. peatüki 11. jaos osutatud veise- ja vasikalihatoetus on oma olemuselt sellised tootmiskohustusega seotud kavad. Kõnealused põllumajandustootjad on samas olukorras kui erioigustega põllumajandustootjad ning kõnesolevate kavade täie tõhususe tagamiseks peaks neid seepärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 kohaldamisel kohtleva samamoodi kui erioigustega põllumajandustootjaid.
- (4) Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamise hõlbustamiseks tuleks sätestada selged eeskirjad arvude ümardamiseks ja võimaluse kohta, kuidas olemasolevaid toetusõigusi jagada juhul, kui toetusõigusega koos deklareeritava või üle antava maatüki suuruseks on kõigest murdosa hektarist, ning õiguste ja murdosade ühendamist hõlmavate eeskirjad kohta.

⁽¹⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

⁽²⁾ ELT L 141, 30.4.2004, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 191, 23.7.2009, lk 17.

- (5) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõikega 1 on lubatud puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimine edasi lükata. Kõnealuse edasilükkamise kohta tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad. Eelkõige kõnealuse sätte kolmanda lõiguga on liikmesriikidel lubatud vaadata läbi nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003⁽¹⁾ artikli 68b kohaselt vastuvõetud otsus, et näha ette kiirem integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 38 kohaselt on kõnealuse määruse artikli 51 lõike 1 kolmanda lõigu jõustumiseks vaja, et asjaomased maa-alad vastaksid ühtse otsemaksete kava tingimustele. Seepärast peaks liikmesriikidel olema võimalus määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teise lõigu kohaselt tehtud otsus uuesti läbi vaadata.
- (6) Riikliku reservi juhtimiseks tuleks kehtestada erisätted.
- (7) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud toetusõiguste valikuline jaotamine riiklikust reservist. On asjakohane sätestada eeskirjad selliselt jaotatavate toetusõiguste arvu ja väärtuse arvutamiseks. Võimaldamaks teatavat paindlikkust liikmesriikidele, kes suudavad ise kõige paremini hinnata iga selliseid meetmeid taotleva põllumajandustootja olukorda, ei peaks selliselt jaotatavate toetusõiguste maksimumarvu ületama deklareeritud hektarite arvu ja selle arvu väärtus ei peaks ületama summat, mille liikmesriik kehtestab objektiivsete kriteeriumide alusel.
- (8) Teatavatel tingimustel võib põllumajandustootjatel olla rohkem toetusõigusi kui neil on maad nende aktiveerimiseks, näiteks rendilepingu lõppemise tõttu, sh söödamaa ühiskasutamise puhul. Seetõttu tundub asjakohane sätestada põllumajandustootjale jätkuv toetuse tagamise mehhanism toetuse koondamise abil järelejäänud kättesaadavatele hektaritele. Selle mehhanismi kuritarvitamise vältimiseks tuleks siiski sätestada mõned mehhanismile juurdepääsu tingimused.
- (9) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 73/2009 uuendatakse riikliku reservi kasutamata toetusõiguste arvel või valikuliselt toetusõiguste müügi kinnipidamise või toetuste täiendava tootmiskohustusest lahutamise puhul enne liikmesriigi kindlaksmääratud konkreetset kuupäeva toimunud müügi kinnipidamise teel. Seetõttu tuleb sätestada kuupäev, mille järel kasutamata toetusõigused kantakse tagasi riiklikku reservi.
- (10) Kui kohaldatakse toetusõiguste müügi kinnipidamist, tuleks sätestada ja diferentseerida selle kohaldamise maksimaalsed protsendimäärad ja kriteeriumid, et võtta arvesse üleandmise liiki ja üleantava toetusõiguse liiki. Kõnealuste kinnipidamiste kohaldamise tulemuseks ei tohiks siiski olla toetusõiguste üleandmise oluline takistamine ega keelamine. Piirkondliku hübriidmudeli kohaldamisel ei tohiks kinnipidamine mõjutada mitte toetusõiguste piirkondlikku põhiväärtust, vaid üksnes ajalooliste võrdlussummadega seotud summasid.
- (11) Riikliku reservi haldamise hõlbustamiseks on asjakohane sätestada riikliku reservi juhtimine piirkondlikul tasandil, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 2, kui see on asjakohane, ja kõnealuse määruse artikli 41 lõikes 4 osutatud juhtudel, kui liikmesriikidel on kohustus toetusõigused jaotada.
- (12) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 33 lõikes 2 on sätestatud, et ühtse otsemaksete kava kohane toetus on põllumajandustootjatele kättesaadav toetusõiguste jaotamise või üleandmise teel. Et vältida sellise põllumajandusettevõtte juriidilise staatuse muutumist, mille puhul on püütud kõrvale hoida võrdlussummadega seotud põllumajandusettevõtte normaalse üleandmise eeskirjade kohaldamisest, tuleks kehtestada tingimused eeldatava pärandi või pärandi, ühinemiste ja jagunemiste jaoks.
- (13) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 62 lõikes 3 on sätestatud, et põllumajandustootja uues liikmesriigis, milles on kehtestatud ühtne otsemaksete kava, võib maata toetusõigused üle anda üksnes pärast seda, kui ta on kasutanud vähemalt 80 % oma kõnealuse määruse artikli 34 kohasest toetusõigustest vähemalt ühe kalendriaasta jooksul. Enne ühtse otsemaksete kava kohaldamist toimunud maa üleandmise arvessevõtmiseks tuleb põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmist koos tulevaste toetusõigustega käsitleda toetusõiguste kehtiva üleandmisena koos maaga määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 43 tähenduses, millele kohaldatakse teatavaid tingimusi, eelkõige seda, et toetusõiguste kehtestamist peaks taotlema müüja, kuivõrd kõnealuses määruses on sätestatud, et juurdepääs sellele toetuskavale on üksnes nendel, kes võrdlusperioodil on otsetoetust saanud.
- (14) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikega 4 on lubatud komisjonil määratleda eriolukorrad, mis õigustavad võrdlussummade kehtestamist teatavatele põllumajandustootjatele, kes olid sattunud olukorda, mis takistas neil võrdlusperioodil täielikult või osaliselt otsetoetusi saamast. Seetõttu on asjakohane loetleda need eriolukorrad ja sätestada eeskirjad, et vältida toetusõiguste erineva jaotamise kaudu toetuste samale põllumajandustootjale kumuleerumist, ilma et see piiraks komisjoni võimalust juhtumeid vastavalt vajadusele lisada. Lisaks sellele tuleks liikmesriikidele tagada paindlikkus jaotatava võrdlussumma kehtestamisel.
- (15) Kui liikmesriik hõlmab vastavalt siseriiklikule õigusele või juurdunud praktikale pikaajalise rendi mõistega ka viieaastase rendi, on asjakohane lubada liikmesriikidel kohaldada seda lühemat tähtaega.

⁽¹⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

- (16) Kui põllumajandustootja jääb pensionile või sureb ja on ette näinud oma põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmise pereliikmele või muule pärijale, kes kavatab jätkata põllumajandustegevust selles ettevõttes, on asjakohane tagada, et põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmine peres võiks hõlpsasti toimuda eelkõige juhul, kui üleantav maa oli võrdlusperioodil renditud kolmandale isikule, ilma et see piiraks pärija võimalust põllumajandustegevust jätkata.
- (17) Põllumajandustootjad, kes on teinud investeringuid, mille tulemuseks oluks neile makstava otsetoetuste summa potentsiaalne kasv, kui ühtset otsemaksete kava poleks kehtestatud või vastav sektor oleks olnud tootmiskohustusega seotud, peaksid toetusõiguste jagamisest samuti kasu saama. Tuleks sätestada erieeskirjad toetusõiguste arvutamiseks juhul, kui põllumajandustootjal juba on toetusõigused või tal ei ole hektareid. Samades tingimustes jääksid põllumajandustootjad, kes ostsid või rentisid maad või osalesid riiklikes tootmise ümberkorraldamise kavades, mille eest võrdlusperioodil oleks määratud otsetoetust ühtse otsemaksete kava alusel, toetusõigustest ilma, kuigi nad omandasid maa või osalesid sellistes kavades selleks, et teostada põllumajandustegevust, mis edaspidi saaks siiski kasu teatavatest otsetoetustest. Seepärast on asjakohane sätestada toetusõiguste jaotamine sellistel juhtudel.
- (18) Kava tõhusa haldamise huvides on asjakohane näha ette eeskirjad, millega hõlmatakse üleandmised ning võimaldatakse muuta toetusõigusi, eelkõige lubatakse ühendada murdosi.
- (19) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriik võib otsustada, et toetusõigusi võib üle anda või kasutada üksnes sama piirkonna piires. Praktiliste probleemide vältimiseks tuleks sätestada erieeskirjad kahes või enamis piirkonnas asuvate põllumajandusettevõtete kohta.
- (20) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 39 lubatakse kanepi tootmist teatavatel tingimustel. Vaja on kehtestada abikõlblike sortide loetelu, samuti sätestada nende sortide sertifitseerimine.
- (21) Tuleks sätestada erieeskirjad loomapidamisühiku arvutamiseks eriõiguste kehtestamise korral veise-, vasika-, lamba- ja kitselihasektoris kehtestatud ümberarvestustabelile viitamisega.
- (22) Kui liikmesriik otsustab kasutada ühtse otsemaksete kava piirkondade jaotamise võimalust, tuleks kehtestada erisäted, et hõlbustada kahes või enamis piirkonnas asuvate majandite puhul piirkondliku võrdlussumma arvutamist, samuti et tagada piirkondliku summa täielik jaotamine kava esimesel kohaldamisaastal. Mõningaid käesolevas määruses sätestatud tingimusi, eelkõige riikliku reservi moodustamise, toetusõiguste algse jaotuse ja toetusõiguste üleandmise kohta tuleks kohandada piirkondliku mude- li rakendamiseks.
- (23) Täiendava tootmiskohustusest lahutamise tõttu tekkivatele konkreetsetele olukordadele erilahenduste leidmiseks tuleks luua ühine raamistik.
- (24) Määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 5. peatükis on sätestatud põllumajandustootjatele makstav eritoetus. Kõnealuse peatüki rakendamiseks tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad.
- (25) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõikele 6 on nõutav kooskõla kõnealuse artikli kohaselt makstava toetuse ning muude ühenduse meetmete või riigiabi vahendite rahastatava toetuse vahel. Kavade nõuetekohase haldamise eesmärgil tuleks vältida samalaadsete meetmete topeltrahastamist nii eritoetuste kui ka muude ühenduse abikavade alusel. Eritoetuse rakendamise võimaluste mitmekesisusest tingituna peaksid kooskõla tagamise eest vastutama üldiselt liikmesriigid vastavalt otsusele, mille nad teevad eritoetusmeetmete rakendamiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 raames ja käesoleva määruse tingimuste kohaselt.
- (26) Kuna põllumajandustootjad peaksid õigusnorme alati järgima, ei peaks eritoetus olema hüvitis nende täitmise eest.
- (27) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti i kohaselt võib eritoetust maksta seoses teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised. Selleks et jätta liikmesriikidele võimalus tegutseda omal äranägemisel ja samal ajal tagada meetmete hea haldamine, tuleks liikmesriikidele panna vastutus teatavate põllumajanduslike tootmisviiside määramise eest, kusjuures meetmed peaksid ikkagi olema ette nähtud keskkonna märkimisväärsel ja mõõdetava kasu saamiseks.
- (28) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti ii kohaselt võib eritoetust maksta seoses põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisega. Liikmesriikide abistamiseks tuleks sätestada täidetavate tingimuste soovituslik loetelu.
- (29) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iii kohaselt võib eritoetust maksta seoses põllumajandustoodete turustamise parandamisega, mida on käsitletud kõnealuse määruse artikli 68 lõike 2 punktis c, milles nõutakse nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügi edendusemeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) ⁽¹⁾ artiklites 2–5 sätestatud toetusega seotud tingimuste täitmist. Asjakohane oleks täpsustada abikõlblike meetmete sisu ja komisjoni 5. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 501/2008 (milles sätestatakse

(¹) ELT L 3, 5.1.2008, lk 1.

- nõukogu määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja -toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) üksikasjalikud rakendus-eeskirjad) ⁽¹⁾ kohaldatavaid sätteid.
- (30) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt võib eritoetust maksta seoses loomade heaolu kõrgemate standardite järgimisega. Loomade heaolu kõrgemate standardite saavutamiseks tuleks liikmesriikidele panna vastutus sellise süsteemi kehtestamise eest, mille alusel on võimalik hinnata taotleja esitatud kavu, milles käsitletakse loomade heaolu eri aspekte.
- (31) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti v kohaselt võib eritoetust maksta seoses teatava põllumajandustegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved. Artikli 68 lõike 2 punkti a kohaselt võib toetust anda eelkõige siis, kui komisjon on selle heaks kiitnud. Seepärast tuleks täpsustada üksikasjalik raamistik, mida liikmesriigid peavad järgima toetuse maksmiseks abikõlblikkuse kriteeriumide kehtestamisel. Tuleks kehtestada ka meetmest teatamise ning selle komisjonipoolse hindamise ja heakskiitmise menetlus.
- (32) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt võib eritoetust maksta, et aidata toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad põllumajandustootjaid majanduslikult vähem kaitstud või keskkonnatundlikes piirkondades või majanduslikult vähem kaitstud liiki põllumajandustootmist samades sektorites. Et jätta liikmesriikidele tegutsemisruumi ning tagada meetmete hea haldamine, tuleks liikmesriikidele panna vastutus abikõlblike põllumajanduslike tootmispiirkondade ja/või tootmisliikide ning neile vastavate tasemete määramise eest. Turumoonutuste vältimiseks ei peaks maksed siiski sõltuma turuhindade kõikumisest või olema samaväärsed hinnavahekoetuste süsteemiga, mille alusel liikmesriikide poolt põllumajandustootjatele makstav omamaine põllumajandustoetus põhineb taotlushinna ja omamaise turuhinna vahel.
- (33) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti c kohaselt võib eritoetust maksta piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme tagamaks, et maa kasutamisest ei loobuta ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega. Eelkõige tuleks sätestada võrdlussummad abikõlbliku põllumajandustootja kohta, toetusõiguste jaotamine, nende väärtuste suurendamise arvutamine ja liikmesriikide poolt kavade kontrollimine, kusjuures kõnealused sätted peaksid ühtsuse huvides järgima sätteid, milles käsitletakse riiklikust reservist jaotamist.
- (34) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti d kohaselt võib eritoetust maksta saagi, loomade ja taimede kindlustusmaksete toetamise vormis. Tuleks kehtestada miinimumraamistik, mille alusel peaksid liikmesriigid vastavalt siseriiklikele õigusaktidele sätestama eeskirjad, milles määratletakse saagi, loomade ja taimede kindlustusmakseteks antava rahalise toetuse eraldamise viis, et tagada toetuste jäämine asjakohasele tasemele, tagades samal ajal põllumajandustootjate huvide kindlustamise.
- (35) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e on üksikasjalikult sätestatud eritoetus põllumajandustootjatele, eesmärgiga ühisfondide abil hüvitada teatavad majanduslikud kahjud taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite korral. Tuleks kehtestada miinimumraamistik, mille alusel peaksid liikmesriigid vastavalt siseriiklikele õigusaktidele sätestama eeskirjad, milles määratletakse ühisfondide abil rahalise toetuse organiseerimise viis, et tagada toetuste jäämine asjakohasele tasemele, tagades samal ajal põllumajandustootjate huvide kindlustamise.
- (36) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a osutatud kogused peab komisjon arutama vastavalt kõnealuse artikli lõikele 7. Seepärast tuleks iga liikmesriigi jaoks kindlaks määrata asjaomased summad ja komisjoni poolt kõnealuste summade läbivaatamisel kohaldatavad tingimused.
- (37) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 46 on sätestatud, et liikmesriigid määratlevad piirkonnad kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja kõnealuse määruse artiklis 47 on sätestatud, et liikmesriigid võivad asuda ühtset otsemaksete kava piirkondadeks jaotama nõuetekohaselt õigustatud juhtudel ja kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega. Seepärast on asjakohane sätestada selliste kriteeriumide hindamiseks vajalike andmete ja info edastamine enne ettenähtud tähtaegu.
- (38) Komisjonile teatamise tähtajad tuleks kindlaks määrata juhtudeks, kui liikmesriik otsustab kohaldada mis tahes võimalust, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõigetes 1 ja 2, artiklis 38, artikli 41 lõigetes 2–5, artikli 45 lõigetes 1 ja 3, artikli 46 lõigetes 1 ja 3, artikli 47 lõigetes 1–4, artiklis 49, artikli 51 lõikes 1, artikli 67 lõikes 1, artiklites 68–72 ja artiklis 136.
- (39) Ühtse otsemaksete kava rakendamise hindamiseks on asjakohane kehtestada komisjoni ja liikmesriikide vahelise teabevahetuse üksikasjalikud eeskirjad ja tähtajad ning teavitada komisjoni maa-aladest, mille eest abi on makstud riiklikul ja, kui see on asjakohane, piirkondlikul tasandil.
- (40) Seetõttu tuleks määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 kehtetuks tunnistada.
- (41) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

⁽¹⁾ ELT L 147, 6.6.2008, lk 3.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja kohaldamisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises kehtestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 2

Mõisted

Määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises ja käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „viljelusmaa” – põllukultuuride tootmiseks haritav maa või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 kohaselt heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;
- b) „püsilikultuurid” – külvikorravälised kultuurid, välja arvatud püsi- ja aastakultuurid, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikesed raieringid madalmetsas;
- c) „püsi- ja aastakultuurid” – maa, mida kasutatakse rohu või muude rohttaimede looduslikuks kasvatamiseks (isekülvil teel) või harimiseks (külvamise teel) ning mis ei ole põllumajandusettevõtte külvikorraga hõlmatud viie aasta jooksul või kauem, välja arvatud maa, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1257/1999 ⁽²⁾ artiklitele 22, 23 ja 24 ning tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1698/2005; ⁽³⁾ ning sel eesmärgil „rohi või muud rohttaimed” – kõik rohttaimed, mis tavapäraselt leiduvad looduslikel karjamaadel või mis tavaliselt sisalduvad liikmesriigi (kas loomade karjatamiseks mõeldud või mitte) karja- või rohumaaade jaoks mõeldud seemnete segudes. Liikmesriigid võivad lisada I lisas loetletud põllukultuure;
- d) „rohumaa” – viljelusmaa, mida kasutatakse rohu tootmiseks (külvatud või looduslik); määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 49 kohaldamisel hõlmab rohumaa püsi- ja aastakultuurid;
- e) „müük” – maa või toetusõiguste müük või muu lõplik omandiõiguse üleminek; see mõiste ei hõlma maa müüki juhul, kui maa antakse üle ametivõimudele ja/või üldsuse huvides kasutamiseks ning kui üleandmine toimub mittepõllumajanduslikel eesmärkidel;
- f) „rentimine” – rentimine või sarnast liiki ajutised tehingud;
- g) „toetusõiguste üleandmine või müük või rentimine koos maaga” – ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 27 lõike 1 kohaldamist, toetusõiguste müük või rentimine koos üleandja omanduses oleva asjaomase arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 tähenduses abikõlbliku maa hektarite müügi või rentimisega samaks ajavahemikuks. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 kohaste põllumajandustootja omanduses olevate eritoetusõiguste üleandmist käsitatakse toetusõiguste koos maaga üleandmisena;
- h) „ühinemine” – kahe või mitme eraldioleva põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) ühinemine üheks uueks põllumajandustootjaks sama artikli tähenduses, kelle juhtimist, tulusid ja finantsriske kontrollivad need põllumajandusettevõtteid või ühte neist algselt juhtinud põllumajandustootjad;
- i) „jagunemine” –
- i) ühe põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) jagunemist vähemalt kaheks eraldi põllumajandustootjaks, kellest vähemalt ühe juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima vähemalt üks juriidilistest või füüsilistest isikutest, kes algselt juhtisid põllumajandusettevõtet; või
- ii) ühe põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) jagunemist vähemalt üheks eraldi põllumajandustootjaks kõnealuse määruse artikli 2 punkti a tähenduses, kusjuures teise juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima põllumajandusettevõtet algselt juhtinud põllumajandustootja;
- j) „tootmisühik” – vähemalt üks maa-ala, mis andis õiguse otsetoetusteks vastaval võrdlusperioodil, sealhulgas söödamaa või üks loom, mis andnuks õiguse otsetoetusteks võrdlusperioodil, vastavalt vajadusele koos asjakohase lisatasuõigusega;
- k) „söödamaa” – põllumajandusettevõtte maa-ala, mida võis kogu kalendriaasta jooksul kasutada loomade kasvatamiseks, sealhulgas segakasutus- ja segakultuurialad; söödamaa alla ei kuulu järgmine:
- hooned, mets, tiigid ja teed;
- muude ühenduse toetuse saamise toetuskõlblike põllukultuuride või püsilikultuuride või aiakultuuride kasvatamiseks kasutatavad maa-alad;

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

⁽³⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

- alad, mis on hõlmatud teatavate põllumajandustootjatele kehtestatud toetussüsteemiga, mida kasutatakse vastavalt kuivsooda toetuskavale või vastavalt siseriiklikule maa tootmisest kõrvaldamise kavale;
- l) „põllumajandustegevust alustavad põllumajandustootjad” määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 2 kohaldamisel – füüsiline või juriidiline isik, kellel puudus põllumajandustegevus oma nimel ja omal vastutusel või kes ei ole juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut viie aasta jooksul enne uue põllumajandustegevuse algust.
- Juriidilise isiku puhul ei tohi juriidilist isikut juhtival füüsilisel isikul olla varasemat põllumajandustegevust oma nimel ja omal vastutusel ja ta ei tohi olla juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut viie aasta jooksul enne juriidilise isiku põllumajandustegevuse algust;
- m) „puukoolid” – puukoolid, nagu on määratletud komisjoni otsuse 2000/115/EÜ ⁽¹⁾ I lisa punktis G/5;
- n) „lühikese raieringiga madalmets” – maa-alad, kus kasvatatakse CN-koodi 0602 90 41 alla kuuluvaid puuliike, mis hõlmavad puittaimi, mitmeaastaseid taimi, pookealuseid või pärast koristamist mulda jäävaid juuremugulaid, mis järgmisel hooajal ajavad uusi võrseid ning mis sisalduvad liikmesriikide 2010. aastast alates koostatavas loetelus liikide kohta, mis sobivad lühikese raieringiga madalmetsas kasvatamiseks, ning kõnealuste liikide maksimaalse raietsükli kohta;
- o) „eritoetusmeetmed” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõikes 1 sätestatud eritoetuse rakendamiseks võetavad meetmed;
- p) „muud ühenduse toetusvahendid” –
- i) meetmed, mis on sätestatud nõukogu määrustes (EÜ) nr 1698/2005, (EÜ) nr 509/2006, ⁽²⁾ (EÜ) nr 510/2006, ⁽³⁾ (EÜ) nr 834/2007, ⁽⁴⁾ (EÜ) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ ja (EÜ) nr 3/2008; ning
- ii) nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 ⁽⁶⁾ artikli 3 kohaselt Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondist (EAGF) rahastatud meetmed, sh veterinaaria ja taimetervise meetmed.

⁽¹⁾ EÜT L 38, 12.2.2000, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.

⁽⁴⁾ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

II JAOTIS

RAKENDAMINE

1. PEATÜKK

Üldsätted

1. jagu

Toetusõiguste aktiveerimine ja maa toetuskõlblikkus

Artikkel 3

Pärand ja eeldatav pärand

1. Kui pärand ja eeldatav pärand mõjutaks toetusõiguste jaotamist, taotleb põllumajandusettevõtte või selle osa vastu võtnud põllumajandustootja oma nimel toetusõiguste arvutamist vastu võtetud põllumajandusettevõtte või selle osa kohta.

Võrdlussumma kehtestatakse päritud tootmisühikute alusel.

2. Tühistatavate eeldatava pärandi juhtumite korral võimaldatakse määratud pärijale juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale üksnes üks kord hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel toetus- taotluse esitamise kuupäeval.

Rendilepingu või pärimise või eeldatava pärimise alusel ülevõtmist füüsilisest isikust põllumajandustootjalt, kes oli vastaval võrdlusperioodil toetusõigusteks õiguse andva või toetusõiguste väärtust suurendava põllumajandusettevõtte või selle osa rendilevõtja, käsitletakse põllumajandusettevõtte pärimisena.

3. Juhul kui lõikes 1 viidatud põllumajandustootjal on juba õigus toetusõigusteks või toetusõiguste väärtuse suurendamiseks, kehtestatakse võrdlussumma vastavalt tema algse põllumajandusettevõtte ja päritud tootmisühikutega seotud võrdlussummade summa alusel.

4. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse „pärandi” ja „eeldatava pärandi” puhul siseriiklike õigusaktide määratlusi.

Artikkel 4

Muutused juriidilises staatuses või nimetuses

Põllumajandustootja juriidilise staatuse või nimetuse muutuse korral on sellel tootjal juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui ettevõtet algselt juhtinud põllumajandustootjal algse põllumajandusettevõtte toetusõiguste piires või toetusõiguste jaotamise või toetusõiguste väärtuse suurendamise korral algse põllumajandusettevõtte suhtes kohaldatavate eraldis- te piires.

Juriidilise isiku juriidilise staatuse muutumisel või füüsilise isiku muutumisel juriidiliseks isikuks või juriidilise isiku muutumisel füüsiliseks isikuks käsitatakse uue põllumajandusettevõtte juhina põllumajandustootjat, kelle kontrolli all oli algse põllumajandusettevõtte juhtimine, tulemused ja finantsriskid.

Artikkel 5

Ühinemised ja jagunemised

Kui ühinemine või jagunemine mõjutaks toetusõiguste jaotamist või toetusõiguste väärtuse suurendamist, on uut põllumajandusettevõtet või ettevõtteid juhtival põllumajandustootjal või tootjatel juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui ettevõtet või ettevõtteid algelt juhtinud põllumajandustootjal või tootjatel.

Võrdlussumma kehtestatakse algse põllumajandusettevõtte või ettevõtete seotud tootmisühikute alusel.

Artikkel 6

Miinimumnõuded

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 kohaldamisel koheldakse põllumajandustootjaid, kes saavad kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jaos osutatud lamba- ja kitsetoetust või kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 11. jaos osutatud veise- ja vasikaliha toetust, kellel on vähem hektareid kui liikmesriigi valitud künnis, samamoodi kui põllumajandustootjaid, kellel on kõnealuse määruse artikli 44 lõikes 1 osutatud eritoetused.

Artikkel 7

Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamine

1. Toetusõigused arvutatakse kuni kolme kümnendkoha täpsusega ja ümardatakse üles- või allapoole lähima teise kümnendkohani. Kui arvutuse tulemus on täpselt poole peal, ümardatakse summa ülespoole lähima teise kümnendkohani.

2. Kui maatüki suurus, mis antakse üle koos õigusega vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, ulatub hektari murdosani, võib põllumajandustootja asjaomase õiguse osa koos maaga üle anda sama murdosa ulatuses arvutatud väärtusega. Ülejäänud osa õigusest vastavalt arvutatud väärtusega jääb põllumajandustootja käsutusse.

Ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 43 lõike 2 kohaldamist, arvutatakse kahe murdosa väärtus proportsionaalselt, kui põllumajandustootja annab õiguse murdosa üle ilma maata.

3. Liikmesriigid võivad toetusõigusi muuta põllumajandustootja omanduses olevate sama liiki toetusõiguste murdosade ühendamisega. Sellise ühendamise tulemusel kohaldatakse lõiget 1.

Artikkel 8

Toetusõiguste deklareerimine ja kasutamine

1. Toetusõigusi võib toetusteks deklareerida üksnes kord aastas põllumajandustootja, kelle valduses need on ühtse taotluse esitamise tähtpäeval vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009⁽¹⁾ artiklile 11.

Kui põllumajandustootja kasutab võimalust ühtset taotlust vastavalt kõnealuse määruse artiklile 14 muuta, võib ta ka deklareerida toetusõigused, mis on tema valduses päeval, mil ta pädevat asutust muudatustest teavitab, eeldusel et mõni teine põllumajandustootja ei deklareeri asjaomaseid toetusõigusi sama aasta kohta.

Kui põllumajandustootja saab asjaomased toetusõigused teiselt põllumajandustootjalt üleandmise teel ja kui kõnealune teine põllumajandustootja on asjaomased toetusõigused juba deklareerinud, on kõnealuste toetusõiguste lisadeklareerimine lubatud vaid juhul, kui üleandja on pädevat asutust üleandmisest vastavalt käesoleva määruse artiklile 12 juba teavitanud ning kustutab kõnealused toetusõigused oma ühtsest taotlusest määruse (EÜ) nr 1122/2009 artiklis 14 sätestatud tähtajaks.

2. Kui põllumajandustootjal on pärast tema täisarvu toetusõiguste vastavate maatükkide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 35 lõike 1 kohast deklareerimist endiselt veel vähemalt hektari murdosa suurune maatükk, võib ta deklareerida täiendava täisarvu toetusõigust, mis annab õiguse proportsionaalselt maatüki suurusega arvutatud maksele. Toetusõigust loetakse siiski täielikult kasutatuks kõnealuse määruse artikli 42 kohaldamisel.

Artikkel 9

Peamiselt põllumajanduslik kasutus

Kui põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, käsitatakse kõnealust maad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 punkti a kohaldamisel peamiselt põllumajandustegevuseks kasutatava maana, kui mittepõllumajandusliku tegevuse intensiivsus, laad, kestus ega ajastus ei kahjusta oluliselt põllumajandustegevust.

Liikmesriigid kehtestavad kriteeriumid esimese lõigu rakendamiseks oma territooriumil.

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 65.

2. jagu

Abikõlblikkuse erikriteeriumid

Artikkel 10

Kanepi tootmine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 kohaldamisel võetakse kanepimaa eest toetusõiguste määramisel aluseks selliste sortide seemne kasutamine, mis on toetuse maksmise aasta 15. märtsil loetletud ühises põllumajandustaimsortide kataloogis, mis on avaldatud vastavalt nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ⁽¹⁾ artiklile 17, välja arvatud sordid „Finola” ja „Tiborszallasi”. Seeme sertifitseeritakse vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ⁽²⁾.

Artikkel 11

Puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise edasilükkamine

1. Liikmesriigid, kes kuni 31. detsembrini 2010 on kasutanud ühte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust, võivad lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist või II lisas asjaomase liikmesriigi ja piirkonna jaoks sätestatud kuupäevast.

2. Kui liikmesriik on kasutanud ühte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust, võib ta vajaduse korral uuesti üle vaadata määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teise lõigu kohaselt tehtud otsuse kahe nädala jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

3. jagu

Toetusõiguste üleandmine

Artikkel 12

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda aastaringelt igal ajal.
2. Üleandja teavitab üleandmise toimumise liikmesriigi pädevat asutust üleandmisest liikmesriigi kehtestatava ajavahemiku jooksul.
3. Liikmesriik võib nõuda, et üleandja teavitaks üleandmise toimumise liikmesriigi pädevat asutust üleandmisest selle liikmesriigi kehtestatava ajavahemiku jooksul, kuid kõige varem kuus nädalat enne üleandmise toimumist ja võttes arvesse ühtse otsemaksete kava raames taotluse esitamise tähtpäeva. Üleandmine toimub teatises ettenähtud ajal, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on üleandmise vastu ja teavitab üleandjat sellest kõnealuse ajavahemiku jooksul.

(1) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1.

(2) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

Pädev asutus võib üleandmise vastu olla üksnes siis, kui see ei toimu kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määruse sätetega.

4. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 62 lõike 3 kohaldamisel arvatatakse põllumajandustootja kasutatud toetusõiguse protsent ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal talle eraldatud toetusõiguste arvu põhjal, välja arvatud koos maaga müüdüd toetusõigused, ning see tuleb ära kasutada ühe kalendriaasta jooksul.

Artikkel 13

Piirkondlik piirang

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust ja ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 50 lõike 1 ja artikli 62 lõike 1 kohaldamist, määratleb liikmesriik asjakohasel territoriaalsel tasandil piirkonna kooskõlas objektiviisete kriteeriumidega ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine.

2. Liikmesriik määratleb lõikes 1 osutatud piirkonna hiljemalt üks kuu enne liikmesriigi poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 35 kindlaks määratud kuupäeva kõnealuse määruse artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimaluse esimesel kohaldamisaastal.

Põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte asub asjaomases piirkonnas, ei või üle anda ega kasutada väljaspool seda piirkonda oma toetusõigusi sellise arvu hektarite ulatuses, mille ta deklareeris määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimaluse esimesel kohaldamisaastal või mille ta deklareeris määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 1 sätestatud võimaluse rakendamise esimesel aastal.

Põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte asub osaliselt asjaomases piirkonnas, ei või üle anda ega kasutada väljaspool seda piirkonda oma toetusõigusi sellise arvu selles piirkonnas asuvate hektarite ulatuses, mille ta deklareeris võimaluse esimesel kohaldamisaastal.

3. Toetusõiguse üleandmise piirangut, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus, ei kohaldata toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral ilma samaväärse arvu abikõlblike hektariteta.

4. jagu

Eritoetusõigused

Artikkel 14

Eritoetusõiguste saamiseks loomühikute (LÜ) arvutamine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punkti a kohaldamisel on võrdlusperioodi jooksul teostatud loomühikutes väljendatud põllumajandustegevus selline tegevus, mis on arvatud määruse (EÜ) nr 795/2004 artikli 30 kohaselt.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 65 kohaldamisel ning selleks, et arvutada määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklite 67 ja 68 kohaldamise jooksul teostatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punktis c osutatud loomühikutes väljendatud põllumajandustegevust, kohaldatakse vastaval võrdlusperioodil määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 67 ja 68 osutatud otsetoetuse andmiseks määratud loomade keskmise arvu suhtes järgmist ümberarvestustabelit:

Isasveised ja mullikad, kes on üle 24 kuu vanused, ning ammlahmad ja lüpsilehmad	1,0 LÜ
6–24 kuu vanused isasveised ja mullikad	0,6 LÜ
Alla 6 kuu vanused isas- ja emasveised	0,2 LÜ
Lambad	0,15 LÜ
Kitsed	0,15 LÜ

Toetuse puhul loomade tapmise eest, kui vajalikud andmed loomade vanuse kohta ei ole kättesaadavad, võib liikmesriik pullid, noored härjad, lehmad ja mullikad ümber arvestada loomühikuteks, kasutades koefitsienti 0,7 ning vasikad, kasutades koefitsienti 0,25.

Kui sama looma eest saab erinevaid toetusi, siis kohaldatakse koefitsiendina erinevatele toetustele kohaldatavate koefitsientide keskmist.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud loomühikute arv arvutatakse proportsionaalselt toetusõigustega, mille kohta põllumajandustootjal ei olnud hektareid sellel aastal, mil tootmiskohustusega seotud toetuskava integreeritakse või rakendatakse ühtsesse otsemaksete kavasse ning mille suhtes põllumajandustootja taotleb eritingimustega hõlmatud toetusõiguste eraldamist. Seda kohaldatakse alates kõige madalama väärtusega toetusõigustest.

Kõnealune taotlus esitatakse üksnes tootmiskohustusega seotud toetuskava ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise või rakendamise esimesel aastal. Liikmesriigid määravad kindlaks taotluste tähtsust. Seda võib järgnevatel aastatel uuendada sama arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud eritoetusõiguste jaoks, mille kohta kehtisid eelmisel aastal eritingimused, või allesjäänud toetusõiguste jaoks, juhul kui mõni neist toetusõigustest on üle antud või deklareeritud koos asjaomase arvu hektaritega.

Selliste juhtumite puhul arvutatakse loomühikute arv ümber proportsionaalselt järelejäänud toetusõigustega, mille suhtes põllumajandustootja taotleb eritingimuste kohaldamist.

Kui toetusõigused on juba deklareeritud koos asjaomase arvu hektaritega või üle antud, ei saa nende kohta enam esitada taotlust määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud eritoetusõiguste taaskehtestamiseks, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 3 kohaldamist.

4. Selleks, et kontrollida sellise minimaalse põllumajandustegevuse järgimist, mida väljendatakse loomühikutes, kasutavad liikmesriigid lõikes 2 sätestatud ümberarvestustabelit ja määravad loomade arvu ühe järgmistest meetoditest alusel:

- liikmesriigid paluvad igal tootjal deklareerida oma põllumajandusettevõtte registri alusel loomühikute arvu liikmesriigi määratavaks kuupäevaks, kuid hiljemalt maksekuupäevaks; ja/või
- liikmesriigid kasutavad loomühikute arvu määramiseks infotehnoloogilist andmebaasi, mis on loodud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000, (¹) tingimusel et andmebaasi kasutamisega pakutakse liikmesriiki veenval viisil piisavat kindlust selles sisalduvate andmete täpsuse suhtes ühtse otsemaksete kava kohaldamisel.

5. Minimaalse põllumajandustegevuse nõue loetakse täidetuks, kui loomühikute arv ulatub 50 % liikmesriikide määrataval perioodil või teataval kuupäeval. Arvestatakse kõiki kalendriaastal müüdnud või tapetud loomi.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 30 kohaldamiseks nende tootjate puhul, kes ebaharilikult suure loomühikute arvu abil loovad osa aasta jookul kunstlikult tingimused, mis on nõutavad minimaalseks põllumajandustegevuseks.

2. PEATÜKK

Riiklik reserv

1. jagu

Riikliku reservi tagastamine

Artikkel 15

Kasutamata toetusõigused

1. Välja arvatud vääramatu jõu või erakordsete asjaolude puhul kantakse kasutamata toetusõigused tagasi riiklikku reservi päeval, mis järgneb taotluse viimase muutmise kuupäevale ühtse otsemaksete kava kohaselt kalendriaastal, mil lõpeb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõikes 3 ja artiklis 42 osutatud periood.

Kasutamata toetusõigus tähendab seda, et selle toetusõiguse eest pole antud toetust esimeses lõigus viidatud perioodil. Toetusõigused, mille kohta on esitatud taotlus ning mis kaasnevad määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 punkti 23 tähenduses määratletud maa-alaga, loetakse kasutatuks.

(¹) EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

Kui ühtse toetuskava kohaldamisel määratletud maa-ala on väiksem kui deklareeritud maa-ala, siis selleks, et määrata, milline makseõigustest tuleks tagastada riiklikku reservi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 42, kohaldatakse järgmist:

- a) määratud maa-ala võetakse arvesse kõrgeima väärtusega toetusõigustest alustades;
 - b) kõrgeima väärtusega toetusõigused seotakse selle maa-alaga esimesena ning seejärel väärtuselt järgmised.
2. Põllumajandustootjad võivad vabatahtlikult loovutada toetusõigusi riiklikku reservi.

Artikkel 16

Toetusõiguste müügi kinnipidamine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib liikmesriik otsustada tagasi kanda riiklikku reservi järgmise:
 - a) maata toetusõiguste müügi puhul kuni 30 % iga toetusõiguse väärtusest või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna. Ühtse otsemaksete kava esimesel kolmel rakendusaastal võib 30 % protsendimäära siiski asendada 50 protsendiga; ja/või
 - b) maaga toetusõiguste müügi puhul kuni 10 % iga toetusõiguse väärtusest või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna; ja/või
 - c) kogu põllumajandusettevõttega kaasnevate toetusõiguste müügi puhul kuni 5 % iga toetusõiguse väärtusest ja/või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna.

Kinnipidamist ei kohaldata maaga või maata toetusõiguste müügi puhul põllumajandustegevust alustava põllumajandusettevõtja suhtes ning toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral.

2. Lõikes 1 viidatud protsendimäärade kindlaksmääramisel võib liikmesriik protsendi diferentseerida mis tahes lõike 1 punktides a, b ja c viidatud juhtumil vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagades ning turu ja konkurentsi kahjustamata.

3. Kui liikmesriik, kes on kohaldanud piirkonnakeskset ühtset otsemaksete kava vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikele 1 või kasutanud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 48 lõike 1 kohast võimalust, otsustab kasutada võimalust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikele 3, kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud vähendamisprotsente pärast vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikele 2 või 3 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 46 lõikele 2 ja 3 arvatud piirkondliku ühikuväärtusega võrduva frantsiisi lahutamist toetusõiguste väärtusest.

2. jagu

Toetusõiguste jaotamine riiklikust reservist

Artikkel 17

Toetusõiguste kehtestamine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2 ja 3 sätestatud võimalusi, võivad põllumajandustootjad vastavalt käesolevas jaos sätestatud tingimustele ja asjaomase liikmesriigi kehtestatud objektiivsetele kriteeriumidele saada toetusõigusi riiklikust reservist.

2. Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb toetusõigusi riiklikust reservist, võib ta saada sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa sel ajal tema valduses olevate (omanduses või renditud) hektarite arvu.

3. Kui toetusõigusi omav põllumajandustootja taotleb toetusõigusi riiklikust reservist, võib ta saada sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa sel ajal tema valduses olevate hektarite arvu, mille kohta tal ei ole toetusõigusi.

Iga tema omanduses oleva toetusõiguse ühikuväärtust võib suurendada.

4. Vastavalt lõikele 2 või 3 (välja arvatud lõike 3 teine lõik) saadud iga toetusõiguse väärtus arvutatakse nii, et jaotatavate toetusõiguste arvuga jagatakse selline võrdlussumma, mille liikmesriik kehtestab vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

Artikkel 18

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 3 kohaldamine juhul, kui toetusõiguste arv ületab hektarite arvu

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib ta taotluse korral vastavalt käesolevale artiklile jaotada toetusõigusi asjaomastel aladel põllumajandustootjatele, kes deklareerivad, et neil on vähem hektareid kui toetusõigusi, mida neile oli jaotatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitele 43 ja 59.

Sel juhul loovutab põllumajandustootja riiklikku reservi kogu toetusõiguse, mis tal on või mis oleks talle jaotatud, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud tingimustega hõlmatud toetusõigused.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab termin „toetusõigused” ainult neid toetusõigusi, mille liikmesriigid on jaotanud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal, sealhulgas tootmiskohustusega seotud toetuste integreerimise mis tahes aastal.

2. Riiklikust reservist jaotatud toetusõiguste arv peab võrduma hektarite arvuga, mille põllumajandustootja deklareerib taotluse esitamise aastal.

3. Riiklikust reservist jaotatud toetusõiguste ühikuväärtuse arutamiseks jagatakse põllumajandustootja võrdlussumma tema deklareeritavate hektarite arvuga.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata põllumajandustootja suhtes, kes deklareerib alla 50 % hektarite koguarvust, mida ta kasutas (rentis või omas) võrdlusperioodil.

5. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel tuleb müümise või rentimise teel üle antud hektarid, mida ei ole asendatud asjaomase arvu hektaritega, arvestada põllumajandustootja deklareeritavate hektarite hulka.

6. Asjaomane põllumajandustootja deklareerib kõik hektarid, mis on tema valduses taotlemise ajal.

Artikkel 19

Üldsätted eriolukorras põllumajandustootjate kohta

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 4 kohaldamisel tähendab „eriolukorras põllumajandustootjad“ käesoleva määruse artiklites 20–23 osutatud põllumajandustootjaid.

2. Juhul kui eriolukorras põllumajandustootja vastab taotlustingimustele kahe või enama artikli alusel, mis on sätestatud artiklites 20, 21 ja 22, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on kehtestatud vastavalt artikli 17 lõigetele 2 ja 3, ning sellise kõrgeima väärtusega, mille ta võib saavutada, kui taotleb eraldi iga artikli alusel, mille tingimusi ta täidab.

Juhul kui põllumajandustootja saab kasu ka artikli 22 kohaselt jaotatavatest toetusõigustest, ei ületa jaotatavate õiguste arv kõnealuse artikli kohaselt kindlaksmääratud arvu.

3. Juhul kui artiklites 20 ja 22 osutatud rendileping lõpeb pärast ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta raames kehtestatud taotluse esitamise tähtpäeva, võib asjaomane põllumajandustootja taotleda oma toetusõiguste kehtestamist pärast rendilepingu lõppu liikmesriigi määratavaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui toetusetaotluse muutmiseks määratud tähtpäevaks järgmisel aastal.

4. Kui vastavalt siseriiklikule õigusele või juurdunud tavapraktikale hõlmab pikaajalise rendi mõiste ka viieaastast renti, võivad liikmesriigid otsustada selliste rentimiste suhtes kohaldada artikleid 20, 21 ja 22.

Artikkel 20

Renditud maa üleandmine

1. Põllumajandustootja, kellele anti põllumajandusettevõtte või selle osa üle tasuta või sümboolse hinna eest müües või kuueks või enamaks aastaks rendile andes või tegeliku või eeldatava pärimise teel, kui see põllumajandusettevõtte või selle osa oli võrdlusperioodil renditud kolmandale isikule, ja üleandjaks oli põllumajandustootja, kes jäi põllumajandustegevuselt pensionile

või suri enne ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal taotluse esitamise kuupäeva, siis võib ettevõtte vastu võtnud põllumajandustootja saada toetusõigused, mis arvutatakse liikmesriigi poolt vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata kehtestatava võrdlussumma jagamisel hektarite arvuga, mis ei ületa vastu võetud põllumajandusettevõtte või selle osa hektarite arvu.

2. Lõikes 1 osutatud põllumajandustootja on mis tahes isik, kes võib vastu võtta lõikes 1 osutatud põllumajandusettevõtte või osa sellest tegeliku või eeldatava pärimise teel.

Artikkel 21

Investeeringud

1. Liikmesriigid võivad suurendada toetusõiguste väärtust või jaotada toetusõigusi põllumajandustootjatele, kes on investeerinud sektorisse, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 4. peatüki kohast ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimist vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata.

Esimeses lõigus osutatud kriteeriumide kehtestamisel võtavad liikmesriigid arvesse võrdlusperioodi ja/või muid asjaomase sektori integreerimiseks kasutatavaid kriteeriume.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 122 kohase ühtse otsemaksete kava kohaldamise lõpetamisel.

Artikkel 22

Renditud maa rentimine ja ost

1. Põllumajandustootja, kes seoses ühtse otsemaksete kava kehtestamisega enne 2009. aastat kas rentis vastava ühtse otsemaksete kava kehtestamise võrdlusperioodi lõpu ja 15. mai 2004. aasta vahel või määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 3. peatüki kohaldamise puhul enne 31. jaanuari 2009. aastal kuueks või enamaks aastaks põllumajandusettevõtte või selle osa, mille renditingimusi ei saa korrigeerida, saab toetusõigusi, mis arvutatakse liikmesriigi kehtestatava võrdlussumma jagamisel vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata hektarite arvuga, mis ei ületa tema renditud hektarite arvu.

Esimeses lõigus osutatud kriteeriumide kehtestamisel võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse olukordi, kus põllumajandustootjate kasutuses ei ole muud kui renditud hektarid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse põllumajandustootjate suhtes, kes on ostnud seoses ühtse otsemaksete kava kehtestamisega enne 2009. aastat kas kõnealuse kava kehtestamise võrdlusperioodil või enne 15. maid 2004 või määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 3. peatüki kohaldamise puhul enne 31. jaanuari 2009 põllumajandusettevõtte või selle osa, mille maa oli asjaomasel võrdlusperioodil renditud ning kes alustab või laiendab oma põllumajandustegevust ühe aasta jooksul pärast rendilepingu lõppemist.

Esimese lõigu kohaldamisel tähendab „renditud maa” maad, mis oli ostmise ajal või pärast seda hõlmatud rendilepinguga, mida ei ole uuendatud, välja arvatud juhul, kui uuendamine oli tingitud juriidilisest kohustusest.

Artikkel 23

Haldusaktid ja kohtumäärused

Kui põllumajandustootjal on õigus saada toetusõigusi või suurendada olemasolevate toetusõiguste väärtust lõpliku kohtumääruse või liikmesriigi pädeva asutuse lõpliku haldusakti alusel, saab põllumajandustootja selles määruses või aktis kehtestatud arvul ja väärtuses toetusõigusi liikmesriigi määrataval kuupäeval, kuid hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel taotluse esitamise viimasel kuupäeval, mis järgneb määruse või akti kuupäevale ning võttes arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 ja/või artikli 35 kohaldamist.

3. jagu

Piirkondlik haldus

Artikkel 24

Piirkondlikud reservid

1. Liikmesriigid võivad riiklikku reservi hallata piirkondlikul tasandil.

Sel juhul jaotavad liikmesriigid riigi tasandil saadaolevaid summasid täielikult või osaliselt vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata.

2. Igale piirkondlikule tasandile jaotatud summasid võib käsitada üksnes asjaomases piirkonnas jaotamiseks saadaolevatena, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 4 viidatud juhtumitel või vastavalt liikmesriigi valikule kõnealuse määruse artikli 41 lõike 2 kohaldamise korral.

III JAOTIS

TOETUSÕIGUSTE JAOTAMINE

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 25

Taotlused

1. Põllumajandustootja taotluse alusel jaotatud toetusõiguste väärtus ja arv või suurendamine võib olla ajutine. Lõplik väärtus

ja arv kehtestatakse hiljemalt ühtse otsemaksete kava või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimise esimesele kohaldamisaastale järgneva aasta 1. aprilliks pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 kohast kontrollimist.

2. Toetusõiguste lõplikuks kehtestamiseks võivad põllumajandustootjad ajutiste õiguste alusel kasutusele võtta ühtse otsemaksete kava kohased taotlused või kui liikmesriik kasutab artiklites 26 ja 27 sätestatud võimalust, siis kõnealustes artiklites osutatud eralepingu klausli kohaselt omandatud õigused.

3. Taotleja tõendab liikmesriiki veenval viisil, et toetusõiguste taotlemise kuupäeval on ta põllumajandustootja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses.

4. Liikmesriik võib otsustada kindlaks määrata ettevõtte põllumajandusmaa miinimumsuuruse, mille kohta võib taotleda toetusõiguste kehtestamist. Miinimumsuurus ei või siiski ületada vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 punktile b sätestatud piiranguid.

Miinimumsuurust ei määrata kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 60 või 65 osutatud eritoetusõiguste kehtestamiseks, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 28 lõikes 1.

Artikkel 26

Eralepingu klausel müügi puhul

1. Kui ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimisaastal hiljemalt taotluse esitamise tähtpäevaks sõlmitud või muudetud müügileping näeb ette, et põllumajandusettevõtte tervikuna või osa sellest müüakse täielikult või osaliselt koos toetusõigustega või toetusõiguste väärtuse suurendamisega üleantava põllumajandusettevõtte või selle osa hektarite suhtes, võib liikmesriik käsitada müügilepingut toetusõiguste üleandmisena koos maaga.

2. Müüja taotleb toetusõiguste kehtestamist või nende väärtuse suurendamist, lisades oma taotlusele müügilepingu koopia ning märkides ära tootmisühikud ja hektarite arvu, mille toetusõigused ta kavatseb üle anda.

3. Liikmesriik võib lubada ostjal taotleda müüja eest ja müüja selgesõnalisel loal toetusõiguste kehtestamist. Sel juhul kontrollib liikmesriik, et üleandmise päeval täidab müüja abikõlblikkuse kriteeriume ning eriti käesoleva määruse artikli 25 lõikes 3 osutatud tingimust. Ostja taotleb toetust ühtse otsemaksete kava alusel, lisades oma taotlusele müügilepingu koopia.

4. Liikmesriik võib nõuda, et ostja ja müüja taotlused esitataks koos või et teine taotlus sisaldab viidet esimesele.

Artikkel 27

Eralepingu klausel rentimise puhul

1. Rendilepingu klauslit, milles sätestatakse kuni renditud hektarite arvuga võrduva arvu toetusõiguste üleandmine, võib käsitada maaga toetusõiguste rentimisena määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 2 tähenduses järgmistel juhtudel:

- a) põllumajandustootja on rentinud teisele põllumajandustootjale ettevõtte või selle osa hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimisaastal taotluse esitamise tähtpäeval;
- b) rendileping lõpeb pärast ühtse otsemaksete kava alusel taotluse esitamise tähtpäeva; ning
- c) ta otsustab rentida oma toetusõigused põllumajandustootjale, kellele ta rentis põllumajandusettevõtte või selle osa.

2. Rendileandja taotleb toetusõiguste kehtestamist või nende väärtuste suurendamist, lisades taotlusele rendilepingu koopia ja näidates ära hektarite arvu, mille toetusõigused ta kavatses rentida.

3. Rendilevõtja taotleb toetust ühtse otsemaksete kava alusel, lisades oma taotlusele rendilepingu koopia.

4. Liikmesriik võib nõuda, et rendilevõtja ja rendileandja taotlused esitataks koos või et teine taotlus sisaldab viidet esimesele.

2. PEATÜKK

Ühtse otsemaksete kava rakendamine ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uutes liikmesriikides

Artikkel 28

Üldsätted

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat määrust uute liikmesriikide suhtes, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava.

2. Iga käesoleva määruse viidet määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 41 käsitatakse viitena kõnealuse määruse artiklile 57.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 57 lõike 3 kohaldamisel võivad uued liikmesriigid kehtestada võrdlusperioodi, mis eelneb ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale.

4. Kõiki käesoleva määruse viiteid võrdlusperioodile käsitatakse viitena ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõike 3 kohaselt kehtestatud võrdlusperioodile.

Artikkel 29

Toetusõiguste esialgne jaotamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõike 3 kohaldamist, kehtestavad uued liikmesriigid kõnealuse määruse artikli 59 lõike 2 kohaldamisel toetuskõlblike hektarite arvu vastavalt kõnealusele lõikele ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal toetusõiguste kehtestamiseks deklareeritud hektarite arvu põhjal.

2. Erandina lõikest 1 võivad uued liikmesriigid kehtestada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõikes 2 osutatud toetuskõlblike hektarite arvu ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelnenud aastal toetusõiguste kehtestamiseks deklareeritud hektarite arvu põhjal.

Juhul kui põllumajandustootjad deklareerivad ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal väiksema arvu toetuskõlblike hektareid kui esimese lõigu kohaselt kehtestatud toetuskõlblike hektarite arv, võib uus liikmesriik osaliselt või tervikuna ümber jaotada summad, mis vastavad hektaritele, mida ei deklareeritud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal jaotatud toetusõiguste lisatoetusena. Lisatoetus arvutatakse jagades asjaomase summa jaotatud toetusõiguste arvuga.

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib ta alates ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelnevast kalendriaastast välja selgitada toetuskõlblike põllumajandustootjaid, määrata esialgu kindlaks kõnealuses lõikes osutatud hektarite arvu ning kontrollida käesoleva määruse artikli 25 lõikes 3 osutatud tingimusi.

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 61 kohaldamist, arvutatakse toetusõiguste väärtus jagades kõnealuse määruse artikli 59 lõikes 1 osutatud summa käesoleva lõike alusel jaotatud toetusõiguste koguarvuga.

4. Põllumajandustootjat teavitatakse toetusõiguste esialgselt jaotamisest vähemalt üks kuu enne taotluste esitamise tähtpäeva, mis on kindlaks määratud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 56 lõikega 1.

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punktis b osutatud loomühikutes (LÜ) väljendatud põllumajandustegevuse arvutamiseks arvestab liikmesriik määratud perioodil põllumajandusettevõttes peetavate loomade arvu loomühikuteks ümber artikli 14 lõikes 2 sätestatud ümberarvestustabeli alusel. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punkti b kohase minimaalse põllumajandustegevuse kontrollimiseks uutes liikmesriikides kohaldatakse artikli 14 lõikeid 4, 5 ja 6.

3. PEATÜKK

Tootmiskohustusega seotud toetuse integreerimine

1. jagu

Puu- ja köögiviljasektori integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Artikkel 30

Üldeeskirjad

1. Toetuse summa ja toetusõiguste kindlaksmääramisel puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise raames kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti A vastavalt käesoleva määruse artiklile 31 ning, juhul kui asjaomane liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 sätestatud võimalust, vastavalt käesoleva määruse artiklile 32.

2. Vajaduse korral kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklit 40 kõikide kehtivate toetusõiguste väärtuse suhtes enne puu- ja köögiviljatootmise toetuste integreerimist ning puu- ja köögiviljatoetuse kohta arvatud võrdlussummade suhtes.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel seoses puu- ja köögiviljasektoriga on ühtse otsemaksete kava esimene kohaldamisaasta see aasta, mil liikmesriik määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktis A osutatud summad ja abikõlblikud hektarid, võttes arvesse kõnealuse jao punkti 2 teises lõigus osutatud vabatahtlikku kolme aasta pikkust üleminekuperioodi.

Artikkel 31

Erieeskirjad

1. Kui põllumajandustootjal ei ole käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi või tal on ainult eritoetusõigused, saab ta puu- ja köögiviljaga seotud toetusõigused, mis arvutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile A.

Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui põllumajandustootja on ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta ning puu- ja köögiviljasektori lisamise aasta vahel toetusõigusi rentinud.

2. Kui põllumajandustootjale eraldati, ta ostis või sai toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi, arvutatakse tema omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja arv ümber järgmiselt:

a) toetusõiguste arv on võrdne põllumajandustootja omanduses olevate toetusõiguste arvuga, mida suurendatakse hektarite arvu võrra, mis on kehtestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa A punkti alapunktile 3 puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolide puhul;

b) väärtus saadakse, kui summa, mille moodustavad tootja omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa A punkti alapunktile 2 arvatud võrdlussumma puu- ja köögivilja puhul, jagatakse käesoleva lõike punktis a kehtestatud arvuga.

Eritoetusõigusi ei võeta käesolevas lõikes osutatud arvutuse puhul arvesse.

3. Enne ühtse otsemaksete kava alusel toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäeva rendile antud toetusõigusi võetakse lõikes 2 viidatud arvutuse puhul arvesse. Artiklis 27 osutatud lepingulise klausli alusel rendile antud toetusõigusi võetakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud arvutuse puhul siiski arvesse üksnes juhul, kui renditingimusi on võimalik kohandada.

Artikkel 32

Piirkondlik rakendamine

1. Kui liikmesriik on kasutanud võimalust, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikes 1, saavad põllumajandustootjad sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne tema 2008. aastal ühtses taotluses deklareeritud puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolidega seotud uute abikõlblike hektarite arvuga.

Toetusõiguse väärtus arvutatakse objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel.

2. Erandina lõike 1 esimesest lõigust võivad liikmesriigid vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile A kehtestada objektiivsete kriteeriumide põhjal täiendava arvu puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolidega seotud toetusõigusi põllumajandustootja kohta.

2. jagu

Vein

1. alajagu

Üleminek veini toetusprogrammidele ühtsele otsemaksete kavale

Artikkel 33

Üldeeskirjad

1. Toetussumma ja toetusõiguste kindlaksmääramiseks veini toetusprogrammidele ühtsele otsemaksete kavale ülemineku raames kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti C vastavalt käesoleva määruse artiklile 34 ning, juhul kui asjaomane liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 või 71f või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 47 või 58 sätestatud võimalust, vastavalt käesoleva määruse artiklile 35.

2. Liikmesriigid võivad alates 1. jaanuarist 2009 välja selgitada põllumajandustootjad, kellel on õigus veini toetusprogrammidele ühtsele otsemaksete kavale üleminekust tulenevatele toetustele.

3. Käesoleva määruse artikli 18 kohaldamiseks veinisektoris on ühtse otsemaksete kava esimene kohaldamisaasta see aasta, mil liikmesriik määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktis C osutatud summad ja toetuskõlblikud hektarid.

Artikkel 34

Erieeskirjad

1. Kui põllumajandustootjal ei ole käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi või tal on ainult eritoetusõigused, saab ta veiniga seotud toetusõigused, mis arvutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C.

Esimest löiku kohaldatakse ka juhul, kui põllumajandustootja on ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta ning toetusprogrammidele ülemineku aasta vahel toetusõigusi rentinud.

2. Kui põllumajandustootjale eraldati, ta ostis või sai käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi, arvutatakse tema toetusõiguste väärtus ja arv ümber järgmiselt:

- a) toetusõiguste arv on võrdne tema omanduses olevate toetusõiguste arvuga, mida suurendatakse hektarite arvu võrra, mis on kehtestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C;
- b) väärtus saadakse, kui summa, mille moodustavad tootja omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C arvutatud võrdlussumma, jagatakse käesoleva lõike punktis a kehtestatud arvuga.

Eritoetusõigusi ei võeta käesolevas lõikes osutatud arvutuse puhul arvesse.

3. Enne käesoleva määruse kohaselt sätestatud ühtse otsemaksete kava alusel toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäeva rendile antud toetusõigusi võetakse lõikes 2 osutatud arvutuse puhul arvesse.

Artikkel 35

Piirkondlik rakendamine

1. Kui liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 või 71f või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 47 või 58 sätestatud võimalust, saavad põllumajandustootjad sellise arvu

toetusõigusi, mis on võrdne nende 2009. aastal ühtses taotluses deklareeritud viinamarjaistandustega seotud uute toetuskõlblike hektarite arvuga.

Toetusõiguste väärtus arvutatakse objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid kehtestada toetusõigused põllumajandustootja kohta objektiivsete kriteeriumide alusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C.

2. alajagu

Väljajuurimine

Artikkel 36

Piirkondlik keskmine

Toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti B kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid piirkondliku keskmise asjakohasel piirkondlikul tasandil. Kõnealune piirkondlik keskmine kehtestatakse liikmesriikide poolt kindlaksmääratud kuupäeval. Selle võib igal aastal uuesti läbi vaadata. Selle aluseks on asjaomases piirkonnas põllumajandustootjatele jagatud toetusõiguste väärtus. Seda ei diferentseerita tootmissektorite suhtes.

IV JAOTIS

ERITOETUS

1. PEATÜKK

Üldeeskirjad

Artikkel 37

Abikõlblikkus eritoetusmeetmete jaoks

1. Liikmesriigid sätestavad abikõlblikkuse kriteeriumid eritoetusmeetmete jaoks kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 sätestatud raamistikuga ning käesolevas jaotises sätestatud tingimustega.

2. Liikmesriigid rakendavad käesolevat jaotist, eriti lõiget 1, vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et tagatakse põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning välditakse turu- ja konkurentsimoonusi.

Artikkel 38

Toetuse kooskõla ja kumulatsioon

1. Liikmesriigid tagavad järgmise kooskõla:

- a) eritoetusmeetmete ja muude ühenduse toetusvahendite kohaselt rakendatud meetmete vahel;
- b) erinevate eritoetusmeetmete vahel;

- c) eritoetusmeetmete ja riigiabi vahenditest rahastatud meetmete vahel.

Liikmesriigid tagavad eelkõige, et eritoetusmeetmed ei takista muude ühenduse toetusvahendite kohaselt või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete nõuetekohast toimimist.

2. Kui eritoetusmeetme kohast toetust võib maksta ka muude ühenduse toetusvahendite kohaselt rakendatud meetme alusel või muu eritoetusmeetme kohaselt, tagavad liikmesriigid, et põllumajandustootja võib saada konkreetse toiminguga jaoks toetust ainult ühe sellise meetme kohaselt.

Artikkel 39

Toetusmeetmeid hõlmavad tingimused

1. Eritoetusmeetmed ei ole ette nähtud selleks, et hüvitada siduvaid kohustusi, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 II ja III lisas sätestatud kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste standarditega seotud kohustusi ega ka määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus osutatud muude nõuetega seotud kohustusi.

2. Eritoetusmeetmed ei ole ette nähtud maksude rahastamiseks.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende rakendatud eritoetusmeetmeid saab kindlaks teha ja kontrollida.

2. PEATÜKK

Erieeskirjad

Artikkel 40

Teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised

Liikmesriigid määratlevad keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid, mille jaoks on määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis i sätestatud iga-aastane täiendav makse. Kõnealuste teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega tagatakse märkimisväärne ja mõõdetav kasu keskkonnale.

Artikkel 41

Põllumajandustoodete kvaliteedi parandamine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis ii põllumajandustoodete kvaliteedi parandamiseks ettenähtud iga-aastase täiendava maksega võimaldatakse põllumajandustootjatel eelkõige:

- a) täita tingimused, et osaleda ühenduse toidukvaliteedikavades, mis on sätestatud aktides, mis on loetletud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 2 punktis b ning komisjoni määrustes (EÜ) nr 1898/2006, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1216/2007, ⁽²⁾ (EÜ) nr 889/2008 ⁽³⁾ ja (EÜ) nr 114/2009; ⁽⁴⁾ või

- b) osaleda eraõiguslikes või riiklikes toidukvaliteedi sertifitseerimissüsteemides.

Kui eritoetusmeetmed on võetud esimese lõike punkti b kohaldamiseks, kohaldatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1974/2006 ⁽⁵⁾ artikli 22 lõike 2 nõudeid *mutatis mutandis*.

Artikkel 42

Põllumajandustoodete turustamise parandamine

1. Põllumajandustootjatele määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iii kohaselt põllumajandustoodete turustamise parandamiseks makstav iga-aastane täiendav makse innustab põllumajandustootjaid parandama oma põllumajandustoodete turustamist, esitades paremat teavet nende kvaliteedi või omaduste või tootmismeetodite kohta ja/või neid paremini reklaamides.

2. Määruse (EÜ) nr 501/2008 I ja II lisa artikleid 4, 5 ja 6 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 43

Loomade heaolu kõrgemate standardite järgimine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt loomade parema heaolu nõudeid järgivatele põllumajandustootjatele eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel arvestavad liikmesriigid vajaduse korral järgmist:

- a) põllumajandusliku tootmise tüüp;
- b) põllumajandusettevõtte suurus loomkoormuse või loomade ja töötajate arvu järgi; ning
- c) kohaldatav põllumajandusettevõtte juhtimissüsteem.

2. Loomade heaolu kõrgemad standardid on normid, mis on rangemad kehtivate ühenduse ja siseriiklikes õigusaktides sätestatud miinimumnõuetest, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisa punktis C osutatud õigusaktidest. Nende hulka võivad kuuluda ka määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikes 7 osutatud kõrgemad standardid.

⁽¹⁾ ELT L 369, 23.12.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 275, 19.10.2007, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 250, 18.9.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 38, 7.2.2009, lk 26.

⁽⁵⁾ ELT L 368, 23.12.2006, lk 15.

Artikkel 44

Teatavad põllumajanduslikud tegevused, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti v kohaselt põllumajandustootjatele seoses teatava põllumajandusliku tegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel arvestavad liikmesriigid eelkõige järgmist:

- a) keskkonnaalased eesmärgid piirkonnas, kus meetet kohaldatakse; ning
- b) mis tahes toetus, mida antakse muude ühenduse toetusvahendite või muude eritoetusmeetmete või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete kohaselt.

2. Määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikeid 2–6, 8, 9 ja 13, artikleid 48 ja 53 kohaldatakse *mutatis mutandis* eritoetuse suhtes, mis on ette nähtud põllumajandustootjatele, kes tegelevad teatavate põllumajandustegevustega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved.

3. Komisjon hindab, kas talle liikmesriikide poolt teatatud kavandatud eritoetusmeetmed, mis on ette nähtud põllumajandustootjatele, kes tegelevad teatavate põllumajanduslike tegevustega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määruse nõuetele.

Kui komisjon leiab, et kavandatud meetmed vastavad nõuetele, siis kiidab ta kõnealused meetmed heaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 2 punkti i kohaselt nelja kuu jooksul pärast käesoleva määruse artikli 50 lõikes 3 sätestatud teabe kättesaamist.

Kui komisjon leiab, et kavandatud meetmed ei vasta nõuetele, siis nõuab ta liikmesriigilt kavandatud meetmete muutmist ning nendest seejärel komisjonile teatamist. Komisjon kiidab meetmed heaks, kui ta leiab, et neid on asjakohaselt muudetud.

Artikkel 45

Ebasoodsad asjaolud, mis mõjutavad piima-, veise- ja vasikaliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid

1. Et aidata määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad piima-, veise- ja vasikaliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid majanduslikult vähem kaitstud või keskkonnatundlikes piirkondades või majanduslikult vähem kaitstud

liiki põllumajandustootmist samades sektorites, määratlevad liikmesriigid põllumajandustootjatele eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel majanduslikult vähem kaitstud ja/või keskkonnatundlikud piirkonnad ja/või majanduslikult vähem kaitstud liiki põllumajandustootmist, mis on toetuse jaoks abikõlblikud, arvestades eelkõige asjakohaseid tootmisstruktuure ja -tingimusi.

2. Eritoetus ei tohi põhineda turuhindade kõikumisel ega olla samaväärne hinnavahetoetuste süsteemiga.

Artikkel 46

Piirkonnad, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme

1. Abikõlblikkuse tingimustes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis c sätestatud eritoetuse maksmiseks piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et tagada see, et maa kasutamisest ei loobuta, ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega, on eelkõige sätestatud järgmine:

- a) abikõlblike põllumajandustootjate jaoks individuaalsete võrdlussummade kindlaksmääramise meetod; ning
- b) ümberkorraldus- ja/või arenguprogrammid ja/või nende heakskiitmise tingimused.

2. Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb lõikes 1 osutatud toetust, võib ta saada toetusõigusi sellisel arvul, mis ei ületa sel ajal tema valduses (omanduses või rentimisel) olevate hektarite arvu.

Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb lõikes 1 osutatud toetust, võib ta saada toetusõigusi sellisel arvul, mis ei ületa tema valduses olevate hektarite arvu, mille kohta tal ei ole toetusõigusi.

Suurendada võib iga sellise toetusõiguse ühikuväärtust, mis juba on põllumajandustootja valduses.

Iga vastavalt käesolevale lõikele, v.a kolmandale lõigule saadud toetusõiguse ühikuväärtus arvutatakse, jagades liikmesriigi kehtestatud individuaalne võrdlussumma teises lõigus osutatud toetusõiguste arvuga.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 131 lõikes 2 osutatud ühtse pindalatoetuse kava raames hektari kohta makstava toetuse suurendamine kehtestatakse, jagades põllumajandustootja individuaalse võrdlussumma selliste toetuskõlblike hektarite arvuga, mida ta on maksmiseks deklareerinud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt.

4. Liikmesriigid tagavad, et piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, ei hüvitata põllumajandustootjate ebasoodsaid asjaolusid, millega toimetulemiseks on makstud eritoetust, mõne muu samaotstarbelise programmi sätte kohaselt.

Artikkel 47

Saagi, loomade ja taimede kindlustamine

1. Liikmesriigid sätestavad eritoetuse jaoks abikõlblike lepingute tingimused määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis d osutatud saagi, loomade ja taimede kindlustusmakseteks.
2. Lepingutes sätestatakse järgmine:
 - a) kindlustamine konkreetsete ohtude vastu;
 - b) kindlustussummadest kaetavad konkreetset majanduslikud kahjud; ning
 - c) makstavad kindlustusmaksed, v.a maksud.
3. Lepingutega ei hõlmata rohkem kui ühe aasta toodangut. Kui lepinguga on hõlmatud kahe kalendriaasta osad, tagab liikmesriik, et sama lepingu kohta ei maksta hüvitist kaks korda.
4. Liikmesriigid võtavad vastu eeskirjad, mida kasutatakse põllumajandustootja keskmise aastatoodangu hävitamise arvutusmeetodi kehtestamisel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 70 lõikele 2.
5. Põllumajandustootja teavitab liikmesriiki igal aastal oma kindlustuspoliisi numbrist ning esitab lepingu koopia ja tõendi kindlustusmakse tegemise kohta.

Artikkel 48

Ühisfondid taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite korral

1. Liikmesriikide vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikele 9 määratletud eeskirjadega kõnealuse määruse artikli 68 lõike 1 punktis e osutatud taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite puhul rahalisteks toetusteks abikõlblike ühisfondide jaoks hõlmatakse järgmine:
 - a) ühisfondide rahastamise tingimused;
 - b) taime- ja loomahaiguste puhangud või keskkonnajuhtumid, mis võivad tingida põllumajandustootjatele kahju hüvitamise, sh vajaduse korral geograafiline ulatus;
 - c) hindamiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas konkreetse sündmuse eest makstakse põllumajandustootjatele hüvitist;
 - d) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõike 2 punkti b kohaselt majanduslike kahjudena käsitavate täiendavate kulude arvutamise meetodid;
 - e) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 6 osutatud halduskulude arvutamine;

- f) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõike 7 teise lõigu alusel kohaldatava rahalise toetuse abikõlblike kulude mis tahes piirmäärad;
 - g) riiklike õigusaktide alusel konkreetse ühisfondi akrediteerimise menetlus;
 - h) töökord; ning
 - i) ühisfondide akrediteerimisele järgnevad vastavuse ning raamatupidamise kontrollimise ja heakskiitmise auditid.
2. Kui ühisfondide makstav rahaline hüvitis tuleneb komertsalaenust, siis on kõnealuse laenu pikkus vähemalt üks ja mitte rohkem kui viis aastat.
 3. Liikmesriigid tagavad, et nende maakogukonnad on teadlikud järgmisest:
 - a) akrediteeritud ühisfondid;
 - b) konkreetse ühisfondi kuulumise tingimused; ning
 - c) ühisfondide rahastamiskord.

Artikkel 49

Eritoetusmeetmete finantssätted

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a osutatud summad on sätestatud käesoleva määruse III lisas.
2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 7 neljanda lõigu kohaldamisel võivad liikmesriigid alates 2010. aastast iga konkreetse kalendriaasta 1. augustiks taotleda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud summade uuesti läbivaatamist, kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 7 esimeses lõigus sätestatud arvutamismeetodi kohaldamisest tulenev summa kõnealuse eelarveaasta jaoks erineb käesoleva määruse III lisas kindlaksmääratud summast rohkem kui 20 %.

Komisjoni ette nähtud iga läbivaadatud summat kohaldatakse alates kalendriaastast, mis järgneb taotluse esitamise aastale.

V JAOTIS

TEATISED JA LÕPPSÄTTED

1. PEATÜKK

Teatised

Artikkel 50

Otsuste teatavakstegemine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõigetes 1 ja 2, artiklis 38, artikli 41 lõigetes 2–5, artikli 45

lõigetes 1 ja 3, artikli 46 lõigetes 1 ja 3, artikli 47 lõigetes 1–4, artiklites 48 ja 49, artikli 51 lõikes 1 ja artiklis 67 ning käesoleva määruse artikli 11 lõikes 2 sätestatud võimalust, teatab ta komisjonile tehtud otsuse üksikasjad, põhjenduse ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel selle võimaluse kohaldamise otsus on tehtud:

- a) aasta suhtes kohaldatavad otsused, kahe nädala jooksul:
 - i) käesoleva määruse jõustumiskuupäev; või
 - ii) kuupäev, mil otsus tehti, kui see on käesoleva määruse jõustumiskuupäevast hilisem; ning
- b) muudel juhtudel 1.augustiks 2010.

Kui liikmesriik teeb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2–5 sätestatud võimalusi käsitleva uue otsuse, teatab ta komisjonile tehtud otsuse üksikasjad, põhjenduse ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel selle võimaluse kohaldamise otsus on tehtud, kahe nädala jooksul otsuse tegemise kuupäevast.

2. Kui uus liikmesriik kavatseb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 122 lõike 3 kohaselt hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise, teatab ta komisjonile hiljemalt ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 1. augustiks ühtse otsemaksete kava rakendamise üksikasjad, sealhulgas kõnealuse määruse artikli 55 lõike 3 ning artikli 57 lõigete 3–6, artikli 59 lõike 3 ja artikli 61 kohased võimalused ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused on tehtud.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni eritoetusmeetmest, mida nad kavatsevad kohaldada, selle aasta 1. augustiks, mis eelneb kõnealuse meetme kohaldamise esimesele aastale.

Teabe sisu esitatakse vastavalt IV lisa A osale, v.a vastavalt kõnealuse lisa B osale teatatavad eritoetusmeetmed, mis on ette nähtud teatavate põllumajandustegevuste jaoks, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved.

Artikkel 51

Statistika ja aruandlus

Liikmesriigid edastavad komisjonile teated elektroonilisel teel vormidega, mille komisjon on teinud liikmesriikide kättesaadavaks:

- 1) hiljemalt asjaomase aasta 1. septembriks:
 - a) ühtse otsemaksete kava alusel jooksval aastal esitatud taotluste koguarvu koos toetust taotlevate toetusõiguste koguarvuga ja kaasnevate abikõlblike hektarite koguarvuga; ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealused andmed piirkondade kaupa. Ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal on teabe aluseks ajutised toetusõigused;
 - b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud meetmete kohaldamisel teatavad liikmesriigid jooksval aastal esitatud toetusetaotluste koguarvu iga meetme ja vajaduse korral asjaomaste sektorite kohta;
- 2) hiljemalt järgmise aasta 1. maiks ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta kohta sama teave, millele on osutatud punkti 1 alapunktis a, kuid mis põhineb lõplikel toetusõigustel;
- 3) hiljemalt järgmise aasta 15. septembriks:
 - a) olemasolevate aktiveeritud või aktiveerimata toetusõiguste koguväärtus asjaomasel aastal ning aktiveerimiseks nõutud hektarite arv. Ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealune teave õiguste liigi ja piirkondade kaupa;
 - b) ühtse otsemaksete kava alusel eelmisel aastal vastu võetud taotluste koguarvu lõplikud andmed ja neile vastavalt antud toetuste kogusumma pärast, olenevalt olukorrast, määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 7, 9, artikli 11 lõigetes 1 ja 2, artiklites 21, 22 ja 23 osutatud meetmete võtmist ning eelneva aasta 31. detsembriks riiklikku reservi jäävate summade kogusumma ning kaasnevate abikõlblike hektarite koguarv; ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealused andmed vajaduse korral piirkondade kaupa;
 - c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 puhul toetusesaajate koguarv eelmise aasta kohta ning meetme ja vajaduse korral iga asjaomase sektori kohta tehtud maksete summa; ning
 - d) liikmesriikide poolt komisjonile saadetav aastaaruanne määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 rakendamise kohta, mis peab sisaldama käesoleva määruse V lisa loetletud teavet;
- 4) hiljemalt 1. oktoobriks 2012 aruanne, milles käsitletakse 2009., 2010. ja 2011. aastal rakendatud eritoetusmeetmeid, nende mõju eesmärkidele ja kõiki tekkinud probleeme.

2. PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 52

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Neid kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 2010. aasta 1. jaanuari algavate toetuseperioodide puhul esitatavate abitaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. oktoober 2009.

Artikkel 53

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010, välja arvatud artikli 11 lõiget 2 ja artikli 50 lõike 1 punkti a, mida kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumisest.

Komisjoni nimel
Mariann FISCHER BOEL
komisjoni liige

I LISA

Artikli 2 punktis c osutatud põllukultuuride loetelu

CN-kood	Kirjeldus
I. TERAVILI	
1001 10 00	Kõva nisu Nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Maisiterad
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais
II. ÕLISEEMNED	
1201 00	Sojauba
ex 1205 00	Rapsiseemned
ex 1206 00 10	Päevalilleseemned
III. VALGURIKKAD TAIMED	
0713 10	Herned
0713 50	Põldoad
ex 1209 29 50	Lupiiniseemned
IV. LINA	
ex 1204 00	Linaseemned (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lina, toores või leotatud, kiu tootmiseks (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KANEP	
ex 5302 10 00	Kanep, toores või leotatud, kiu tootmiseks (<i>Cannabis sativa</i> L.)

II LISA

Artikli 11 lõikes 1 osutatud kuupäevad

Liikmesriik ja piirkonnad	Kuupäev
Hispaania: Castilla-La Mancha	1. juuni
Hispaania: Aragón, Asturias, Baleares, Cantabria, Castilla y León, Cataluña, Galicia, Madrid, Murcia, País Vasco, la Rioja, Comunidad Valenciana	1. juuli
Hispaania: Andaluusia	1. september
Hispaania: Extremadura	15. september
Hispaania: Navarra	15. august
Prantsusmaa: Akvitaania, Midi-Pyrénées ja Languedoc-Roussillon	1. juuli
Prantsusmaa: Alsace, Auvergne, Burgundia, Bretagne, Keskpiirkond, Champagne-Ardenne, Korsika, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Alam-Normandia, Ülem-Normandia, Pays de la Loire (v.a Loire-Atlantique'i ja Vendée departemangud), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur ja Rhône-Alpes	15. juuli
Prantsusmaa: Loire-Atlantique'i ja Vendée departemangud	15. oktoober
Austria	30. juuni

III LISA

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punkti a kohaselt arvatud artikli 49 lõikes 1 osutatud kogused

	<i>(miljonites eurodes)</i>
Belgia	8,6
Taani	15,8
Saksamaa	42,6
Iirimaa	23,9
Kreeka	74,3
Hispaania	144,4
Prantsusmaa	97,4
Itaalia	144,9
Luksemburg	0,8
Malta	0,1
Madalmaad	31,7
Austria	11,9
Portugal	21,7
Soome	4,8
Sloveenia	2,4
Rootsi	13,9
Ühendkuningriik	42,8

IV LISA

Komisjonile artikli 50 lõike 3 kohaselt esitatava teabe sisu

A OSA

Kõiki eritoetusmeetmeid (v. a teatava põllumajandusliku tegevusega seotud meetmed, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved) hõlmav teave sisaldab järgmist:

- a) iga meetme pealkiri viitega määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 asjakohasele sättele;
- b) iga meetme kirjeldus, sh vähemalt:
 - i) asjaomased sektorid;
 - ii) meetme kestus;
 - iii) meetme eesmärgid;
 - iv) kohaldatavad abikõlblikkuse tingimused;
 - v) toetuse soovituslik tase meetme kohta;
 - vi) kehtestatud kogusumma meetme kohta;
 - vii) seotud eelarve ülemäärade kehtestamiseks vajalik teave; ning
 - viii) meetme rahastamisallikas;
- c) kõik eritoetusmeetmega samas piirkonnas või sektoris muude ühenduse toetuskavade alusel või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete alusel kohaldatavad olemasolevad meetmed ning vajaduse korral nende eristamine;
- d) vajaduse korral kirjeldada:
 - i) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis i osutatud teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise, mis on olulised keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks;
 - ii) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis iv osutatud loomade heaolu kõrgemaid standardeid;
 - iii) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis b osutatud majanduslikult haavatavaid ja/või keskkonnatundlikke piirkondi ja/või majanduslikult haavatavat liiki põllumajandustootmist ning kõnealuse määruse artikli 68 lõikes 3 osutatud praeguseid tootmistasemeid;
 - iv) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme.

B OSA

Selliseid eritoetusmeetmeid hõlmav teave, mis on ette nähtud teatavate põllumajandustegevuste jaoks, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, sisaldab järgmist:

- a) meetme pealkiri;
- b) meetmega hõlmatud geograafiline piirkond;
- c) kavandatava meetme kirjeldus ning meetme eeldatav keskkonnamõju seoses keskkonnavajaduste ja -prioriteetide ning konkreetsete kontrollitavate erieesmärkidega;
- d) sekkumise põhjendused, ulatus ning tegevused, näitajad, kvantifitseeritud eesmärgid ja vajaduse korral abisaajad;

- e) kriteeriumid ja halduseeskirjad selle tagamiseks, et tegevusi ei toetata teiste ühenduse toetuskavade alusel;
 - f) määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 48 lõikes 2 osutatud tõendid, mis võimaldavad komisjonil kontrollida arvutuste asjakohasust ja õigsust;
 - g) määruse (EÜ) nr 1974/2006 II lisa A osa punktis 5.3.2.1 osutatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise miinimumnõuete ning muude asjakohaste kohustuslike nõuete riikliku rakendamise üksikasjalik kirjeldus;
 - h) arvutuste aluseks võetud meetod, agronoomilised eeldused ja parameetrid (sh määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõikes 3 osutatud miinimumnõuete kirjeldus iga konkreetse kohustuse liigi kohta), mis põhjendavad: kohustusest tulenevaid a) lisakulusid ning b) saamatajäänud tulu; vajaduse korral tuleb kõnealuse meetodi kasutamisel arvestada määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt antavat abi; vajaduse korral muude mõõtühikute teisendamise meetodit vastavalt määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikele 9;
 - i) toetussummad;
 - j) vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1974/2006 II lisa A osa punkti 5.3.2.1.4 viiendas ja kuuendas taandes osutatud teave.
-

V LISA

Artikli 51 lõike 3 punktis d osutatud ühisfondide aastaaruandes esitatava teabe sisu

Teabes sisalduvad:

- a) akrediteeritud ühisfondide loetelu ja ühisfondidega ühinenud põllumajandustootjate arv fondi kohta;
 - b) vajaduse korral uue ühisfondi asutamisega tekkinud halduskulud;
 - c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a või c osutatud rahastamisallikas ning vajaduse korral kohaldatud lineaarse vähendamise summa ja asjaomased maksed;
 - d) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 1 osutatud hüvitatud majanduslikud kahjud iga akrediteeritud fondi ja juhtumi kaupa;
 - e) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 1 osutatud rahalist hüvitist saanud põllumajandustootjate arv iga akrediteeritud fondi ja juhtumi kaupa;
 - f) iga akrediteeritud fondi kulud majandusliku kahju kaupa;
 - g) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 7 osutatud iga fondi makstud rahalise toetuse protsendimäär ja summa ning
 - h) kõik ühisfondide eritoetusmeetme rakendamisel saadud kogemused.
-

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1121/2009,**29. oktoober 2009,****milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 29 lõike 4 punkti a, artikli 87 lõiget 4, artikli 89 lõiget 2, artikli 91 lõiget 2, artikli 101 lõike 2 teist lõiku, artikli 103 lõiget 1, artikli 142 punkte c, e, q ja s ning artiklit 147,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 73/1999 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 ⁽²⁾. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotisega ette nähtud toetuskavade kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad on sätestatud komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks ⁽³⁾. Määrust (EÜ) nr 1973/2004 tuleb kohandada määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud muudatustega, eriti selle IV jaotises ning V jaotise 2. ja 4. peatükis sätestatud muudatustega. Selguse ja lihtsustamise huvides tuleks määrus (EÜ) nr 1973/2004 kehtetuks tunnistada ja asendada see uue määrusega.

(2) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotises sätestatud kavade töehusa haldamise tagamiseks peaksid otsetoetused, mida makstakse mõne kõnealuse kava kohaselt, piirduma

pindalade miinimumsuurusega („pindalatoetus“). Pindala miinimumsuurus tuleks kindlaks määrata, võttes arvesse põllumajandusettevõtete konkreetset suurust mõnes liikmesriigis või mõne tootmise eritingimusi.

(3) Tuleks ära hoida külvamine üksnes pindalatoetuse saamise eesmärgil. Tuleks täpsustada teatavad tingimused, mis on seotud põllukultuuride, eriti valgurikaste taimede, riisi ning puu- ja köögiviljade külvi ja harimisega. Ühenduse põllumajanduse mitmekesisuse kajastamiseks tuleks kinni pidada kohalikest normidest.

(4) Iga haritava maatüki kohta tuleks antud aastal lubada ainult ühe pindalatoetuse taotluse esitamist, välja arvatud juhtudel, kui abi on seotud seemne tootmisega. Pindalatoetusi võib anda kultuuride jaoks, mida subsideeritakse ühenduse struktuuripoliitika või keskkonnapoliitika kava raames.

(5) Toetuskavades on sätestatud, et kui pindala, loomade hulk või arv, mille kohta toetust taotletakse, ületab piinormid, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt pindala, hulka või arvu, mille kohta toetust taotletakse. Seepärast on kohane kehtestada viisid ja tähtjad teabe vahetamiseks komisjoni ja liikmesriikide vahel, et teavitada komisjoni pindalast või hulkadest või arvudest, mille eest on juba toetust makstud.

(6) Toetuse maksmise tingimused ja riisi eritoetuste arvutamine ei olene mitte ainult igale tootjalikmesriigile määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 75 kindlaks määratud baaskülvipindade suurusest, vaid ka nende baaskülvipindade võimalikust osadeks jaotamisest ning iga liikmesriigi valitud objektiivsetest kriteeriumidest sellise jaotuse tegemiseks, haritavate maatükkide harimise tingimustest ja külvipindade minimaalsest suurusest. Selleks tuleks kehtestada üksikasjalikud reeglid, mida kohaldatakse baaskülvipindade ja baaskülvipindade osade kindlaksmääramisel, haldamisel ja harimisel.

(7) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 osutatud baaskülvipinna võimalik ületamine toob kaasa eritoetuste vähendamise riisi jaoks. Sellise vähendamise arvutamiseks tuleks määratleda arvessevõetavad kriteeriumid ja kohaldatavad koefitsiendid.

⁽¹⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

⁽²⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 345, 20.11.2004, lk 1.

- (8) Riisi eritoetuste väljamaksmise kontroll eeldab, et komisjonile on edastatud teave haritavate baaskülvipindade ja baaskülvipindade osade kohta. Selleks tuleks määrata kindlaks liikmesriikidelt komisjonile edastatav üksikasjalik teave ja määrata sellise teabe edastamise tähtsajad.
- (9) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 77 ja 78 on sätestatud toetused põllumajandustootjatele, kes kasvatavad kartulit kartulitärklise tootmiseks külvielse lepingu alusel ning kvoodi piires, mis on kehtestatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾. Seepärast tuleks kindlaks määrata toetuse andmise tingimused ning vajaduse korral esitada ristviited määrusega (EÜ) nr 1234/2007 kehtestatud kvoodisüsteemi kehtivatele sätetele.
- (10) Tuleks sätestada maguslupiinide standardid ja testid, mille abil määrata, kas lupiin on magus.
- (11) Mõnes piirkonnas on agronoomilistel põhjustel tavaks teha valgurikaste taimede ja teravilja segukülvi. Saadav põllukultuur koosneb põhiliselt valgurikkast kultuurist. Valgurikaste taimede toetuse andmisel tuleks selliselt külvatud põllumaid käsitada valgurikaste taimede põllumaadena.
- (12) Pähkli toetuskavade tõhususe ja hea haldamise eesmärgil ei tohiks eraldatud pindalatoetust kasutada tähtsusetute istandike või üksikute puude rahastamiseks. Seepärast on vaja määrata kindlaks eriviljapuuai minimaalne suurus ja minimaalne puude tihedus.
- (13) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 on sätestatud otsetoetuse määramise võimalus ühe või mitme seemneliigi tootmise eest. Seda toetust antakse ainult eliitseemne või sertifitseeritud seemne tootmise eest ja need tooted tuleks selgelt määratleda, viidates seemne sertifitseerimist ja turustamist käsitlevatele direktiividele: nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/401/EMÜ söödakultuuride seemne turustamise kohta, ⁽²⁾ nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/402/EMÜ teraviljaseemne turustamise kohta ⁽³⁾ ja nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/57/EÜ õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta ⁽⁴⁾.
- (14) Kontrollide võimaldamiseks tuleks eliitseemet ja sertifitseeritud seemet toota kasvatuslepingute või kasvatusdeklaratsioonide alusel, mis lisatakse üksiktaotlusele, ning seemnetootmisettevõtet ja sordiaretajad peaks olema ametlikult heaks kiidetud või registreeritud.
- (15) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 XIII lisale makstakse tootmistoetust *Cannabis sativa* L. eliitseemne ja sertifitseeritud seemne variantidele, mille tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ole suurem kui 0,2 %. Toetuse andmise korra ühtse kohaldamise tagamiseks kogu ühenduses peaksid *Cannabis sativa* L. sordid olema sellised, mis vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 alusel otsetoetuse saamise tingimustele.
- (16) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos on sätestatud puuvilla eritoetus. Selle abikava kohaldamiseks tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad. Kõnealuste eeskirjadega peaks olema hõlmatud puuvilla kasvatamiseks sobiva põllumajandusmaa lubamine ja puuvillasortide tunnustamine. Lisaks sellele tuleks kehtestada külvi kriteerium. Külvi õige tegemise hindamise objektiivseks kriteeriumiks peab olema heakskiidetud põllumajandusmaade minimaalne istutustihedus, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ja piirkondlikele iseärasustele.
- (17) Liikmesriigid peaksid puuvillatootmisega tegelevad tootmis- harudevahelised organisatsioonid heaks kiitma objektiivsete kriteeriumide alusel, lähtudes tootmisharudevaheliste organisatsioonide suuruselt ja nende sisekorraldusest. Tootmisharudevahelise organisatsiooni suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvestada organisatsiooni liikmeks oleva toorpuuvillatehase suhtes kehtestatud nõuet, et ettevõtte oleks suuteline vastu võtma piisava koguse toorpuuvilla.
- (18) Selleks, et vältida raskusi abikava haldamisel, võib tootja olla ainult ühe tootmisharudevahelise organisatsiooni liige. Samal põhjusel võib tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja tarnida toodetavat puuvilla ainult samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.
- (19) Puuvilla abikava raames nõutakse, et liikmesriigid annavad oma tootjatele teatavat puuvillakasvatusega seotud teavet, nt tunnustatud sordid, puuvillatootmise põllumajandusmaade heakskiitmist käsitlevad objektiivsed kriteeriumid ja minimaalne istutustihedus. Selleks, et põllumajandustootjaid õigel ajal teavitada, peab liikmesriik edastama neile kõnealuse teabe kindlaksmääratud kuupäevaks.
- (20) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 8. ja 9. jaos on sätestatud, et puu- ja köögiviljatoetusi antakse tingimusel, et töötlemisleping on sõlmitud. Sel juhul on asjakohane nõuda, et leping asjaomaste põllumajandustoormete kohta peab olema sõlmitud ühelt poolt heakskiidetud esmatöötaja ja teiselt poolt tootja või teda esindava tunnustatud tootjaorganisatsiooni, või puu- ja köögivilja üleminekutoetuste ning üleminekuperioodil kohaldatava marjasektori toetuse puhul tootjat esindava tunnustatud kokkuostja vahel.

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ EÜT 125, 11.7.1966, lk 2298/66.

⁽³⁾ EÜT 125, 11.7.1966, lk 2309/66.

⁽⁴⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

- (21) Tagamaks, et puu- ja köögivilja üleminekutoetuste ning üleminekuperioodil kohaldatava marjasektori toetuse alusel toetust saav tooraine lõpuks töödeldakse, tundub olevat asjakohane kehtestada esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmise süsteem. Kõnealused heakskiidetud ettevõtjad peaksid täitma miinimumnõudeid ja kohustuste mitetäitmise korral karistatakse neid vastavalt pädevate asutuste poolt riiklikul tasandil kehtestatud üksikasjalikele eeskirjadele.
- (22) Puu- ja köögivilja üleminekutoetusteks eraldatud vahendite asjakohase haldamise võimaldamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama aasta alguses soovitusliku toetussumma hektari kohta ning enne maksetähtaegade perioodi lõpliku toetussumma hektari kohta.
- (23) Tuleb kehtestada määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 10. jaos sätestatud lamba- ja kitsetoetuste kõlblikkuskriteeriumid ning eelkõige nõutavad tingimused.
- (24) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 on sätestatud toetuse andmine kitseliha- ja tapatoetustele teatavates ühenduse piirkondades. Kõnealused piirkonnad tuleks seepärast kindlaks määrata vastavalt osutatud sättes kehtestatud kriteeriumidele.
- (25) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 1 alusel võivad lisatoetust saada põllumajandustootjad, kelle põllumajandusettevõtete puhul asub vähemalt 50 % põllumajandusmaast vähem soodsas piirkonnas. Artikli 101 lõikes 2 viidatakse geograafilistele eripiirkondadele, kus kitseliha- ja tapatoetust saamiseks vajalikele tingimustele. Tuleks ette näha, et kõnealustele kriteeriumidele vastavad tootjad esitavad deklaratsiooni, millega tõendatakse, et vähemalt pool nende poolt põllumajanduslikuks tootmiseks kasutatavast maast asub vähem soodsates piirkondades või piirkondades, mis vastavad kitsetoetuse tingimustele.
- (26) Uttede toetuse õige määra toetuskõlblikkuse kontrollimiseks peaksid liikmesriigid koostama selliste põllumajandustootjate nimekirja, kes turustavad lambapiima või lambapiimatooteid.
- (27) Eesmärgiga rakendada määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 104, 105 ja 106 sätestatud individuaalpiiranguid võib jätkata olemasolevate halduseeskirjade kohaldamist eelkõige tasuta saadud õiguste kasutamisel, normaalõiguste kasutamisel, sealhulgas miinimumkasutamisel, ajutisel õiguste rentimisel ja üleandmisel, individuaalülemmäära muutustest teavitamisel ja õiguste üleandmisel riikliku reservi kaudu. Mõnes neist eeskirjadest on erisättes seoses nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudeks õiguste kasutamise, nagu näiteks ekstensiivistamisprogrammides ja ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades osalevad põllumajandustootjad ja põllumajanduslikud väiketootjad, ning seoses õiguste üleandmisega toetusõiguste pärimine ja sellised põllumajandustootjad, kes kasutavad karjakasvatuseks riigi või ühises omandis olevat maad.
- (28) Komisjoni ülesanne on jälgida uusi korraldusi ja ta vajab seetõttu liikmesriikidelt nõuetekohaselt esitatud teavet toetuseeskirjade rakendamise kohta.
- (29) Lisatoetuse siseriiklike eeskirjade kohaldamise korral tuleks komisjonile esitada siseriiklike eeskirjade ja nende rakendamise kohta üksikasjalik teave.
- (30) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 11. jaos on sätestatud veise- ja vasikalihaga toetused. Tuleb kehtestada nende toetuste kõlblikkuskriteeriumid ja eelkõige nõutavad tingimused.
- (31) Tuleks kehtestada säte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis b sätestatud haldusdokumendi koostamiseks ja siseriiklikul tasandil väljaandmiseks. Võttes arvesse liikmesriikide eriomaseid haldus- ja kontrollitingimusi, tuleks lubada haldusdokumendi erinevaid vorme.
- (32) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis a ja artikli 116 lõikes 1 on kehtestatud eritoetuse ja tapatoetuse andmise tingimuseks loomapidamisaeg. Seepärast on vaja kõnealune ajavahemik kindlaks määrata ja kvantifitseerida.
- (33) Eritoetuse määramise kord loomade tapmisel peaks olema kooskõlas tapatoetuse määramise korraga. Tuleks kindlaks määrata dokumendid, mis peavad loomaga kaasas olema tapmise, saatmise või eksportimise. Tuleks ette näha hädaste vanusepiirangud ning täiskasvanud veiste rümpade esitamise viis, et võtta arvesse tapatoetuse määramise eripära.
- (34) Tuleks määratleda määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 111 sätestatud ammlehma mõiste. Sellega seoses tuleks säilitada samad tõud, mis on ette nähtud komisjoni 28. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2342/1999, millega kehtestatakse veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade kohta ⁽¹⁾. Kehtivate põhinõuete kohaldamist võib jätkata, eelkõige seoses keskmise piimaanni ja täiendavate riiklike toetustega.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 4.11.1999, lk 30.

- (35) Võib jätkata olemasolevate halduseeskirjade kohaldamist, eriti individuaalülemäärade, individuaalülemääradest ja riiklikust reservist teavitamise, tasuta saadud õiguste, õiguste kasutamise, õiguste üleandmise ja ajutise rentimise ning riikliku reservi kaudu üleandmise puhul.
- (36) Komisjon peaks määrama olemasoleva teabe alusel, millised liikmesriigid vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 115 sätestatud erikava tingimustele. Tuleks kindlaks määrata toetuse määramise erikord.
- (37) Tuleks ette näha erisätteid eeskirjade rakendamiseks loomapidamisaja pikkuse, kuupäevade ja tähtaegade suhtes.
- (38) Lihtsuse mõttes tuleks tapatoetuse taotluseks pidada ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ette nähtud loomapidamise abitaotlust, kui see sisaldab kõiki toetuse maksmise põhjendamiseks vajalikke andmeid ning kui loom on tapetud samas või mõnes teises liikmesriigis või on eksporditud.
- (39) Peaks olema võimalik kasutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta) ⁽¹⁾ viidatud elektroonilist andmebaasi, et hõlbustada tapatoetuse haldamist, kui asjaomane liikmesriik leiab, et andmebaasiga on piisavalt tagatud selles sisalduvate toetuse maksmise andmete täpsus.
- (40) Vasikate tapatoetust makstakse maksimumkaalu nõude täitmisel. Seepärast tuleks ette näha rümpade standardne esitusviis, mille suhtes kõnesolevat maksimumkaalu nõuet kohaldatakse.
- (41) Tuleks sätestada ettemaksete tegemine, et põllumajandustootjad saaksid toetust võimalikult kiiresti. Siseriiklike ja piirkondlike ülemäärade kohaldamist silmas pidades tuleks astuda samme, et ettemakse ei ületaks lõplikku toetussummat. Seepärast tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad vähendada ettemakseprotsenti nende tapatoetuskavade puhul, mille suhtes kohaldatakse kõnealuseid ülemäärasid.
- (42) On vaja kindlaks määrata tähtaeg eritoetuse ja ammlehmade toetuskavade kohaldamisel arvesse võetavate tegurite üle otsustamiseks. Tõhusa ja ühtse haldamise tagamiseks tuleks selleks tähtajaks üldjuhul valida taotluste esitamise tähtaeg. Tapmise eritoetuse jaoks tuleks sätestada erieeskirjad, et vältida suurema toetuse saamiseks ühest aastast teise tehtavaid ülekandeid. Tapatoetuse puhul on tapa- või ekspordikuupäev heaks tõenduseks selle kohta, kas asjasse puutuvad toimingud on tegelikult tehtud.
- (43) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõike 2 kolmandale lõigule ning selliste arvukate taotluste käsitlemise vältimiseks, mis sisaldavad väga väikeseid toetusi põllumajandusettevõtte kohta, on Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Läti, Leedu, Ungari, Poola, Rumeenia ja Slovakkia taotlenud luba kehtestada toetuskõlbliku pinna miinimumsuuruseks üle 0,3 ha põllumajandusettevõtte kohta.
- (44) Uued liikmesriigid määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti g tähenduses, kes kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava, on hinnanud oma osa kasutatavast põllumajandusmaast, mida on peetud heas põllumajanduslikus korras, 30. juunil 2003 ja on teinud ettepaneku kohandada seda vastavalt toetuskõlbliku pinna miinimumsuurusele põllumajandusettevõtte kohta.
- (45) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 132 on sätestatud uutele liikmesriikidele võimalus täiendada põllumajandustootjatele makstavat otsetoetust komisjoni loal. Tuleks kehtestada üldsätted selle võimaluse rakendamiseks.
- (46) Võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükis sätestatud energiakultuuride toetuse ja kõnealuse määruse IV jaotise 10. peatükis sätestatud maa tootmisest kõrvaldamise kava erisätteid, eriti selliseid, mis käsitlevad mitmeaastasteid kultuure, ning et põllumajandustootjaid ja töötlejaid abikava lõpetamise järgsest tarbetust halduskoormusest vabastada, on asjakohane määrata kindlaks konkreetsed üleminekueeskirjad kõnealuse abikava ladusa lõpetamise ning kokkuostjate ja töötlejate esitatud tagatiste vabastamise kohta.
- (47) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad järgmise määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatükis sätestatud toetuskavade rakendamiseks:

⁽¹⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

- a) 1. jaos sätestatud riisi eritoetus;
- b) 2. jaos sätestatud tärgliskartuli kasvatajate toetus;
- c) 3. jaos sätestatud valgurikaste taimede toetus;
- d) 4. jaos sätestatud pähklite pindalatoetus;
- e) 5. jaos sätestatud seemnetoetus;
- f) 6. jaos sätestatud puuvilla eritoetus;
- g) 8. ja 9. jaos sätestatud puu- ja köögivilja üleminekutoetused ning marjade üleminekutoetus;
- h) 10. jaos sätestatud lamba- ja kitseliha sektori toetus;
- i) 11. jaos sätestatud veise- ja vasikaliha toetused.

2. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud reeglid järgmiste määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotisega ette nähtud toetuskavade rakendamiseks:

- a) 2. peatükis sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;
- b) 4. peatükis sätestatud täiendavad riiklikud otsetoetused.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2, komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 ⁽¹⁾ artiklis 2 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009 ⁽²⁾ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Elkõige kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punkti n kohast lühikese raieringiga madalmetsa mõistet *mutatis mutandis* pindalatoetuse kava suhtes.

Artikkel 3

Pindalatoetuste kumuleerumine

Igal konkreetsel aastal ei tohi ühegi haritava maatüki kohta esitada rohkem kui ühe taotluse määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud pindalatoetuse toetuskava raames.

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 65.

Artikkel 4

Teatiseid põllumajandustootjate taotluste ja toetuste kohta

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile teated elektroonilisel teel vormidega, mis komisjon on teinud liikmesriikidele kättesaadavaks:

- a) hiljemalt asjaomase aasta 1. septembriks:
 - i) kogupindala, mille kohta on esitatud järgmiste toetuste taotlused:
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 73 sätestatud riisi eritoetus;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 79 sätestatud valgurikaste taimede toetus;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pähklite pindalatoetus, esitatuna pähklipuuliikide kaupa;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetus;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 122 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;
 - ii) taotluste koguarv määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 99 sätestatud lamba- ja kitsetoetuse puhul emaslooma tüübi ja toetuse liigi kaupa;
- b) hiljemalt asjaomase aasta 15. oktoobriks kindlaks määratud kogupindala määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 79 sätestatud valgurikaste taimede toetuse puhul;
- c) hiljemalt järgmise aasta 31. jaanuariks:
 - i) vähendamise koefitsiendi arvutamiseks kasutatav kindlaksmääratud kogupindala järgmistel juhtudel:
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 73 sätestatud riisi eritoetus, esitatuna eraldi, baaskülvipindade ning baaskülvipindade osade kaupa;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pähklite pindalatoetus, esitatuna pähklipuuliikide kaupa;
 - määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetus;

- määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 122 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;
- ii) nende isasveiste koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 110 sätestatud eritoetuse taotlus, eristatuna eraldi vanuseklassi ja loomatüüpide kaupa (pullid või härjad);
- iii) nende lehmade koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 111 sätestatud ammlehma-toetuse taotlus, eristatuna eraldi kõnealuse määruse artikli 111 lõike 2 punktides a ja b osutatud kavade kaupa;
- d) hiljemalt järgmise aasta 1. märtsiks selliste loomade koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 116 sätestatud tapatoetuse taotlus, koos märkega, kas loomad on tapetud või eksporditud, eristatuna eraldi loomatüübi kaupa (vasikad, täiskasvanud loomad);
- e) hiljemalt järgmise aasta 31. juuliks üldkogus, mille kohta on toetus tegelikult välja makstud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 sätestatud seemnetoetuse puhul, määruse (EÜ) nr 73/2009 XIII lisas loetletud seemneliikide kaupa.

2. Lõikes 1 sätestatud teadetes väljendatakse pindalad hektari-tes kahe kümnendkoha täpsusega; kogused väljendatakse tonnides kolme kümnendkoha täpsusega.

3. Kui lõike 1 alusel edastatav teave muutub, eriti eelmiste andmete kontrollimise või paranduste tulemusena, teatatakse ajako-
hastamisest komisjonile ühe kuu jooksul pärast muudatuse tegemist.

II JAOTIS

ERIEESKIRJAD MÄÄRUSE (EÜ) NR 73/2009 IV JAOTISE SUHTES

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 5

Miinumipindala, külvi ja harimist käsitlevad erinõuded

1. Artikli 1 lõike 1 punktides a, c, e ja g osutatud riisi eritoetust, valgurikaste taimede toetust, seemnetoetust, puu- ja köögiviljatoetusi eraldatakse iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud toetuse taotlus vähemalt 0,3 hektarile. Lisaks sellele ületab iga haritav maatükk liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinumisuuruse olenemata määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatusest.

Malta puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktides a, c, e ja g nimetatud otsetoetused iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinumisuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

Kreeka puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktis g osutatud puu- ja köögivilja üleminekutoetused iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinumisuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

Bulgaaria, Läti, Ungari ja Poola puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktis g osutatud üleminekuperioodil kohaldatav marjasektori toetus iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinumisuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

2. Artikli 1 lõike 1 punktis d osutatud pindalatoetuse saamise tingimuseks peab maatüki suurus olema vähemalt 0,10 hektarit. Liikmesriigid võivad siiski objektiivsete kriteeriumide alusel kehtestada suurema minimaalse maatüki suuruse, arvestades asjaomaste maatükkide iseärasusi.

3. Artikli 1 lõike 1 punktides a, c ja g osutatud riisi eritoetust, valgurikaste taimede toetust ning puu- ja köögiviljatoetusi eraldatakse ainult põllumaadele, mis on tervenisti täis külvatud või istutatud ning millel on kasutatud kõiki tavalisi agrotehnilisi võtteid vastavalt kohalikele normidele.

Artikkel 6

Vähendamiste koefitsiendid

Pindala vähendamise koefitsient määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76, artikli 81 lõikes 2 ja artiklis 84 osutatud juhtudel kehtestatakse enne põllumajandustootjatele toetuse maksmist ja hiljemalt järgmise aasta 31. jaanuariks käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 punktide b ja c kohaselt edastatud andmete alusel.

2. PEATÜKK

Riisi eritoetus

Artikkel 7

Külvikuupäevad

Riisi eritoetuse taotlemiseks tuleb deklareeritud maadele külvata hiljemalt

- a) 30. juunil enne kõnealuse saagi koristust Prantsusmaal, Itaalias, Portugalis ja Hispaanias;

- b) 31. mail teistes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 74 lõikes 2 nimetatud tootvates liikmesriikides.

Artikkel 8

Vähendamise koefitsient

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 nimetatud riisi eritoetuse vähendamise koefitsient arvutatakse käesoleva määruse I lisa kohaselt.

Artikkel 9

Teatamine

Liikmesriigid võivad igal aastal läbi vaadata määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 75 kehtestatud baaskülvipinna või külvipindade osade jaotuse ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel need jaotused on tehtud. Nad edastavad vastava teabe komisjonile hiljemalt 15. maiks enne kõnealust saagikoristust.

3. PEATÜKK

Tärgliskartuli kasvatajate toetus

Artikkel 10

Kõlblikkuskriteeriumid

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 77 sätestatud tärgliskartuli toetust makstakse kartuli eest, mille kohta on sõlmitud komisjoni määruse (EÜ) nr 571/2009⁽¹⁾ artiklis 3 sätestatud külvieelne leping kartuli netokaalu alusel, mis määratakse ühega komisjoni määruse (EÜ) nr 2235/2003⁽²⁾ I lisas kirjeldatud meetoditest, ning tarnitud kartuli tärglisesisalduse alusel vastavalt kõnealuse määruse II lisas kehtestatud määradele.

Tärgliskartuli toetust ei maksta kartuli eest, mille tärglisesisaldus on alla 13 %, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 571/2009 artikli 5 lõike 3 teist lõiku.

Artikkel 11

Miinimumhind

Tärgliskartuli toetuse maksmise aluseks on nõue, et esitataks tõend selle kohta, et vabrikusse tarnimise etapis ei ole makstud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 95a lõikes 2 nimetatud hinnast madalamat hinda vastavalt määruse (EÜ) nr 2235/2003 II lisas kehtestatud tasumääradele.

Kohaldatakse määruse (EÜ) nr 571/2009 artikli 10 lõiget 2.

⁽¹⁾ ELT L 171, 1.7.2009, lk 6.

⁽²⁾ ELT L 339, 24.12.2003, lk 36.

Artikkel 12

Toetuste maksmine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 kohaldamist, maksab tärgliskartuli toetust liikmesriik, kelle territooriumil asub kartuleid kartulitärgliskartulitööstusele tarniv põllumajandusettevõte, iga põllumajanduslooma kohta siis, kui kõik põllumajanduslooma poolt turustusaastal toodetud kogused on tarnitud tärgliskartulitööstusele nelja kuu jooksul alates käesoleva määruse artiklis 11 osutatud tõendi esitamise kuupäevast, ning kui on täidetud käesoleva määruse artiklis 10 osutatud tingimused.

2. Alates turustusaasta 1. detsembrist võivad liikmesriigid teha ettemakseid antud turustusaasta jooksul põllumajanduslooma poolt tärgliskartulitööstusele tarnitud tärgliskartuli erinevate koguste põhjal. Ettemakseid tehakse tarnitud tärgliskartuli koguse eest, mille kohta on esitatud artiklis 11 osutatud tõend ja on täidetud artiklis 10 sätestatud tingimused.

4. PEATÜKK

Valgurikaste taimede toetus

Artikkel 13

Maguslupiin

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 3. jaos sätestatud valgurikaste taimede toetuse kohaldamisel tähendab mõiste „maguslupiinid“ neid lupiinisorte, mille seemned ei sisalda üle 5 % mõruseemneid. Mõruseemnesisaldus arvutatakse vastavalt käesoleva määruse II lisas toodud katsele.

Artikkel 14

Teravilja ja valgurikaste taimede segu

Piirkondades, kus valgurikkaid taimi külvatakse traditsiooniliselt koos teraviljaga, makstakse valgurikaste taimede toetust taotlejale juhul, kui ta suudab asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele usutavalt tõendada, et valgurikkad taimed on selles segus ülekaalus.

5. PEATÜKK

Pähklite pindalatoetus

Artikkel 15

Ühenduse toetuse maksmise tingimused

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pindalatoetuse saamise tingimustele vastavad ainult need põllumajanduslikud maatükid, kuhu on istutatud pähklipuud, mis vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimustele määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikes 2 sätestatud kuupäeval.

Kui on tegemist maatükiga, kus kasvatatakse eri sorti päklikuid ning toetus on diferentseeritud sõltuvalt sortidest, on abi saamise tingimuseks käesoleva artikli lõikega 2 kehtestatud puude väikseim arv hektari kohta vähemalt ühe päklikisordi puhul.

2. Päklikupuude arv hektari kohta ei tohi olla väiksem kui

- i) 125 sarapuud;
- ii) 50 mandlipuud;
- iii) 50 Kreeka pähkli puud;
- iv) 50 pistaatsiapähkli puud;
- v) 30 jaanikauna puud.

Liikmesriigid võivad siiski objektiivsete kriteeriumide alusel kehtestada suurema minimaalse puude tiheduse, arvestades asjaomaste toodete iseärasusi.

3. Lõike 1 teises lõigus osutatud juhtudel vastab antava abi määr abi selle sordi määrale, mis vastab abikõlblikkuse tingimustele ning mille puhul on abi kõige suurem.

Artikkel 16

Riikliku toetuse saamise tingimused

Käesoleva määruse artiklit 15 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 86 ja 120 sätestatud riikliku toetuse suhtes.

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 86 kohaldamist, võib liikmesriik kehtestada täiendavaid kriteeriume toetuse saamiseks, tingimusel et need kriteeriumid on kooskõlas toetuskaava keskkonda ja maa-elu puudutavate ning sotsiaalsete ja majanduslike eesmärkidega ega tekita põllumajandustootjate vahel diskrimineerimist. Liikmesriigid määravad kindlaks vajalikud abinõud selle kontrollimiseks, et põllumajandustootjad neid kriteeriume täidavad.

Artikkel 17

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal juhul enne liikmesriikide vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artiklile 11 kehtestatud abitaotluste esitamise lõppkuupäeva ning hiljemalt

- a) 31. märtsiks: millised on käesoleva määruse artikli 15 lõikes 2 osutatud kõrgemad puude tiheduse tasemed ning käesoleva määruse artiklis 16 nimetatud täiendavad kriteeriumid;

- b) 15. maiks: kui liikmesriik diferentseerib toetust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 82 lõikele 2, milline on pindalatoetuse tase toote kohta ja/või muudetud siseriikliku tagatud pindala kohta.

2. Kõik muudatused komisjonile lõike 1 kohaselt edastatavas teabes kehtivad järgmise aasta kohta ning asjaomane liikmesriik peab need viivitamatult edastama komisjonile koos objektiivsete kriteeriumidega, mis põhjendavad mis tahes sellist muudatust.

6. PEATÜKK

Seemnetoetus

Artikkel 18

Seemne sertifitseerimine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 sätestatud seemnetoetust eraldatakse direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ ja 2002/57/EÜ määratletud ning nimetatud direktiivides osutatud nõuetele ja tingimustele vastava eliitseemne ja ametlikult sertifitseeritud seemne tootmise eest vastavalt käesoleva määruse artiklitele 19–23.

Artikkel 19

Seemne tootmine

1. Seemne on toodetud

- a) seemnetootmisettevõtte või sordiaretaja ja seemnekasvataja vahel sõlmitud seemnekasvatust käsitleva lepingu alusel;
- b) otse seemnetootmisettevõtte või sordiaretaja poolt; sellist tootmist tõendatakse seemnekasvatust käsitleva deklaratsiooniga.

2. Lõikes 1 osutatud seemnetootmisettevõtted ja sordiaretajad on liikmesriigi poolt heaks kiidetud või registreeritud. Liikmesriigi heakskiit või registreerimine kehtib kogu ühenduses.

3. Seemnetootmisettevõtte või sordiaretaja, kes kasvatab seemet või laseb seemet kasvatada teises liikmesriigis kui see, kus ta on heaks kiidetud või registreeritud vastavalt lõikele 2, peab nõudmise korral edastama kõnealusele teisele liikmesriigile abi saamise õiguse kontrollimiseks vajaliku teabe.

Artikkel 20

Abikõlblikud territooriumid

Iga liikmesriik annab toetust ainult seemne puhul, mis on koristatud tema territooriumil selle kalendriaasta jooksul, millal algab turustusaasta, milleks toetus on määratud.

Toetust antakse kõikidele seemnekasvatajatele tingimustel, mis tagavad toetusesaajate võrdse kohtlemise sõltumata nende asukohest ühenduses.

Artikkel 21

Seemne turustamine

Toetust antakse ainult juhul, kui toetuse taotleja on hiljemalt koristusaastale järgneva aasta 15. juuniks seemne külvamiseks turustanud. „Turustamine” tähendab kauba kättesaadavana või laos hoidmist, müügiks väljapanekut või müügiks pakkumist, müüki või tarnimist teisele isikule.

Artikkel 22

Ettemaksed

Liikmesriigid võivad teha ettemakseid seemnekasvatajatele alates selle aasta 1. detsembrist, mille jaoks toetust antakse. Need maksed peavad olema proportsionaalsed juba turustatud külviseemnekogustega artikli 21 tähenduses, tingimusel et kõik käesoleva peatüki tingimused on täidetud.

Artikkel 23

Kanepisordid

Abikõlblikud on määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 87 lõike 4 kohaselt kanepi (*Cannabis sativa* L.) sellised sordid, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 10.

7. PEATÜKK

Puuvilla eritoetus

Artikkel 24

Puuvillatootmise põllumajandusmaade heakskiitmine

Liikmesriigid kehtestavad objektiivsed kriteeriumid, mille alusel kiidetakse põllumajandusmaad heaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetuse saamiseks.

Kriteeriumid põhinevad ühel või mitmel järgmistest elementidest:

- a) tegemist on selliste piirkondade põllumajandusega, kus puuvillatootmine on peamine põllukultuur;
- b) kõnealuste piirkondade mulla- ja kliimatingimused;
- c) niisutussüsteem;
- d) keskkonda säästvamate rotatsioonisüsteemide ja viljelustehnikate kasutamine.

Artikkel 25

Külvisortide heakskiitmine

Liikmesriigid kinnitavad ühtses põllukultuuride sordilehes registreeritud sordid, mis on kohandatud turu vajadustele.

Artikkel 26

Abikõlblikkuse tingimused

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 89 lõikes 1 osutatud aladele külvatakse seemned nii, et saavutatakse minimaalne taimede tihedus, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning vajaduse korral piirkondlikele iseärasustele.

Artikkel 27

Agronoomiatavad

Liikmesriikidel on lubatud kehtestada erieeskirjad agronoomiatavade kohta, mis on vajalikud põllukultuuride hooldamiseks ja saagikoristuseks normaalsetes kasvutingimustes.

Artikkel 28

Tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmine

1. Igal aastal enne 31. detsembrit kiidavad liikmesriigid heaks järgmise aasta külviperioodiks iga puuvillatootmisega tegeleva tootmisharudevahelise organisatsiooni, kes seda taotleb ja kes vastab järgmistele tingimustele:

- a) tema hõlmatav kogupindala ületab liikmesriigi kehtestatud vähemalt 4 000 ha piiri ja vastab artiklis 24 osutatud heakskiidukriteeriumidele ning seal on vähemalt üks toorpuuvillatehas;
- b) ta on kooskõlas siseriiklike ja ühenduse õigusaktidega vastu võtnud töökorra, mis käsitleb eelkõige liitumistingimusi ja osamakseid.

2. Kui leitakse, et heaks kiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei järgi lõikes 1 sätestatud heakskiitmiskriteeriume, tühistab liikmesriik heakskiidu, kui asjaomaste kriteeriumide järgimata jätmist ei heastata mõistliku aja jooksul. Kui on kavas heakskiit tühistada, teatab liikmesriik oma kavatsusest ja tühistamise põhjustest tootmisharudevahelisele organisatsioonile. Liikmesriik võimaldab tootmisharudevahelisel organisatsioonil esitada oma märkused kindlaks määratud aja jooksul. Tühistamise korral sätestavad liikmesriigid asjakohaste sanktsioonide rakendamise.

Põllumajandustootjad, kes on sellise heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, mille heakskiit on vastavalt esimesele lõigule tühistatud, kaotavad oma õiguse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 92 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamisele.

Artikkel 29

Tootjate kohustused

1. Üks tootja ei või kuuluda mitmesse tootmisharudevahelisse organisatsiooni.
2. Tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja on kohustatud tarnima toodetavat puuvilla samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.
3. Tootjate kuulumine akrediteeritud tootmisharudevahelisse organisatsiooni peab olema vabatahtliku liitumise tulemus.

Artikkel 30

Teatamine tootjatele

1. Liikmesriigid teatavad puuvilla tootvatele põllumajandus-
tootjatele enne asjaomase aasta 31. jaanuari järgmist:
 - a) tunnustatud sordid; artikli 25 kohaselt pärast kõnealust kuu-
päeva tunnustatud sordid tuleb põllumajandustootjatele siiski teatavaks teha enne sama aasta 15. märtsi;
 - b) põllumajandusmaade heakskiitmise kriteeriumid;
 - c) artiklis 26 osutatud puuvillataimede minimaalne tihedus;
 - d) nõutavad agronoomiatavad.
2. Sordi tunnustamise tühistamise korral teavitavad liikmesriigid sellest põllumajandustootjaid seoses järgmise aasta külvi-
peeroodiga hiljemalt 31. jaanuariks.

8. PEATÜKK

**Puu- ja köögivilja üleminekutoetused ning marjade
üleminekutoetus**

Artikkel 31

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „taotleja” – mis tahes põllumajandustootja, kes harib määru-
se (EÜ) nr 73/2009 artiklites 96 ja 98 osutatud maad kõne-
alustes artiklites sätestatud toetuste saamiseks;
- b) „toetus” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 96 sätestatud
puu- ja köögivilja üleminekutoetus või kõnealuse määruse arti-
klis 98 sätestatud marjade üleminekutoetus;

- c) „esmatöötleja” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 96 ja 98
osutatud põllumajandustoorme mis tahes kasutaja, kes ko-
hustub seda esmaselt töötlemata ühe või mitme määruse (EÜ)
nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toote
saamiseks;
- d) „kokkuostja” – mis tahes isik, kes sõlmib punkti a tähendu-
ses taotlejaga lepingu ning ostab omal kulul vähemalt ühte
toodetest, millele on osutatud vastavalt määruse (EÜ)
nr 73/2009 artikli 54 lõike 2 neljandas lõigus või artikli 98
lõikes 1;
- e) „tunnustatud tootjaorganisatsioon” – mis tahes juriidiline isik
või juriidilise isiku selgelt määratletud osa, mis vastab mää-
ruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 122, artikli 125a lõike 1 ja
artikli 125b lõike 1 punkti a nõuetele ning mida on tunnust-
anud asjaomane liikmesriik vastavalt kõnealuse määruse arti-
klile 125b, samuti tootjaorganisatsioonid kõnealuse
määruse artiklite 125e ja 103a tähenduses.

Artikkel 32

Leping

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõi-
kega 4 ette nähtud võimaluse kohaldamist liikmesriikide poolt,
sõlmitakse kõnealuse määruse artikli 97 lõikes 3 ja artikli 98 lõi-
kes 2 osutatud töötlemisleping ühelt poolt artikli 33 tähenduses
heakskiidetud esmatöötleja ja teiselt poolt taotleja või teda arti-
kli 33 tähenduses esindava tunnustatud tootjaorganisatsiooni või
heakskiidetud kokkuostja vahel.

Kui tunnustatud tootjaorganisatsioon tegutseb ka heakskiidetud
esmatöötlejana, võib leping olla tarnekohustuse vormis.

2. Lepingus või tarnekohustuses tuleb täpsustada vähemalt
järgmist:

- a) lepinguosaliste või tarnekohustuse võtjate nimed ja aadressid;
- b) asjaomased liigid ning iga liigi all olev pindala;
- c) vajaduse korral taotleja kinnitus selle kohta, et ta tarnib es-
matöötlejale koristatud üldkoguse või liikmesriikide määra-
tud miinimumkogused.

Kui leping on sõlmitud heakskiidetud esmatöötleja ja tunnusta-
tud tootjaorganisatsiooni või taotlejat esindava heakskiidetud
kokkuostja vahel, tuleb lepingus täpsustada nii asjaomaste taotle-
jate punktis a osutatud nimed ja aadressid kui ka iga taotleja koh-
ta punktis b osutatud liigid ning liikide all olev pindala.

Artikkel 33

Esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmine

1. Käesoleva peatüki kohaldamisel võtavad liikmesriigid kasutusele nende territooriumil tegutsevate esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmise süsteemi. Liikmesriigid sätestavad eelkõige heakskiitmise tingimused, tagades vähemalt järgmist:

a) heakskiidetud esmatöötlejad ja kokkuostjad on haldussuutlikud artiklis 32 osutatud lepinguid haldama;

b) heakskiidetud esmatöötlejal on olemas piisav tootmisvõimsus.

2. Liikmesriigid kehtestavad heakskiitmise kontrolli menetluse.

3. Määruste (EÜ) nr 2201/96, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 2202/96 ⁽²⁾ ning (EÜ) nr 1234/2007 kohaselt antud heakskiitmised jäävad käesoleva peatüki kohaldamisel kehtima.

4. Kui leitakse, et heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei täida käesolevas peatükis sätestatud kohustusi või käesoleva peatüki alusel vastu võetud riiklike sätteid, või kui heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei võimalda või ei hõlbusta pädevate asutuste määruse (EÜ) nr 1122/2009 kohaselt tehtavaid kontrolli, määravad liikmesriigid asjakohased karistused. Karistuse määramiseks arutatakse rikkumise tõsidust silmas pidades.

5. Liikmesriigid avaldavad heakskiidetud esmatöötlejate ja kokkuostjate loetelu vähemalt kaks kuud enne määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõike 2 või artikli 13 lõike 6 kohaselt kindlaks määratud kuupäeva.

Artikkel 34

Puu- ja kõõgilja üleminekutoetuste abimäär

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõike 1 kohaldamisel ning enne selle aasta 15. märtsi, mille kohta toetust taotletakse, määravad liikmesriigid kindlaks ning avaldavad üldsusele soovitusliku toetussumma hektari kohta.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõigete 1 ja 2 kohaldamisel määravad liikmesriigid määratletud pindala alusel kindlaks lõpliku toetussumma hektari kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29.

⁽²⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 49.

9. PEATÜKK

Lamba- ja kitselihasektori toetused

1. jagu

Taotlused ja maksed

Artikkel 35

Taotlused ja loomapidamisae

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetele („ühtne süsteem“) peavad põllumajandustootjad ute- ja kitsetoetuste ja lisatoetuste taotlustes märkima, kas nad turustavad selle aasta jooksul, mille kohta toetust taotletakse, lambapiima või lambapiimatooteid.

2. Ute- ja kitsetoetuse ning lisatoetuste taotlused esitatakse pädevale asutusele asjaomase liikmesriigi kindlaks määratud ajavahemikul, mis algab kõige varem 1. novembril enne selle aasta algust ja lõpeb hiljemalt 30. aprillil pärast selle aasta algust, mille kohta taotlused esitatakse.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 103 lõikes 1 osutatud loomapidamisae, mille jooksul põllumajandustootja kohustub oma põllumajandusettevõttes pidama sellist arvu utesid ja/või emaskitsi („loomapidamisae“), mille suhtes on taotletud toetust, on 100 päeva alates lõikes 2 osutatud taotluste esitamise ajavahemiku viimasele päevale järgnevast esimesest päevast.

Artikkel 36

Kitsetoetuse saamise tingimustele vastavad piirkonnad

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 osutatud kriteeriumidele vastavad käesoleva määruse III lisas loetletud piirkonnad.

Liikmesriigid kontrollivad siiski korrapäraselt, kas kõik nende territooriumil asuvad ja III lisas loetletud piirkonnad jätkavad nimetatud kriteeriumidele vastamist. Nimetatud kontrollimise tulemuste alusel teatavad liikmesriigid komisjonile III lissasse muudatuste tegemise vajadusest enne muudatuste kohaldamise aastale eelneva aasta 31. juulit. Teatistes on eelkõige näidatud III lisas loetletud alad või nende osad, mis ei vasta enam määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 osutatud kriteeriumidele, ning nendele kriteeriumidele tegelikult vastavad alad, mis ei ole veel käesoleva määruse III lisas loetletud. Võimalike uute alade puhul teatab liikmesriik komisjonile nende esitamise üksikasjalikud põhjendused.

Artikkel 37

Lisatoetuse taotlus ning kitsetoetuse taotlus

1. Lisatoetuse või kitsetoetuse saamiseks peab põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte põllumajandusmaast asub vähemalt 50 %, kuid alla 100 % määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 osutatud piirkondades või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades, esitama deklaratsiooni või deklaratsioonid, millele on märgitud põllumajandustootja maade asukoht, vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2 ja 3.

2. Põllumajandustootja, kes peab igal aastal esitama deklaratsiooni oma põllumajandusettevõtte põllumajanduslike kõlvikute üldpindala kohta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikes 1 sätestatud pindalatoetuse taotluse vormis, märgib kõnealusesse deklaratsiooni need põllumajanduslikud maatükid, mis asuvad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades.

Põllumajandustootja, kes ei pea esitama esimeses lõigus osutatud deklaratsiooni, esitab igal aastal erideklaratsiooni, kasutades vajaduse korral ühtse süsteemiga ette nähtud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimise süsteemi.

Põllumajandustootja märgib kõnealusesse erideklaratsiooni kogu selle maa asukoha ja pindala, mida ta mis tahes korra alusel omab, rendib või kasutab, ning teatab üksikasjad põllumajanduslike maatükkide kohta, mis asuvad kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades. Liikmesriigid võivad ette näha, et ute- ja/või kitsetoetuse taotlusele tuleb lisada erideklaratsioon. Liikmesriigid võivad ka ette näha, et erideklaratsioon esitatakse ühtse toetuse taotluse vormis.

3. Pädev riigiasutus võib nõuda kinnisaja omandiõigust kinnitavat dokumenti, rendilepingut või põllumajandustootjate kirjalikku kokkulepet ning vajaduse korral tõendit kohalikul või piirkondlikult asutuselt, kes on andnud põllumajandusmaa asjaomase põllumajandustootja kasutusse. Tõendis märgitakse põllumajandustootja kasutusse antud maa pindala ning vastavalt kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades asuvad maatükid.

Artikkel 38

Rändkarjatamisega tegelevad põllumajandustootjad

1. Põllumajandustootjad, kelle põllumajandusettevõtete registreeritud aadressid on ühes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis b osutatud geograafilistest piirkondadest ja kes soovivad saada lisatoetust, peavad lisatoetuse taotluses märkima

a) koha või kohad, kus jooksva aastal toimub rändkarjatamine;

b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis a osutatud ja jooksvaks aastaks ette nähtud vähemalt 90päevase ajavahemiku.

2. Lõikes 1 nimetatud põllumajandustootjate lisatoetuse taotlustega peavad kaasas olema dokumendid, mis tõendavad rändkarjatamise tegelikku toimumist kahe eelnenud aasta jooksul, välja arvatud vääramatu jõu või nõuetekohaselt põhjendatud kariloomadega seotud põllumajandustootjast sõltumatute asjaolude korral, ja eelkõige rändkarjatamise koha kohaliku või piirkondliku ametiasutuse tõend, millega kinnitatakse, et rändkarjatamine on tegelikult kestnud vähemalt 90 päeva järjest.

Liikmesriigid tagavad taotluste halduskontrolliga, et toetuse taotluses märgitud rändkarjatamise koht asub tõepoolest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 osutatud piirkonnas.

Artikkel 39

Toetuste maksmine

1. Põllumajandustootjale makstakse toetusi tema põllumajandusettevõttes kogu artikli 35 lõikes 3 osutatud loomapidamisaja jooksul peetud uttede ja/või emaskitsede arvu põhjal.

2. Toetust makstakse loomade eest, kes loomapidamisaja viimasel päeval vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 100 osutatud määratlustega ette nähtud tingimustele.

Artikkel 40

Lambapiima või lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekiri

Iga aasta kohta koostavad liikmesriigid hiljemalt loomapidamisaja 30. päeval lambapiima ja lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekirja artikli 35 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjate deklaratsioonide alusel.

Liikmesriigid võtavad nimekirja koostamisel arvesse kontrollimiste tulemusi ja kõiki muid pädevale asutusele kättesaadavaid teabeallikaid, eelkõige töötlejalt või turustajatelt saadud teavet põllumajandustootjate turustatava(te) lambapiima või lambapiimatoodete kohta.

Artikkel 41

Teavitamine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks kõikidest muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 2 ja käesoleva määruse artiklis 38 osutatud nende geograafiliste piirkondade nimekirjas, kus tegeldakse rändkarjatamisega.

2. jagu

Piirangud, reservid ja üleandmised

Artikkel 42

Tasuta saadud õigused

Kui põllumajandustootja on omandanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise aasta jooksul üle anda või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

Artikkel 43

Õiguste kasutamine

1. Õigused saanud põllumajandustootja võib õigusi ise kasutada ja/või neid ajutiselt rentida teisele põllumajandustootjale.

2. Kui põllumajandustootja ei ole aasta jooksul kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, mis on sätestatud lõikes 4, antakse kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui põllumajandustootjad, kellel on kuni 20 toetusõigust, ei ole kahel järjestikusel kalendriaastal kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, antakse üksnes viimasel kalendriaastal kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi;
- b) kui põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ekstensiivistamisprogrammis;
- c) kui põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt pensionile jäämise kavas, mille puhul õiguste üleandmine ega/või ajutine rentimine ei ole kohustuslik;
- d) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

3. Õigusi on võimalik ajutiselt rentida ainult tervete aastate kaupa, kusjuures see peab hõlmama vähemalt artikli 44 lõikes 1 sätestatud miinimumarvu loomi. Iga ajutise rentimise perioodi lõpuks, mis ei tohi ületada kolme järjestikust aastat, saab põllumajandustootja, välja arvatud õiguste üleandmise korral, kõik õigused tagasi vähemalt kaheks järjestikuseks aastaks. Kui põllumajandustootja ei kasuta kummalgi aastal ära vähemalt miinimumprotsenti lõikes 4 sätestatud õigustest, võtab liikmesriik, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, põllumajandustootja poolt kasutamata jäänud õigused tagasi ja suunab need sama aasta riiklikku reservi.

Põllumajandustootjate jaoks, kes osalevad komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades, võivad liikmesriigid nimetatud kavade alusel toimuva ajutise rentimise kookudest pikendada.

Põllumajandustootjatel, kes on kohustunud osalema ekstensiivistamisprogrammis vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2078/92⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punktis c osutatud meetmele või vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999⁽²⁾ artiklitele 22 ja 23 või vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽³⁾ artiklile 39, ei ole lubatud kogu osalemise jooksul oma õigusi ajutiselt rentida ega/või üle anda. Seda sätet ei kohaldata juhul, kui programm võimaldab õiguste üleandmist ja/või ajutist rentimist põllumajandustootjatele, kelle osalemine muus programmis kui käesolevas lõigus osutatud eeldab õiguste omandamist.

4. Toetusõigustest tuleb ära kasutada vähemalt 70 %.

Liikmesriigid võivad seda määra suurendada 100 protsendini. Liikmesriigid teatavad varem komisjonile protsendimäära, mida nad kavatsevad kohaldada.

Artikkel 44

Õiguste üleandmine ja ajutine rentimine

1. Liikmesriigid võivad oma tootmisstruktuuri alusel ette näha ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta osaliselt üleantavate toetusõiguste miinimumarvu. See miinimumarv ei tohi ületada kümnet toetusõigust.

2. Toetusõiguste üleandmine ja nende ajutine rentimine jõustub alles pärast seda, kui õigusi üle andev ja/või rentiv põllumajandustootja ning nimetatud õigused saav põllumajandustootja on neist liikmesriigi pädevatele ametiasutustele teatanud.

Selline teatamine toimub liikmesriigi määratud tähtaja jooksul kuni kuupäevani, mil kõnealuses liikmesriigis lõpeb toetuse taotlemise periood, välja arvatud juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu. Sel juhul peab õigused saav põllumajandustootja esitama vajalikud dokumendid selle kohta, et ta on surnud põllumajandustootja õiguste pärija.

3. Õiguste üleandmise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta ei tohi hüvitusega riiklikku reservi üleantavate õiguste arv mingil juhul olla väiksem kui üks.

Artikkel 45

Individaalse ülemmäära muutmine

Toetusõiguste üleandmiseks või ajutiseks rentimiseks määravad liikmesriigid uue individaalse ülemmäära ja teatavad asjaomastele põllumajandustootjatele hiljemalt 60 päeva jooksul pärast selle tähtaja viimast päeva, mille jooksul põllumajandustootja taotluse esitas, kui palju toetuse saamise õigusi neile on lubatud.

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

⁽³⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu artikli 44 lõike 2 teises lõigus osutatud tingimustel.

Artikkel 46

Põllumajandustootjad, kes ei ole kasutatava maa omanikud

Ainult riigi või ühisomanduses olevat maad kasutavad põllumajandustootjad, kes otsustavad lõpetada nimetatud maa kasutamise karjatamiseks ja kõik oma õigused üle anda mõnele teisele põllumajandustootjale, võrdsustatakse oma põllumajandusettevõtet müüvate või üle andvate põllumajandustootjatega. Kõigil teistel juhtudel võrdsustatakse need põllumajandustootjad ainult toetusõigust üle andvate põllumajandustootjatega.

Artikkel 47

Üleandmine riikliku reservi kaudu

Kui liikmesriigid on ette näinud, et õigused tuleb üle anda riikliku reservi kaudu, kohaldavad nad käesoleva jao sätetega analoogseid siseriiklike õigusnorme. Sellistel juhtudel

- a) võivad liikmesriigid ette näha ajutise rentimise riikliku reservi kaudu;
- b) jõustub toetusõiguste punkti a alusel üleandmise või ajutise rentimise korral õiguste üleandmine reservi alles pärast liikmesriigi pädevate ametiasutuste teadet õigusi üle andvale ja/või rentivale põllumajandustootjale ja üleandmine reservist teisele põllumajandustootjale jõustub alles pärast ametiasutuste teadet sellele põllumajandustootjale.

Lisaks tagatakse esimeses lõigus osutatud siseriiklike õigusnormidega määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 105 lõike 2 teise lõiguga hõlmamata õiguste osa tasakaalustamine liikmesriigi maksega, mis vastab maksele, mis oleks tõenäoliselt tulenenud õiguste otsestest üleandmisest põllumajandustootjate vahel, võttes eelkõige arvesse tootmissuunda asjaomases liikmesriigis. See makse võrdub maksega, mida nõutakse riiklikust reservist samaväärseid õigusi saavatelt põllumajandustootjatelt.

Artikkel 48

Individaalsete piirangute arvutamine

Toetusõiguste individuaalsete piirangute esialgsel arvutamisel ja hilisemate kohanduste korral kasutatakse ainult täisarve.

Kui aritmeetiliste arvutuste lõpptulemus ei ole täisarv, kasutatakse lähimat täisarvu. Kui aga arvutuste tulemus jääb täpselt täisarvude vahele, kasutatakse suuremat täisarvu.

Artikkel 49

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal aastal 31. detsembriks kõigist muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 105 lõike 2 kohaselt riiklikku reservi tagastatavatest üleantud lisatoetusõigustest ning, kui see on kohaldatav, kõnealuse määruse artikli 105 lõike 3 kohaselt võetud meetmetest.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal aastal 30. aprilliks järgmisest:

- a) eelmisel aastal ilma hüvitiseta riiklikule reservile tagastatud selliste toetusõiguste arv, mille puhul õigused anti üle ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta;
- b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 106 lõikes 2 osutatud kasutamata toetusõiguste arv, mis on eelmisel aastal üle antud riiklikule reservile;
- c) eelmisel aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 106 lõike 3 alusel määratud toetusõiguste arv;
- d) eelmisel aastal vähem soodsate piirkondade põllumajandustootjate riiklikust reservist antud toetusõiguste arv.

10. PEATÜKK

Veise- ja vasikalihatoetused

1. jagu

Eritoetus

Artikkel 50

Taotlused

1. Lisaks ühtse süsteemi nõuetele peab iga määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 19 osutatud otsetoetuse taotlus käesolevas peatükis sätestatud eritoetuse saamiseks sisaldama järgmist:

- a) loomade arvu vanuseklasside kaupa;
 - b) viidet taotlusega hõlmatud loomadega kaasas olevale passile või haldusdokumentidele.
2. Taotlusi võib esitada nende loomade kohta, kelle vanus artiklis 53 osutatud loomapidamisaja alguskuupäeval on järgmine:
- a) pullid – vähemalt seitse kuud;

- b) härjad:
- i) esimese vanuseklassi puhul vähemalt seitse, kuid mitte üle 19 kuu;
 - ii) teise vanuseklassi puhul vähemalt 20 kuud.

Artikkel 51

Toetuse määramine

Loomade kohta, kes ei vasta eritoetuse saamise tingimustele määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 4 nimetatud proportsionaalse vähendamise tõttu, ei saa enam samas vanuseklassis taotlust esitada ja toetus nende eest loetakse makstuks.

Artikkel 52

Loomapassid ja haldusdokumendid

1 Liikmesriigi pädevad asutused tagavad, et määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud loomapasside või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis b osutatud samaväärsete siseriiklike haldusdokumentide alusel antakse ainult üks toetus looma ja vanuseklassi kohta.

Vajaduse korral abistavad liikmesriigid üksteist selle eesmärgi saavutamisel.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et lõikes 1 osutatud siseriiklik haldusdokument esitatakse järgmises vormis:

- a) iga loomaga kaasas olev dokument;
- b) põllumajandustootja koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et asjasse puutuvad loomad jäävad sama põllumajandustootja juurde alates esimese taotluse esitamisest kuni turuleviimiseni tapmise eesmärgil;
- c) keskasutuste koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et seda võimalust kasutav liikmesriik või liikmesriigi piirkond kontrollib kohapeal kõiki taotlusega hõlmatud loomi ja nende liikumist ning märgistab iga kontrollitud looma, kusjuures põllumajandustootjad peavad märgistamist võimaldama;
- d) keskasutuse koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et liikmesriik võtab vajalikke meetmeid tagamaks, et toetust ei määrata ühe vanuseklassi eest kaks korda, ning annab taotluse korral viivitamata informatsiooni iga looma eest määratud toetuste kohta.

3. Liikmesriigid, kes otsustavad ühte või mitut lõikes 2 osutatud võimalustest kasutada, teatavad sellest komisjonile õigel ajal, edastades ka asjakohased rakendussätted.

Artikkel 53

Loomapidamisaeg

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis a osutatud loomapidamisaeg on kaks kuud alates taotluse esitamisele järgnevast päevast.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et põllumajandustootja võib määrata loomapidamisajale teistsuguse algusaja, tingimusel et seda ei määrata hilisemaks kui kaks kuud pärast taotluse esitamist.

Artikkel 54

Piirkondlik ülemmäär

1. Kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 4 osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuse saamiseks kõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetuse ühiksummast. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

2. Kui liikmesriigid otsustavad määrata määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 109 punktis a osutatud muid piirkondi või oma territooriumil olevaid piirkondi muuta, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari ning esitavad piirkonna määratluse ja kehtestatava ülemmäära. Kõigist järgmistest muudatustest teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari.

Artikkel 55

Loomade arvu piiramine põllumajandusettevõtte kohta

1. Kui liikmesriigid otsustavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 1 osutatud põllumajandusettevõtte ja vanuseklassi kohta kehtestatud 90 karilooma suurust ülemmäära muuta või sellest erandeid teha, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

Kui liikmesriigid määravad põllumajandusettevõtte kohta kindlaks loomade miinimumarvu, millest väiksema puhul proportsionaalset vähendamist ei rakendata, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

2. Kõigist järgmistest muudatustest lõike 1 kohaldamisel teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari.

Artikkel 56

Toetuse määramine loomade tapmisel

1. Liikmesriigid võivad määrata eritoetust loomade tapmisel
 - a) pullide puhul esimese vanuseklassi eest;
 - b) härgade puhul esimese või teise vanuseklassi eest või kahe vanuseklassi toetuste ühendamise teel.
2. Liikmesriigid, kes otsustavad anda lõikes 1 esitatud eritoetust, sätestavad toetuse andmise ka juhul, kui toetuskõlblikud loomad saadetakse teise liikmesriiki või eksporditakse kolmandasse riiki.
3. Kui liikmesriik otsustab vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 anda eritoetust tapmisel, kohaldatakse toetuse andmise suhtes *mutatis mutandis* käesolevat jagu ning artiklit 77 ja artikli 78 lõikeid 1 ja 2.
4. Toetuse taotlus sisaldab lisaks artikli 78 lõikes 1 osutatud teabele andmeid selle kohta, kas toetust taotletakse pullide või härgade eest, ning sellele lisatakse dokument, mis sisaldab artikli 52 kohaldamiseks vajalikke üksikasju. See dokument on liikmesriigi valikul
 - a) loomapass või selle koopia, kui kasutatav passiliik koosneb mitmest eksemplarist;
 - b) loomapassi koopia, kui kasutatav passiliik koosneb ainult ühest eksemplarist, mis tuleb tagastada määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud pädevale asutusele; sel juhul astub liikmesriik samme tagamaks, et koopias sisalduv teave kattuks originaali andmetega;
 - c) siseriiklik haldusdokument, kui loomapass ei ole määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 sätestatud tingimustel kasutusel.

Liikmesriigid võivad siseriikliku haldusdokumendi kohaldamise ka peatada. Sel juhul võtavad nad asjakohased meetmed, et vältida toetuse kahekordset määramist samast vanuseklassist loomade eest, kellega kaubeldakse ühenduse piires.

Kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b osutatud elektroonilises andmebaasis on liikmesriiki veenvad andmed, mis tagavad, et ühe looma ja vanuseklassi eest määratakse ainult üks toetus, ei pea toetuse taotlusele lisama käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud dokumenti.

Kui liikmesriigid kasutavad artikli 78 lõike 2 esimeses lõigus osutatud võimalust, võtavad nad erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ka vajalikud meetmed, et põllumajandustootja saaks kindlaks määrata need loomad, kelle eest ta eritoetust taotleb.

5. Pullide puhul tuleb tapatõendile märkida rümba kaal.

6. Looma saatmisel teise liikmesriiki tõendab saatja looma saatmist kinnitusega, milles on näidatud sihtliikmesriik.

Sel juhul sisaldab abitaotlus järgmist:

- a) saatja nimi ja aadress (või vastav kood);
- b) looma identifitseerimisnumber;
- c) kinnitus, et loom on vähemalt üheksakuune.

Abitaotlused esitatakse enne looma ärasaatmist asjaomase liikmesriigi territooriumilt ning saatmistõend esitatakse kolme kuu jooksul pärast looma ärasaatmist asjaomase liikmesriigi territooriumilt.

Artikkel 57

Toetuse määramise süsteemi üksikasjad

1. Artikli 56 kohaldamisel ja erandina artiklist 53 makstakse toetust põllumajandustootjatele, kes on loomi pidanud vähemalt kaheküüse loomapidamisaja jooksul, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne nende tapmist või saatmist, või lõpeb vähem kui kaks kuud enne ekspordimist.

Härgade puhul järgitakse toetuse maksmisel järgmisi eeskirju:

- a) esimese vanuseklassi eest makstakse toetust ainult juhul, kui põllumajandustootja on vähemalt seitsme ja kõige rohkem 22 kuu vanust looma pidanud vähemalt kaks kuud;
- b) teise vanuseklassi eest makstakse toetust ainult juhul, kui põllumajandustootja on vähemalt 20 kuu vanust looma pidanud vähemalt kaks kuud;
- c) mõlema vanuseklassi eest korraga võib toetust maksta ainult juhul, kui põllumajandustootja on looma pidanud vähemalt neli kuud järjest vastavalt punktides a ja b sätestatud vanusepiirangutele;
- d) teise vanuseklassi eest võib toetust maksta ainult juhul, kui loom toodi teisest liikmesriigist vähemalt 19 kuu vanuselt.

2. Rümba kaalu kehtestamisel võetakse aluseks rümp, mis vastab nõukogu määruse (EÜ) nr 1183/2006 ⁽¹⁾ artiklis 2 esitatud nõuetele.

Kui rümba esitamise viis ei vasta kõnealusele määratlusele, kohaldatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1249/2008 ⁽²⁾ III lisas esitatud paranduskoefitsiente.

⁽¹⁾ ELT L 214, 4.8.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 337, 16.12.2008, lk 3.

Kui loom tapetakse tapamajas, mille suhtes ei kohaldata ühenduses kehtivat täiskasvanud veiste rümpade liigitamise skaalat, võivad liikmesriigid lubada kaalu määrata tapetava looma eluskaalu alusel. Kui tapetava looma eluskaal on vähemalt 340 kg, loetakse rümbla kaaluks vähemalt 185 kg.

Artikkel 58
Teavitamine

Liikmesriigid teatavad enne asjassepuutuva kalendriaasta algust komisjonile oma otsusest või muutustest seoses artikli 56 ja asjakohaste menetluste kohaldamisega.

2. jagu
Ammlehmatoetus

Artikkel 59
Lihalehmad

Käesoleva määruse IV lisas nimetatud veisetõugude hulka kuuluvad lehma ei peeta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 109 punkti d ja artikli 115 lõike 2 tähenduses lihalehmadeks.

Artikkel 60
Maksimaalne individuaalne piimakvoot

1. Kui liikmesriigid otsustavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b osutatud 120 000 kilogrammi suurust maksimaalset individuaalset piimakvooti muuta või sellest erandeid teha, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

2. Kõigist järgmistest muudatustest lõike 1 kohaldamisel teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 31. jaanuari.

Artikkel 61
Loomapidamisaeg

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 teises lõigus nimetatud kuuekuuline loomapidamisaeg algab järgmisel päeval pärast taotluse esitamist.

Artikkel 62
Taotlused

1. Ilma et see piiraks ühtse süsteemi nõudeid, kui otsetoetuse taotlus esitatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 19, peab iga määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b osutatud toetuse saamise taotlus sisaldama järgmist:

- a) kinnitus, milles on näidatud individuaalne piimakvoot, mis kehtestatakse põllumajandustootjale 31. märtsil enne lisamaksukava 12kuulise rakendusaja algust asjaomasel kalendriaastal; kui kvoot pole taotluse esitamise päeval teada, tuleb sellest pädevale ametiasutusele esimesel võimalusel teatada;
- b) põllumajandustootjapoolne kohustus mitte suurendada 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast oma individuaalkvooti üle määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b sätestatud ülemmäära.

Punkti b ei kohaldata, kui liikmesriik on ülemmäära tühistanud.

2. Kalendriaastas võib ammlehmatoetuse taotlusi esitada kokku kuuekuulise ajavahemiku jooksul, mille määrab liikmesriik.

Liikmesriigid võivad kõnealuseks üldiseks ajavahemikuks ette näha konkreetsed taotluste esitamise perioodid või tähtajad ning taotluste arvu, mida põllumajandustootjad võivad esitada toetuse ja kalendriaasta kohta.

Artikkel 63
Keskmine piimaand

Keskmine piimaand arvutatakse V lisas sätestatud keskmiste piimaandide alusel. Piimaanni arvutamisel võivad liikmesriigid kasutada ka liikmesriikide tunnustatud dokumenti, mis tõendab põllumajandustootja piimakarja keskmist piimaandi.

Artikkel 64
Täiendavad riiklikud toetused

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõikes 5 sätestatud täiendavat riiklikku toetust ammlehmade eest võib määrata ainult põllumajandustootjale, kes saab samal kalendriaastal ammlehmatoetust.

Täiendav riiklik ammlehmatoetus määratakse ainult selleks toetuseks kõlblike loomade arvu piires, vajaduse korral pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõike 1 teises lõigus sätestatud proportsionaalse vähendamise rakendamist.

2. Täiendavate ammlehmatoetuste määramiseks võivad liikmesriigid sätestada lisatingimusi. Enne lisatingimuste jõustumist teatavad liikmesriigid nendest õigel ajal komisjonile.

3. Komisjon otsustab hiljemalt iga kalendriaasta 31. augustiks, millised liikmesriigid on täitnud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 5 kolmandas lõigus sätestatud tingimused.

Artikkel 65

Individuaalne ülemmäär

Liikmesriigid määravad iga põllumajandustootja individuaalse ülemmäära määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 112 lõikes 1 sätestatud tingimustel.

Artikkel 66

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni iga aasta 31. jaanuariks

- a) kõikidest muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 2 teises lõigus nimetatud vähendamises;
- b) kõikidest kõnealuse määruse artikli 113 lõike 3 punkti a alusel võetud meetmete muudatustest, kui see on kohaldatav.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile teated hiljemalt iga kalendriaasta 31. juulil elektroonilisel teel vormidega, mis komisjon on teinud liikmesriikidele kättesaadavaks,

- a) eelmisel kalendriaastal ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta üle antud toetusõiguste tulemusel riiklikku reservi hüvitiseta üle antud toetusõiguste arvust;
- b) artikli 69 lõikes 2 osutatud kasutamata toetusõiguste arvust, mis on eelmisel kalendriaastal üle antud riiklikku reservi;
- c) eelmisel kalendriaastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 114 lõike 3 alusel määratud toetusõiguste arvust.

Artikkel 67

Tasuta saadud õigused

Kui põllumajandustootja on saanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise kalendriaasta jooksul üle anda ega/või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel.

Artikkel 68

Õiguste kasutamine

1. Õigused saanud põllumajandustootja võib õigusi kas ise kasutada ja/või need ajutiselt rentida mõnele teisele põllumajandustootjale.

2. Kui põllumajandustootja ei ole kalendriaastal kasutanud vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, antakse kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui põllumajandustootja, kellel on maksimaalselt seitse toetusõigust, ei ole kahel järjestikusel kalendriaastal kasutanud vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, antakse viimasel kalendriaastal kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi;
- b) põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ekstensiivistamisprogrammis;
- c) põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavas, mille puhul õiguste üleandmine ega/või ajutine rentimine ei ole kohustuslik, või
- d) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhud.

3. Õigusi on võimalik ajutiselt rentida ainult tervete kalendriaastate kaupa, kusjuures hõlmata tuleb vähemalt artikli 69 lõikega 1 ette nähtud loomade miinimumarv. Iga ajutise rentimise perioodi lõpuks, mis ei tohi ületada kolme järjestikust aastat, saab põllumajandustootja, välja arvatud õiguste üleandmise korral, kõik õigused tagasi vähemalt kaheks järjestikuseks kalendriaastaks. Kui põllumajandustootja ei kasuta kummalgi aastal ära vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, võtab liikmesriik, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel, põllumajandustootja poolt kasutamata jäänud õigused igal aastal tagasi ja suunab need riiklikku reservi.

Nende põllumajandustootjate jaoks, kes osalevad komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades, võivad liikmesriigid nimetatud kavade alusel toimuvat ajutise rentimise kogukestust pikendada.

Põllumajandustootjatel, kes on kohustunud osalema ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EMÜ) nr 2078/92 artikli 2 lõike 1 punktis c osutatud meetmele või ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitele 22 ja 23 või ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklile 39, ei ole lubatud kogu osalemise jooksul oma õigusi ajutiselt rentida ega/või üle anda. Käesolevat lõiku ei kohaldata siiski juhul, kui programm võimaldab õiguste üleandmist ja/või ajutist rentimist põllumajandustootjatele, kelle osamine muus programmis lisaks käesolevas lõigus osutatule eeldab õiguste omandamist.

4. Toetusõigustest tuleb ära kasutada vähemalt 70 %. Liikmesriigid võivad seda miinimummäära suurendada 100 protsendini.

Liikmesriigid teatavad komisjonile varem protsendimäära, mida nad kavatsevad kohaldada.

*Artikkel 69***Õiguste üleandmine ja ajutine rentimine**

1. Liikmesriigid võivad oma tootmisstruktuuri alusel ette näha ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta osaliselt üle antavate toetusõiguste miinimumarvu. See arv ei tohi ületada viit toetusõigust.

2. Toetusõiguste üleandmine ja nende ajutine rentimine jõustub alles pärast seda, kui õigused üle andev ja/või rentiv põllumajandustootja ning nimetatud õigused saav põllumajandustootja on neist ühiselt liikmesriigi pädevatele asutustele teatanud.

Teatatakse liikmesriigi määratud tähtaja jooksul hiljemalt kuupäevaks, millal õigused saav põllumajandustootja esitab oma toetuse taotluse, välja arvatud juhul, kui õiguse antakse üle pärimise kaudu. Sel juhul peab õigused saav põllumajandustootja esitama asjakohased juriidilised dokumendid selle kohta, et ta on surnud põllumajandustootja õiguste pärija.

*Artikkel 70***Individaalülemmäära muutmise**

Toetusõiguste üleandmiseks või ajutiseks rentimiseks määravad liikmesriigid uue individuaalse ülemmäära ja teatavad asjaomastele põllumajandustootjatele hiljemalt 60 päeva pärast selle tähtaja viimast päeva, mille jooksul põllumajandustootja taotluse esitas, kui palju toetusõigusi neile on lubatud.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu.

*Artikkel 71***Põllumajandustootjad, kes ei ole kasutatava maa omanikud**

Ainult riigi või ühisomandis olevat maad kasutavad põllumajandustootjad, kes otsustavad nimetatud maa kasutamise lõpetada ja kõik oma õigused mõnele teisele põllumajandustootjale üle anda, võrdsustatakse oma põllumajandusettevõtet müüvate või üle andvate põllumajandustootjatega. Kõigil teistel juhtudel võrdsustatakse need põllumajandustootjad ainult toetusõigust üle andvate põllumajandustootjatega.

*Artikkel 72***Üleandmine riikliku reservi kaudu**

Kui liikmesriigid on ette näinud, et õiguste üleandmine ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta peab toimuma riikliku reservi kaudu vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 3 punktile b, kohaldavad nad artiklites 69–71 sätestatud õigusaktidega samalaadseid siseriiklikke õigusakte. Lisaks kehtib sel juhul järgmine kord:

— liikmesriigid võivad ette näha, et õiguste ajutine rentimine peab toimuma riikliku reservi kaudu;

— toetusõiguste üleandmisel või ajutisel rentimisel esimese taande kohaldamise juhtudel jõustub õiguste üleandmine riiklikku reservi alles pärast seda, kui liikmesriigi pädevad asutused on neist õigusi üle andvatele ja/või rentivatele põllumajandustootjale teatanud, ning õiguste üleandmine riiklikust reservist mõnele teisele põllumajandustootjale alles pärast seda, kui need asutused on sellest asjaomasele põllumajandustootjale teatanud.

Lisaks tuleb niisuguste sätetega tagada, et liikmesriik tasub selle osa õiguste eest, mida ei ole nimetatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 2 teises lõigus ja mis vastab osale, mis oleks tõenäoliselt tulenenud õiguste otsesest üleandmisest põllumajandustootjate vahel, võttes eelkõige arvesse tootmise arengutendentse asjaomases liikmesriigis. See tasu võrdub tasuga, mida nõutakse riiklikust reservist samaväärseid õigusi saavatelt põllumajandustootjalt.

*Artikkel 73***Osalised õigused**

1. Kui artiklite 65–72 alusel tehtud arvutuste tulemus pole täisarv, võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

2. Kui käesoleva jao sätete kohaldamise tulemuseks on põllumajandustootja või riikliku reservi osalised toetusõigused, liidetakse need osalised õigused kokku.

3. Osalise õiguse olemasolu korral on põllumajandustootjal õigus saada ainult vastav osa toetuse ühiksummast ning vajaduse korral artiklis 64 osutatud täiendavast siseriiklikust toetusest, kui see on kohaldatav.

*Artikkel 74***Erikava mullikate kohta**

1. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 sätestatud võimalust, teatavad sellest komisjonile ning samal ajal teatavad komisjonile, kas kõnealuse määruse artikli 115 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud.

Liikmesriigid esitavad nende poolt kindlaks määratud spetsiaalse siseriikliku ülemmäära, kui see on kohaldatav.

Komisjon peab otsustama, millised liikmesriigid vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 osutatud tingimustele.

Käesoleva määruse jõustumisel kehtivaid otsuseid kohaldatakse edasi.

2. Liikmesriigid, kes vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 osutatud tingimustele, teatavad enne asjasse puutuva aasta 1. jaanuari komisjonile kõigist nende poolt kindlaks määratud spetsiaalse siseriikliku ülemmäära muudatustest.

3. Erikava kohaldavad liikmesriigid sätestavad kriteeriumid tagamaks, et toetust makstakse põllumajandustootjatele, kelle mullikakari on mõeldud lehmakarja uuendamiseks. Need kriteeriumid võivad eelkõige hõlmata vanusepiirangut ja/või loomatõugudega seotud nõudeid. Liikmesriigid teatavad komisjonile asjaomasele aastale eelneva aasta 31. detsembriks nende poolt vastu võetud kriteeriumidest. Kõigist järgmistest muudatustest teatatakse komisjonile asjaomasele aastale eelneva aasta 31. detsembriks.

4. Kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõike 1 teises lõigus osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetust ühiksummast ning, kui see on kohaldatav, artiklis 64 osutatud täiendavast siseriiklikust toetusest. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

5. Erikava kohaldavates liikmesriikides on täielikult täidetud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõikes 2 sätestatud nõue peetavate loomade miinimumarvu kohta ammlehmade puhul, kui põllumajandustootja on taotlenud ammlehmatoetust, ja mullikate puhul, kui põllumajandustootja on taotlenud mullikate toetust.

6. Käesoleva erikava suhtes ei kohaldata artikleid 65–73.

Artikkel 75

Loomade arvu ümardamine

Kui mullikate väikseima ja suurima arvu väljaarvutamine protsendina vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 teisele lõigule annab tulemuse, mis ei ole täisarv, ümardatakse kõnealune arv lähima täisarvuni allapoole, kui see on väiksem kui 0,5, ning ülespoole, kui see on suurem kui 0,5 või sellega võrdne.

3. jagu

Ühissätted eritoetuste ja ammlehmatoetuste kohta

Artikkel 76

Eritoetuse ja ammlehmatoetuse taotlused

Liikmesriigid võivad halduslikel põhjustel ette näha, et abitaotlused määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 19 osutatud otsetoetuste saamiseks eritoetuse ja ammlehmatoetuse puhul esitatakse loomade miinimumarvu kohta, tingimusel et see arv ei ületa kolme.

4. jagu

Tapatoetus

Artikkel 77

Osalemiskinnitus

Liikmesriigid võivad ette näha, et kalendriaastal makstava määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 116 sätestatud tapatoetuse saamiseks peab põllumajandustootja enne kõnealuse kalendriaasta kohta tehtava esimese toetuse taotluse esitamist või selle esitamisel esitamata kinnituse oma osalemise kohta.

Kui põllumajandustootja ei tee osalemiskinnituses muudatusi, võib liikmesriik lugeda kehtivaks eelmise kinnituse.

Artikkel 78

Taotlused

1. Toetuse taotlused sisaldavad tapatoetuse määramiseks vajalikke andmeid, eelkõige looma sünnikuupäeva, kui loom on sündinud pärast 1. jaanuari 1998.

Toetuse taotlused esitatakse liikmesriigi kindlaks määratava ajavahemiku jooksul, mis ei tohi olla pikem kui kuus kuud alates looma tapmisest või, looma ekspordimisel, ühenduse tolliterritooriumilt lahkumise kuupäevast. Kõnealune ajavahemik lõpeb hiljemalt järgmise aasta veebruari lõpuks, välja arvatud erandjuhtudel, mille kohta teeb otsuse liikmesriik, kust loom ära saadetakse või eksporditakse. Vastavalt kõnealusele ajapiirangule võivad liikmesriigid kindlaks määrata taotluste esitamise ajavahemikud ja kuupäevad ning kehtestada nende taotluste arvu, mida põllumajandustootjad võivad esitada ühe kalendriaasta kohta.

Liikmesriigid võivad lubada, et põllumajandustootja asemel esitab taotluse mõni teine isik. Sel juhul märgitakse taotlusse selle põllumajandustootja nimi ja aadress, kellel on õigus saada tapatoetust.

Lisaks ühtse süsteemi nõuetele sisaldab taotlus järgmist:

- a) kui toetus määratakse loomade tapmise eest, siis tapamaja tõendit või vähemalt samu andmeid sisaldavat tapamaja koostatud või kinnitatud dokumenti, kuhu on kantud
 - i) tapamaja nimi ja aadress (või vastav kood);
 - ii) looma tapmise kuupäev ning identifitseerimis- ja tapanumber,
 - iii) vasikate puhul rümba kaal, kui ei kohaldata artikli 79 lõiget 4;

- b) kui loom eksporditakse kolmandasse riiki:
- i) eksportija nimi ja aadress (või vastav kood);
 - ii) looma identifitseerimisnumber;
 - iii) ekspordideklaratsioon, milles on esitatud pärast 1. jaanuari 1998 sündinud loomade vanus ning, kui ei kohaldata artikli 79 lõiget 4, vasikate eluskaal, mis ei tohi ületada 300 kilogrammi;
 - iv) tõend looma väljaviimise kohta ühenduse tolliterritooriumilt, mis esitatakse samal viisil kui eksporditoetuste saamise korral.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et neljanda lõigu punktides a ja b osutatud andmed esitatakse liikmesriigi heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu, kes võivad selleks kasutada infotehnoloogilisi vahendeid.

Liikmesriigid kontrollivad väljaantud tõendite ja dokumentide ning vajaduse korral neljandas lõigus osutatud andmete täpsust reguleeriselt ja ette teatamata.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et tapamajade poolt pädevale asutusele edastatavaid andmeid looma tapmise kohta, mis on kantud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b osutatud elektroonilisse andmebaasi, loetakse põllumajandustootjate taotlusteks tapatoetuse saamiseks, juhul kui liikmesriik on piisavalt veendunud, et andmebaas sisaldab täpseid andmeid tapatoetuskava kohaldamiseks ning, kui see on kohaldatav, loomade tapmise eritoetuse maksmiseks.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et tuleb esitada taotlused. Sel juhul võivad nad kindlaks määrata andmed, mis tuleb koos taotlusega esitada.

Liikmesriigid, kes otsustavad käesolevat lõiget kohaldada, teatavad komisjonile kõikidest edasistest muudatustest enne nende rakendamist.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutusele esitatavas teabes on kõik tapatoetuse maksmiseks vajalikud andmed, eelkõige

- a) asjaomasel aastal tapetud, määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõikes 1 osutatud loomade liik ja arv;
- b) andmed kõnealuses artiklis osutatud vanusepiirangute ja rümba kaalu ning käesoleva määruse artiklis 80 osutatud loomapidamisaja järgimise kohta;
- c) vajalikud andmed, et maksta eritoetust tapmisel, kui see on kohaldatav.

3. Kui loomadega on ühenduses kaubeldud pärast artiklis 80 nimetatud loomapidamisega, väljastab tapamaja nende kohta käesoleva artikli lõike 1 neljanda lõigu punktis a osutatud dokumendi isegi juhul, kui liikmesriik, kus loom tapeti, on otsustanud kohaldada käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud erandit.

Kui kahe liikmesriigi andmeedastussüsteemid omavahel sobivad, võivad need liikmesriigid kokku leppida, et kohaldatakse lõiget 2.

Liikmesriigid abistavad üksteist, et tagada esitatud dokumentide ja/või üksteisele edastatavate andmete täpsuse tõhus kontroll. Selleks edastab toetust maksev liikmesriik liikmesriigile, kus loom tapetakse, regulaarselt tapamajade kaupa ülevaate tapatõenditest (või samaväärsetest andmetest), mis sellest liikmesriigist on saadud.

Artikkel 79

Rümpade esitamise viis ja kaal

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punkti b kohaldamisel esitatakse vasikarümbad pärast nülgimist, veretustamist ja siseelundite eemaldamist, ilma pea ja jalgadeta, kuid koos maksa, neerude ja neerurasvaga.

2. Arvesse võetakse jahutatud rümba kaal või võimalikult kiiresti pärast tapmist määratud tapasooja rümba kaal, millest lahutatakse 2 %.

3. Kui rümbad esitatakse ilma maksa, neerude ja/või neerurasvata, suurendatakse nende kaalu järgmiselt:

- a) maksa arvelt 3,5 kilogrammi võrra;
- b) neerude arvelt 0,5 kilogrammi võrra;
- c) neerurasva arvelt 3,5 kilogrammi võrra.

4. Liikmesriigid võivad ette näha, et kui vasika vanus tapmisel või eksportimisel on alla viie kuu, loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punktis b osutatud kaalupiirang täidetuks.

Kui rümba kaalu ei saa tapamajas kindlaks teha, loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punktis b nimetatud nõue täidetuks, kui looma eluskaal ei ületa 300 kilogrammi.

Artikkel 80

Loomapidamisegaeg

1. Toetust loomade tapmise eest makstakse põllumajandustootjatele, kes on loomi pidanud vähemalt kahekuise loomapidamisaja vältel, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne loomade tapmist või eksportimist.

2. Alla kolme kuu vanuselt tapetavate vasikate loomapidamis-aeg on üks kuu.

Artikkel 81

Riiklikud ülemmäärad

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõigetes 1 ja 3 osutatud siseriiklikud ülemmäärad on esitatud käesoleva määruse VI lisas.

2. Kui proportsionaalse vähendamise tulemusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõikele 4 ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetuse ühiksummast. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

5. jagu

Üldsätted

Artikkel 82

Ettemaksed

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõike 4 punktile a teeb pädev asutus halduskontrolli ja kohapealse kontrolli tulemuste alusel põllumajandustootjale toetuse saamiseks kõlblike loomade eest ettemakse, mis on 60 % eritoetusest, ammlehmatoetusest ja tapatoetusest.

Eritoetuse, artiklis 74 osutatud mullikate erikava ja/või tapatoetuse puhul võib liikmesriik ettemakse suurust vähendada, kuid see ei või olla väiksem kui 40 %.

Ettemakset ei või teha enne selle kalendriaasta 16. oktoobrit, milleks toetust taotletakse.

2. Lõplik toetussumma võrdub põllumajandustootjale ette nähtud toetussumma ja ettemakse vahega.

Artikkel 83

Loomade arvelevõtmise aasta

1. Eritoetuse ja ammlehmatoetuse kavadega hõlmatud loomade arvelevõtmise aasta määramisel ja loomkoormuse arvutamiseks kasutatavate loomühikute arvu määramisel on rakendusjuhtumiks taotluste esitamise tähtaeg.

Kui eritoetus määratakse vastavalt artiklile 56, saab toetust taotleda sellises ulatuses, mis kehtib looma tapmise või eksportimise aasta 31. detsembril, kui

a) loom tapeti või eksporditi hiljemalt 31. detsembril;

b) toetuse taotlus kõnesoleva looma eest esitatakse pärast seda kuupäeva.

2. Abi suuruse kohaldamiseks ja proportsionaalse vähendamise arvutamiseks vastavalt artiklile 81 on tapatoetuse maksmisel loomade arvelevõtmise aastaks tapmise või eksportimise aasta.

Artikkel 84

Karistused keelatud ainete ja toodete ebaseadusliku kasutamise või oma valduses hoidmise eest

Ühenduse veterinaarmäärustega keelatud ainete ja toodete ebaseadusliku kasutamise või oma valduses hoidmisega seotud korduvate rikkumiste korral otsustavad liikmesriigid vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 119 lõike 1 teisele lõigule rikkumise raskusest lähtudes, kui pikaks ajaks põllumajandustootja abikavadest välja arvatakse.

Artikkel 85

Individaalse piimakvoodi kindlaksmääramine

Erandina käesoleva määruse artikli 62 lõike 1 punktis a sätestatud kuupäevadest võivad liikmesriigid kuni nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 66 osutatud seitsmenda järjestikuse perioodi lõpuni otsustada, et piimatootjate puhul, kes vastavalt määruse (EMÜ) nr 1234/2007 artikli 65 punktidele i ja k või vastavalt kõnealuse määruse artiklite 73, 74 ja 75 rakendamiseks võetud siseriiklikele õigusnormidele vabastavad või võtavad alates 31. märtsist või 1. aprillist üle osa või kogu individaalse piimakvoodi, määratakse 1. aprillil kindlaks ammlehmatoetuse saamise tingimustele vastav maksimaalne individaalne piimakvoot ja ammlehmade maksimaalne arv.

Artikkel 86

Loomapidamisaegade kindlaksmääramine

Artiklis 53, artikli 57 lõikes 1, artiklis 61 ja artiklis 80 osutatud loomapidamisaegade viimaseks päevaks on loomapidamisaja alguskuupäevaga sama numbrit kandvale päevale eelnev päev, olenemata sellest, kas see on tööpäev või mitte.

Artikkel 87

Loomade identifitseerimine ja registreerimine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 117 sätestatud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuet kohaldatakse enne 1. jaanuari 1998 sündinud loomade suhtes nõukogu direktiivis 2008/71/EÜ⁽¹⁾ sätestatud korras, välja arvatud loomade puhul, kellega kaubeldakse ühenduse piires.

III JAOTIS

ERIEESKIRJAD MÄÄRUSE (EÜ) nr 73/2009 V JAOTISE SUHTES

1. PEATÜKK

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 88

Toetuskõlbliku ala miinimumsuurus põllumajandustootja kohta

Käesoleva määruse VII lisas on toodud toetuskõlbliku ala miinimumsuurus põllumajandusettevõtte kohta, mille eest saab toetust taotleda üle 0,3 ha ulatuses vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõike 2 kolmandale lõigule.

Artikkel 89

Põllumajandusmaad

Käesoleva määruse VIII lisas on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 1 osutatud ühtse pindalatoetuse kava alla kuuluvad põllumajandusmaad.

Artikkel 90

Kanepi tootmine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 ja määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 10 osutatud kanepisorte käsitlevaid sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* ühtse pindalatoetuse kava abikõlblikkuse suhtes.

2. PEATÜKK

Täiendavad riiklikud otsetoetused

Artikkel 91

Vähendamise koefitsient

Kui antud sektori täiendavad riiklikud otsetoetused ületavad komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikes 7 lubatud piirmäära, vähendatakse asjaomase sektori täiendavate riiklike otsetoetuste määra proportsionaalselt, kasutades vähendamise koefitsienti.

Artikkel 92

Abikõlblikkuse tingimused

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõike 7 punkti b kohaldamisel võtab komisjon eelkõige arvesse kõnealuse määruse artikli 132 lõikes 5 osutatud sektori või allsektori jaoks ette nähtud eriomast rahastamist ning vastavate otsetoetuste suhtes kohaldatavaid abikõlblikkuse tingimusi, mida kohaldatakse muude kui kõnealuse määruse artikli 132 lõike 2 neljandas lõigus osutatud uute liikmesriikide suhtes.

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 ja käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab „muude liikmesriikide kui uute liikmesriikide suhtes kohaldatav vastav otsetoetus” mis tahes määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud otsetoetust, mis on antud täiendavate riiklike otsetoetuste kohaldamise aastal ja mille abikõlblikkuse tingimused on sarnased asjaomase täiendava riikliku otsetoetusega.

Artikkel 93

Kontrollimine

Uued liikmesriigid kohaldavad asjakohaseid kontrollimeetmeid, et tagada komisjoni loaga vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikele 7 määratletud siseriiklike täiendavate otsetoetuste kõlblikkustingimuste täitmine.

Artikkel 94

Aastaruanne

Uued liikmesriigid edastavad aruande täiendavate riiklike otsetoetuste rakendamise meetmete kohta enne rakendamisaastale järgneva aasta 30. juunit. Kõnealune aruanne peab sisaldama järgmist teavet:

- a) muudatused täiendavaid riiklike otsetoetusi mõjutavas olukorras;
- b) iga täiendava riikliku otsetoetuse kohta toetusesaajate arv, täiendava riikliku abi kogusumma, hektarid, loomade arv või ühikud, mille eest toetust maksti;
- c) aruanne vastavalt artiklile 93 kohaldatud kontrollimeetmete ja karistuste kohta.

Artikkel 95

Riigiabi

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikes 7 sätestatud komisjoni loale mittevastaval viisil makstud täiendavaid riiklike otsetoetusi käsitatakse ebaseadusliku riigiabina nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999⁽²⁾ tähenduses.

(¹) ELT L 213, 8.8.2008, lk 31.

(²) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

IV JAOTIS

KEHTETUKS TUNNISTAMINE, ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 96

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1973/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt 2009. ja eelnevate aastate toetuse taotluste suhtes.

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 1973/2004 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse IX lisas esitatud vastustabeli kohaselt.

Artikkel 97

Üleminekueeskirjad

Erandina määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 32 lõikest 2 ja artikli 159 lõikest 1, kõnealuse määruse 8. peatüki kohase energiakultuuride toetuse ja 16. peatükis vabatahtlikult tootmisest

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. oktoober 2009.

kõrvaldatud maa puhul toimub 2009. aastal koristatud tooraine töötlemine asjaomase liikmesriigi kehtestatud kuupäeval, kuid hiljemalt 31. juulil 2011.

Muude kui 2009. aastal koristatavate iga-aastaste kultuuride suhtes lõpetatakse määruse (EÜ) nr 1973/2004 8. ja 16. peatüki kohaldamine seoses 2010. aasta lõikusega ning määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 31 lõike 3 ja artikli 158 lõike 1 kohased tagatised vabastatakse asjaomase liikmesriigi kehtestatud kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui 31. juulil 2010.

Artikkel 98

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse toetusperioodide suhtes, mis hõlmavad alates 1. jaanuarist 2010 algavaid perioode.

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

I LISA

RIISI ERITOETUS

Artiklis 8 osutatud vähendamiskoeffitsiendi arvutamine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 osutatud baaskülvipinna võimaliku ületamise korral võtab liikmesriigi pädev asutus arvesse ühelt poolt osutatud määruse artiklis 75 kehtestatud baaskülvipinnad ja nende osad ning teiselt poolt nimetatud baaskülvipindade ja nende osade kohta esitatud abitaotlustega hõlmatud kogupindala.
2. Abitaotlustega hõlmatud kogupindala kindlaksmääramisel ei võeta arvesse taotlusi või nende osi, mis on kontrolli käigus osutunud selgelt põhjendamatuks.
3. Kui täheldatakse teatavate baaskülvipindade või baaskülvipindade osade pindala ületamist, kehtestavad liikmesriigid käesoleva määruse artiklis 6 kindlaks määratud tähtjaks nende külvipindade kohta pindala ületamise protsendi, mis arvutatakse välja kahe kümnendkoha täpsusega. Kui ületamist võib ette näha, teatab liikmesriik sellest viivitamata põllumajandustootjatele.
4. Riisi eritoetuste vähendamise koeffitsient arvutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 76 kohaselt järgmise valemiga:

vähendamiskoeffitsient = baaskülvipinna osa etalonpindala jagatud selle baaskülvipinna osa kohta esitatud abitaotlustega hõlmatud kogupindalaga.

Vähendatud riisi eritoetused arvutatakse vastavalt järgmisele valemile:

vähendatud riisi eritoetus = riisi eritoetus korrutatud vähendamiskoeffitsiendiga.

Nimetatud vähendamiskoeffitsient ja nimetatud vähendatud riisi eritoetus arvutatakse iga baaskülvipinna osa pindala kohta pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 76 lõikes 2 sätestatud ümberjagamist. Ümberjagamine tehakse nendel baaskülvipindade osadel, kus piirnorme ületatakse. Ümberjagamine tehakse proportsionaalselt pindala ületamistega baaskülvipindade osadel, kus piirnorme ületatakse.

*II LISA***ARTIKLIS 13 OSUTATUD LUPIINI KIBEDUSE ANALÜÜS**

Analüüsiks kasutatakse 200 terast koosnevat proovi, mis on võetud 1 kg kogusest iga maksimaalselt 20-tonnise partii puhul.

Analüüs on ette nähtud proovis leiduvate kibedate terade kvaliteedi kindlakstegemiseks. Homogeensushälve on üks kibe tera 100 tera kohta. Kasutatakse Von Sengbuschi (1942), Ivanovi ja Smirnova (1932) ning Eggebrechti (1949) tera poolitamise meetodit. Kuivad või paisunud terad lõigatakse risti pooleks. Poolikud terad kastetakse sõelal 10 sekundiks joodilahusesse ning seejärel loputatakse neid veega viis sekundit. Kibedate terade löikepinnad värvuvad pruuniks, vähe alkaloide sisaldavad terad jäävad kollaseks.

Joodilahuse valmistamiseks lahustatakse 14 g kaaliumjodaati võimalikult väheses vees, lisatakse 10 g joodi ning lahjendatakse veega kuni 1 000 cm³-ni. Lahusel lastakse enne kasutamist üks nädal seista. Säilitatakse pruunides pudelites. Põhilahust lahjendatakse enne kasutamist kolm kuni viis korda.

*III LISA***KITSETOETUSE SAAMISEKS KÕLBLIKUD PIIRKONNAD**

1. Bulgaaria: kogu riik.
 2. Küpros: kogu riik.
 3. Portugal: kogu riik, välja arvatud Assoorid.
 4. Sloveenia: kogu riik.
 5. Slovakkia: kõik mägipiirkonnad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 18 tähenduses.
-

IV LISA

ARTIKLIS 59 OSUTATUD VEISETÕUGUDE LOETELU

- Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red
 - Ayrshire
 - Armoricaine
 - Bretonne pie noire
 - Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborthorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja
-

V LISA

ARTIKLIS 63 OSUTATUD KESKMINE PIIMAAND

	<i>(kilogrammides)</i>
Belgia	6 920
Tšehhi Vabariik	5 682
Eesti	5 608
Hispaania	6 500
Prantsusmaa	5 550
Küpros	6 559
Läti	4 796
Leedu	4 970
Ungari	6 666
Austria	4 650
Poola	3 913
Portugal	5 100
Slovakkia	5 006

VI LISA

LOOMADE TAPATOETUSE RIIKLIKUD ÜLEMÄÄRAD VASTAVALT ARTIKLI 81 LÕIKELE 1

	Täiskasvanud veised	Vasikad
Belgia	—	335 935
Hispaania	1 982 216	25 629
Portugal	325 093	70 911

VII LISA

TOETUSKÕLBLIKU ALA VÄIKSEIM SUURUS PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTTE KOHTA ÜHTSE
PINDALATOETUSE KAVA ALUSEL

Uued liikmesriigid	Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 2 osutatud toetuskõlbliku ala väikseim suurus põllumajandusettevõtte kohta (ha)
Bulgaaria	1 Põllumajandusettevõtted, kellel on üle 0,5 ha püsikultuure, võivad toetusi siiski taotleda
Küpros	0,3
Tšehhi Vabariik	1
Eesti	1
Ungari	1 Põllumajandusettevõtted, kellel on üle 0,3 ha puuviljaaeda või viinamarjaistandusi, võivad toetusi siiski taotleda
Läti	1
Leedu	1
Poola	1
Rumeenia	1
Slovakkia	1

VIII LISA

PÕLLUMAJANDUSMAA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA ALUSEL

Uued liikmesriigid	Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 1 nimetatud põllumajandusmaa ühtse pindalatoetuse kava alusel (tuhat ha)
Bulgaaria	3 492
Küpros	140
Tšehhi Vabariik	3 469
Eesti	800
Ungari	4 829
Läti	1 475
Leedu	2 574
Poola	14 337
Rumeenia	8 716
Slovakkia	1 880

IX LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikli 2 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 lõige 3	Artikkel 3
Artikli 2 lõige 5	Artikkel 13
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4	Artikkel 6
Artikkel 5	—
Artikkel 6	—
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 7
Artikkel 13	Artikkel 8
Artikkel 14	Artikkel 9
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Artikkel 16
Artikkel 17	Artikkel 17
Artikkel 18	—
Artikkel 19	Artikkel 10
Artikkel 20	Artikkel 11
Artikkel 21	Artikkel 12
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—
Artikkel 31	—
Artikkel 32	—
Artikkel 33	—
Artikkel 34	—
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 36a	—
Artikkel 37	—
Artikkel 38	—

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 39	—
Artikkel 40	—
Artikkel 41	—
Artikkel 42	—
Artikkel 43	—
Artikkel 44	—
Artikkel 45	—
Artikkel 46	Artikkel 18
Artikkel 47	Artikkel 19
Artikkel 48	Artikkel 20
Artikkel 49	Artikkel 21
Artikkel 49a	Artikkel 22
Artikkel 50	Artikkel 23
Artikkel 51	—
Artikkel 52	—
Artikkel 53	—
Artikkel 54	—
Artikkel 55	—
Artikkel 56	—
Artikkel 57	—
Artikkel 58	—
Artikkel 59	—
Artikkel 60	—
Artikkel 61	—
Artikkel 62	—
Artikkel 63	—
Artikkel 64	—
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—
Artikkel 68	—
Artikkel 69	—
Artikkel 70	Artikkel 35
Artikkel 71	Artikkel 36
Artikkel 72	Artikkel 37
Artikkel 73	Artikkel 38
Artikkel 74	Artikkel 39
Artikkel 75	Artikkel 40
Artikkel 76	Artikkel 41
Artikkel 77	Artikkel 42
Artikkel 78	Artikkel 43
Artikkel 79	Artikkel 44
Artikkel 80	Artikkel 45
Artikkel 81	Artikkel 46
Artikkel 82	Artikkel 47

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 83	Artikkel 48
Artikkel 84	Artikkel 49
Artikkel 85	—
Artikkel 86	—
Artikkel 87	Artikkel 50
Artikkel 88	Artikkel 51
Artikkel 89	Artikkel 52
Artikkel 90	Artikkel 53
Artikkel 91	Artikkel 54
Artikkel 92	Artikkel 55
Artikkel 93	Artikkel 56
Artikkel 94	Artikkel 57
Artikkel 95	Artikkel 58
Artikkel 96	—
Artikkel 97	—
Artikkel 98	—
Artikkel 99	Artikkel 59
Artikkel 100	Artikkel 60
Artikkel 101	Artikkel 61
Artikkel 102	Artikkel 62
Artikkel 103	Artikkel 63
Artikkel 104	Artikkel 64
Artikkel 105	Artikkel 65
Artikkel 106	Artikkel 66
Artikkel 107	Artikkel 67
Artikkel 108	Artikkel 68
Artikkel 109	Artikkel 69
Artikkel 110	Artikkel 70
Artikkel 111	Artikkel 71
Artikkel 112	Artikkel 72
Artikkel 113	Artikkel 73
Artikkel 114	Artikkel 74
Artikkel 115	Artikkel 75
Artikkel 116	Artikkel 76
Artikkel 117	—
Artikkel 118	—
Artikkel 118a	—
Artikkel 118b	—
Artikkel 118c	—
Artikkel 118d	—
Artikkel 119	—
Artikkel 120	Artikkel 77
Artikkel 121	Artikkel 78
Artikkel 122	Artikkel 79
Artikkel 123	Artikkel 80

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 124	Artikkel 81
Artikkel 125	—
Artikkel 126	Artikkel 82
Artikkel 127	Artikkel 83
Artikkel 128	—
Artikkel 129	Artikkel 84
Artikkel 130	Artikkel 85
Artikkel 130a	Artikkel 86
Artikkel 131	—
Artikkel 132	Artikkel 87
Artikkel 133	—
Artikkel 134	Artikkel 88
Artikkel 135	Artikkel 89
—	Artikkel 90
Artikkel 136	—
Artikkel 137	—
Artikkel 138	—
Artikkel 139	Artikkel 91
Artikkel 139a	Artikkel 92
Artikkel 140	Artikkel 93
Artikkel 141	Artikkel 94
Artikkel 142	Artikkel 95
Artikkel 142a	—
Artikkel 143	—
Artikkel 144	—
Artikkel 145	—
Artikkel 146	—
Artikkel 147	—
Artikkel 148	—
Artikkel 149	—
Artikkel 150	—
Artikkel 151	—
Artikkel 152	—
Artikkel 153	—
Artikkel 154	—
Artikkel 155	—
Artikkel 156	—
Artikkel 157	—
Artikkel 158	—
Artikkel 159	—
Artikkel 160	—
Artikkel 163	—
Artikkel 164	—
Artikkel 165	—
Artikkel 166	—

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 167	—
Artikkel 168	—
Artikkel 169	—
Artikkel 170	—
Artikkel 171	—
Artikkel 171a	Artikkel 24
Artikkel 171aa	Artikkel 25
Artikkel 171ab	Artikkel 26
Artikkel 171ac	Artikkel 27
Artikkel 171ad	Artikkel 28
Artikkel 171ae	Artikkel 29
Artikkel 171af	Artikkel 30
Artikkel 171ag	—
Artikkel 171ah	—
Artikkel 171ai	—
Artikkel 171b	—
Artikkel 171ba	—
Artikkel 171bb	—
Artikkel 171bc	—
Artikkel 171c	—
Artikkel 171ca	—
Artikkel 171cb	—
Artikkel 171cc	—
Artikkel 171cd	—
Artikkel 171ce	—
Artikkel 171cf	—
Artikkel 171cg	—
Artikkel 171ch	—
Artikkel 171ci	—
Artikkel 171cj	—
Artikkel 171ck	—
Artikkel 171cl	—
Artikkel 171cm	—
Artikkel 171cn	—
Artikkel 171co	—
Artikkel 171cp	—
Artikkel 171d	Artikkel 31
Artikkel 171da	Artikkel 32
Artikkel 171db	Artikkel 33
Artikkel 171dc	Artikkel 34
Artikkel 172	Artikkel 96
—	Artikkel 97
Artikkel 173	Artikkel 98
I lisa	II lisa
II lisa	I lisa

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
III, IV, V, VI, VII, VIII, IX lisa	—
X lisa	III lisa
XI, XII, XIII, XIV lisa	—
XV lisa	IV lisa
XVI lisa	V lisa
XVII lisa	VI lisa
XVIII, XIX lisa	—
XX lisa	VII lisa
XXI lisa	VIII lisa
XXII–XXX lisa	—

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1122/2009,**30. november 2009,**

millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 85x ja 103za koostoiimes artikliga 4,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, ja eriti selle artikli 142 punkte b, c, d, e, h, k, l, m, n, o, q ja s,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 73/2009 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 ja kehtestatakse mitmed ühtse otsemaksete kava ja teatavate muude otsetoetuskavade muudatused. Samal ajal kaotatakse nimetatud määrusega alates 2010. aastast hulk otsetoetuskavu. Lisaks kehtestatakse sellega hulgaliselt muudatusi süsteemis, mille kohaselt põllumajandustootja, kes ei vasta teatavatele tingimustele rahva-, looma- ja taimetervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades (nõuetele vastavus), jäetakse otsetoetustest ilma või neid toetusi vähendatakse.

(2) Otsetoetuskavu, mis algselt kehtestati ühise põllumajanduspoliitika reformi tulemusena 1992. aastal, arendati

edasi järgmiste reformidega. Toetuskavu hallatakse ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem“) abil. Komisjoni 24. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määrustes (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 73/2009 ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid ning nõukogu määruses (EÜ) nr 479/2008 ette nähtud nõuetele vastavuse rakendamise üksikasjalikud reeglid ⁽²⁾ on osutunud mõjusaks ja tõhusaks vahendiks otsetoetuskavade rakendamisel. Määrus (EÜ) nr 73/2009 lähtub sellest ühtsest süsteemist.

(3) Selleks et võtta arvesse otsetoetuste kavasse määrusega (EÜ) nr 73/2009 tehtud muudatusi, on asjakohane määrus (EÜ) nr 796/2004 tühistada ja asendada nii, et uus määrus toetuks määrusega (EÜ) nr 796/2004 kehtestatud põhimõtetele. Veinisektori kaasamise tõttu nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 reguleerimisalasse on samas asjakohane asendada määruse (EÜ) nr 796/2004 viited nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 ⁽³⁾ viidetega määrusele (EÜ) nr 1234/2007. Ühtsuse huvides tuleks teatavad määruse (EÜ) nr 796/2004 sätted sisestada komisjoni määrusesse (EÜ) nr 1120/2009, ⁽⁴⁾ millega tühistati ja asendati komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad ⁽⁵⁾.

(4) Määrus (EÜ) nr 73/2009 jätab liikmesriikidele valiku sellega ettenähtud teatavate toetuskavade kohaldamise suhtes. Käesolevas määruses tuleks seega sätestada liikmesriikide haldus- ja kontrolliülesanded nende võimalikke toetuskavade valikuid silmas pidades. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid tuleks seega kohaldada üksnes sellises ulatuses, milles liikmesriigid on neid valikuid teinud.

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 141, 30.4.2004, lk 18.

⁽³⁾ ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 141, 30.4.2004, lk 1.

- (5) Määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatakse nõuetele vastavuse ühe osana ühelt poolt liikmesriikide ja teiselt poolt põllumajandustootjate teatavad kohustused püsirohumaade säilitamise suhtes. Tuleb kehtestada säilitatavate püsirohumaade ja põllumajandusmaa suhtarvu määramise üksikasjad ning ette näha individuaalkohustused põllumajandustootjate tasandil järgimiseks, kus on määratud, et see suhtarv väheneb püsirohumaal all oleva maa kahjuks.
- (6) Tõhusa kontrolli võimaldamiseks ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate toetusetaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud toetusetaotlusi esitavate põllumajandustootjate jaoks kehtestama ühtse registreerimissüsteemi.
- (7) Liikmesriikides kasutatav põldude identifitseerimise süsteem eeldab üksikasjalikke eeskirju kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 17. Selle sätte kohaselt tuleb kasutada elektroonilisi geoinfosüsteemi tehnoloogiaid (GIS). Tuleb välja selgitada, millisel tasandil peaks süsteem töötama, samuti teabe üksikasjalikkuse tasand, mis peaks GISis kättesaadav olema.
- (8) Ühtse otsemaksete kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks vastavalt määruse nr (EÜ) 73/2009 III jaotisele tuleks liikmesriikidel luua identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille alusel toetusõigused peavad olema jälgitavad ning mis võimaldab muu hulgas üle kontrollida ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud pindalasi igale põllumajandustootjale eraldatud toetusõiguste suhtes ja eri toetusõigusi omavahel.
- (9) Erinevatele nõuetele vastavuse järelevalveks tuleb sisse seada kontrollisüsteem ja asjakohased vähendamised. Selleks on liikmesriikide eri asutustel vaja vahetada teavet toetusetaotluste, kontrolliproovide, kohapealse kontrolli tulemuste jms kohta. Tuleks sätestada sellise süsteemi põhielemendid.
- (10) Lihtsuse huvides tuleks liikmesriikidel lubada otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III ja IV jaotise alusel esitatavaid toetusetaotlusi.
- (11) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed ühtse süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks juhul, kui sama põllumajandustootja toetuste haldamise eest vastutab mitu makseasutust.
- (12) Kontrolli tõhususe eesmärgil tuleks mis tahes maakasutusviisi ja vastavad toetuskavad deklareerida samaaegselt. Tuleks seega sätestada kõiki pindalatoetusega mis tahes viisil seotud toetusetaotlusi hõlmava ühtse toetusetaotluse esitamine. Ühtse taotluse peaksid esitama ka põllumajandustootjad, kes ei taotle ühtki neist toetustest, mida ühtne taotlus hõlmab, aga nende käsutuses on põllumajandusmaad. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel põllumajandustootjad sellest kohustusest vabastada, kui asutustel on asjaomane teave juba olemas.
- (13) Liikmesriigid peaksid määrama ühtse taotluse esitamise tähtpäeva hiljemalt 15. maiks, et oleks võimalik taotlusi õigeaegselt menetleda ja kontrollida. Arvestades Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi erilisi ilmastikutingimusi, tuleks neil liikmesriikidel lubada määrata hilisem kuupäev hiljemalt 15. juuniks. Lisaks tuleks erandlikke üksikjuhtumeid käsitleda samadel õiguslikel alustel, kui seda peaksid tulevikus tingima asjaomase aasta ilmastikutingimused.
- (14) Ühtses taotluses peaks põllumajandustootja deklareerima mitte ainult põllumajandusotstarbel kasutatava pindala, vaid ka oma toetusõigused, ning mis tahes vajalikku teavet toetuskõlblikkuse määramiseks tuleks küsida koos ühtse taotlusega. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel teha teatavatest kohustustest erandeid, kui asjaomase aasta toetusõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud.
- (15) Taotlusmenetluste lihtsustamist silmas pidades ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 tuleks selles kontekstis sätestada, et liikmesriigid, kuivõrd see on võimalik, annavad põllumajandustootjale eeltäidetud vormi.
- (16) Kanepi, päiklite, tärglisekartuli, seemne, puuvilla, puu- ja köögivilja tootmisega ning ühtse taotlusega hõlmatud eritoetustega seotud eriteave tuleks esitada koos ühtse taotlusega või, kui see on tingitud teabe laadist, hilisemal kuupäeval. Lisaks sellele tuleks sätestada, et ühtse taotluse vormil deklareeritaks ka maa-alad, mille osas toetust ei taotleta. Kasutusotstarbest sõltuvalt võib olla oluline omada üksikasjalikku teavet, mistõttu tulebki teatavad otstarbed eraldi deklareerida, samas kui teatavaid muid kasutusviise võib deklareerida ühe rubriigi all. Juhul kui liikmesriigid sellist teavet juba saavad, tuleks siiski lubada sellest eeskirjast kõrvale kalduda.
- (17) Tõhusaks järelevalveks peaks iga liikmesriik lisaks sellele kindlaks määrama toetuskõlblike põldude miinimumsuuruse.
- (18) Selleks et maa-ala kasutada kavatsevatele põllumajandustootjatele lubada võimalikult suurt paindlikkust, tuleks lubada neil oma ühtseid taotlusi muuta kuni harilike külvikuupäevadeni, tingimusel et on täidetud kõik eri toetuskavade erinõuded ja pädev asutus pole põllumajandustootjat veel teavitanud ühtses taotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealset kontrollist, mille käigus avastatakse vigu seoses muudetud osaga. Muudatuse järel tuleks võimaldada korrigeerida vastavaid tõendavaid dokumente või esitatavaid lepinguid.

- (19) Tõhusa haldamise seisukohalt on otsustava tähtsusega, et taotlused toetusõiguste väärtuse suurendamiseks või jaotamiseks ühtse otsemaksete kava alusel esitataks täpselt. See- ga peaksid liikmesriigid kehtestama taotluste esitamise tähtpäeva, mis ei oleks hilisem kui 15. mai. Menetluste lihtsustamiseks tuleks liikmesriikidel lubada otsustada, et asjaomased taotlused võib esitada ühtse taotlusega samal ajal. Seetõttu tuleks Eestil, Lätil, Leedul, Soomel ja Rootsil lubada kehtestada hilisem kuupäev, mis ei oleks hilisem kui 15. juuni.
- (20) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid loomakasvatuse toetuskavu, tuleks ette näha ühissätted loomakasvatuse toetusetaotlustes nõutavate üksikasjade kohta.
- (21) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 117 võib veisetootuskavade alusel lisatasusid maksta üksnes loomade eest, kes on nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾. Asjakohane teave tuleks toetuskavade alusel taotlusi esitavatele põllumajandustootjatele seetõttu õigeaegselt kättesaadavaks teha.
- (22) Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetus, eraldi makstav suhkrutoetus ning eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus ei ole oma laadi tõttu seotud põllumajandusmaaga, mistõttu ühtset taotlust reguleerivaid sätteid ei kohaldata nende toetuskavade suhtes. Seepärast tuleks ette näha meetmed nõuetekohase taotlemise korra jaoks.
- (23) Kehtestada tuleks täiendavad nõuded määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohaste muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste kohaldamise kohta. Eritoetusmeetmete võimaliku mitmekesisuse tõttu on eriti oluline, et kogu toetuskõlblikkuse määramiseks vajaliku teabe esitaks põllumajandustootja. Praktilistel põhjustel võib liikmesriikidel lubada tõendavate dokumentide nõudmist hilisemal kuupäeval kui see, mis nähakse ette taotluse esitamiseks.
- (24) Kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti e, ei ole toetuse saajad mitte põllumajandustootjad, vaid ühishandid, kes on hüvitanud põllumajandustootjatele majandusliku kahju. Ühishandide toetusetaotluste kohta tuleks kehtestada erinõuded, mis kajastavad nende toetuskõlblikkuse tõendamiseks vajalikku teavet.
- (25) Tuleks luua üldraamistik lihtsustatud menetluste juurutamiseks põllumajandustootja ja liikmesriikide asutuste teabevahetuse kontekstis. See raamistik peaks eelkõige ette nägema elektrooniliste vahendite kasutamise võimaluse. Siiski tuleb tagada eelkõige, et sellisel edastatavad andmed on täiesti usaldusväärsed ning et selliseid menetlusi kohaldatakse põllumajandustootjate vahel ebavõrdsust tekitamata. Lisaks sellele peaks nii põllumajandustootjate kui ka riigiasutuste asjaajamise lihtsustamise huvides olema ametisutustel võimalik paluda toetuskõlblikkust tõendavaid dokumente otse teabeallikalt, mitte põllumajandustootjalt.
- (26) Kui toetusetaotlustes on ilmseid vigu, peaks neid saama igal ajal parandada.
- (27) Kehtestada tuleks eeskirjad olukordade kohta, kus mitmesuguste taotluste, dokumentide või muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev.
- (28) Toetusetaotluste, pindalatoetuste taotluste muudatuste ja mis tahes tõendavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise ajalistest piirangutest kinnipidamine on mõödapääsmatu selleks, et võimaldada siseriiklikel asutustel planeerida ja seejärel teha toetusetaotluste õigsuse tõhusat kontrolli. Seetõttu tuleks sätestada ajalised piirangud hilinevad taotluste vastuvõtmiseks. Lisaks tuleks kohaldada vähendamist, et ergutada põllumajandustootjaid tähtaegadest kinni pidama.
- (29) Selleks et liikmesriigid saaksid toetusõigused õigeaegselt kehtestada, on oluline, et põllumajandustootjad esitaksid toetusõiguste taotlused täpselt. Kõnealuste taotluste hilisem esitamine peaks seetõttu olema lubatud üksnes sama lisatähtaja jooksul, mis antakse mis tahes hilinevad toetusetaotluste esitamiseks. Samuti tuleks kohaldada hoiatavat vähendamismäära, kui hilinevad põhjuseks ei ole vääramatu jõud või erandlikud asjaolud.
- (30) Põllumajandustootjatel tuleks lubada oma toetusetaotlusi täielikult või osaliselt tagasi võtta igal ajal, tingimusel et pädev asutus ei ole põllumajandustootjat veel teavitanud toetusetaotluses leiduvatest vigadest ega kohapealsest kontrollist.
- (31) Ühtse süsteemi raames hallatavate toetuskavade sätete täitmist tuleks tõhusalt jälgida. Sel eesmärgil ning järelevalvetasandi ühtlustamiseks kõikides liikmesriikides tuleb üksikasjalikult sätestada haldus- ja kohapealse kontrolli kriteeriumid ja tehnilised menetlused nii toetuskavadele kehtestatud toetuskõlblikkuse kriteeriume kui ka nõuetele vastavuse kohustust silmas pidades. Järelevalve seisukohalt on oluline kohapealse kontrolli tegemine. Kui põllumajandustootja takistab kõnealuse kontrolli tegemist, tuleks tema taotlused sel põhjusel tagasi lükata.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

- (32) Toetuskõlblikkuse või nõuetele vastavuse kohapealsest kontrollist etteteatamine peaks olema lubatud üksnes juhul, kui see kõnealust kontrolli ei kahjusta, ning igal juhul tuleb seada asjakohane tähtaeg. Kui nõuetele vastavuse seisukohast oluliste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavate sektoripõhiste eeskirjadega nähakse ette, et kohapealsest kontrollist ette ei teatata, tuleb järgida kõnealuseid eeskirju.
- (33) Tuleks ette näha, et liikmesriigid peaksid püüdma võimaluse korral eri kontrollide kombineerida.
- (34) Selleks et halduskontrolli käigus oleks võimalik tõhusalt avastada eeskirjade eiramisi, tuleks eelkõige ette näha riskikontrolli sisu reguleerivad sätted. Eeskirjade eiramiste suhtes tuleb kohaldada asjakohast menetlust.
- (35) Sage eksimus riskikontrolli puhul on kogu põllumajandusmaa pindala vähene üledeklareerimine võrdlusmaatükkis. Lihtsustamise eesmärgil, kui võrdlusmaatükk on kahe või enama sama toetuskava alusel toetust taotleva põllumajandustootja toetusetaotluse aluseks ja kui kogu deklareeritud pindala ületab põllumajandusmaa pindala, kusjuures erinevus jääb põldude mõõtmisel lubatud hälbe piiresse, on liikmesriikidel lubatud sätestada asjaomase pindala proportsionaalne vähendamine. Asjaomastel põllumajandustootjatel peaks siiski olema õigus selliseid otsuseid edasi kaevata.
- (36) Juhul kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud võimalust ja toetusi makstakse seoses pindala või loomadega, siis on asjakohane kohaldada sama kontrollimäära nagu muude pindala- ja loomatoetuste puhul. Muude eritoetusmeetmete puhul loetakse toetusajad eraldi kogumiks ning nende suhtes kohaldatakse kontrolli miinimummäära.
- (37) Tuleks määrata eri toetuskavade alusel kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarv. Juhul kui liikmesriigid otsustavad taotleda toetusi mitmesuguste loomakasvatuse toetuskavade alusel, tuleks nende kavade alusel toetusi taotlevatele põllumajandustootjatele ette näha põllumajandusettevõtetele põhinev integreeritud lähenemine.
- (38) Eeskirjade olulise eiramise ja nõuete rikkumiste avastamiseks tuleks tihendada kohapealseid kontrollide käesoleval ja järgmisel aastal, et saavutada vastuvõetav kindlusaste asjaomaste toetusetaotluste õigsuse suhtes. Nõuetele vastavuse osas peaks valimi laiendamine olema seotud asjaomaste õigusaktide ja standarditega.
- (39) Toetusetaotlusi esitavate põllumajandustootjate kohapealne kontroll ei pea tingimata hõlmama iga üksikut looma või põldu. Kontrollida võib teatavatel juhtudel valimipõhiselt. Sellistel juhtudel võib aga valimit vajalikul määral laiendada, et tagada usaldusväärne ja representatiivne kindlusaste. Mõnel juhul võib vajalikuks osutuda valimi laiendamine täiskontrolliks. Liikmesriigid peaksid määrama kontrollitavate valimite moodustamise kriteeriumid.
- (40) Kohapealse kontrolli miinimummäära valim tuleks koostada osaliselt riskianalüüsi põhjal ja osaliselt juhumeetodil. Riskitegurid peaks kindlaks määrama pädev asutus, kuna tal on kergem asjakohaseid tegureid valida. Selleks et tagada asjakohane ja tõhus riskianalüüs, tuleks riskianalüüsi tõhusust hinnata ning ajakohastada iga aasta, võttes arvesse iga riskiteguri olulisust, võrreldes juhumeetodil ja riskipõhiselt moodustatud valimite tulemusi ning liikmesriigi konkreetset olukorda.
- (41) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivad töötajaid teavitatakse kohapealse kontrolli valikupõhjustest. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.
- (42) Teatavatel juhtudel on asjakohane teha kohapealset kontrolli enne, kui kõik taotlused on laekunud, ning liikmesriikidel tuleks seetõttu lubada kontrollitavast valimist enne taotluste esitamise tähtaja lõppu osa välja valida.
- (43) Selleks et võimaldada riigiasutustel ja ühenduse pädevatel asutustel kohapealset kontrolli jälgida, tuleks koostada protokoll kontrolli üksikasjade kohta. Põllumajandustootjale või tema esindajale tuleks anda võimalus protokollile alla kirjutada. Kaugseire teel tehtava kohapealse kontrolli puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud sellist õigust ette näha üksnes juhul, kui kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks põllumajandustootja eeskirjade eiramise avastamise korral saama protokolliga koopia.
- (44) Pindalatoetuse kavade seotud kohapealne kontroll peaks nõuetekohase järelevalve tagamiseks hõlmama kõiki deklareeritud põlde. Lihtsustamise huvides peaks siiski olema lubatud põldude kindlaksmääramisel kasutatavat valimit piirata kuni 50 %ni põldudest. Valim peab siiski olema usaldusväärne ja representatiivne ning seda tuleks kõrvalekallete ilmnemisel suurendada. Valimi tulemusi tuleks ekstrapoleerida ülejäänud kogumile. On asjakohane sätestada, et liikmesriigid võivad kohapealset kontrolli tehes kasutada teatavaid tehnilisi vahendeid.

- (45) Tuleks sätestada üksikasjalikud eeskirjad pindalade kindlaksmääramise ja kasutatavate mõõtmismeetodite kohta, et tagada mõõtmise kvaliteet, mis vastaks ühenduse tasandil koostatud tehnilistele standarditele.
- (46) Pindalatoetusteks kõlblike põldude pindala kindlaksmääramisel on kogemused näidanud vajadust määratleda põldude teatavate tunnusoonte, eelkõige hekkide, kraavide ja piirete aktsepteeritav laius. Eri keskkonnavajadusi arvestades on asjakohane ette näha mõningat paindlikkust piirkondliku saagikuse kinnitamisel arvestatavate määrade kohta.
- (47) Tuleks ette näha, mis tingimustel tuleks põld, kus kasvab puid, lugeda toetuskõlblikuks pindalatoetuse kavade kohaldamisel. Samuti on asjakohane ette näha sätted ühiselt kasutatavate maa-alade puhul järgitava halduskorra kohta.
- (48) Tuleks sätestada kaugseire kohapealseks kontrolliks kasutamise tingimused ning füüsilise kontrolli tegemine neil juhtudel, kui fototõlgendus ei võimalda selgeid tulemusi. Ilmastikutingimuste tõttu võib tekkida olukordi, kus kohapealse kontrolli määra suurendamise tõttu vajalikku lisakontrolli ei saa teha kaugseire teel. Sel juhul tuleks kontrolli teha tavapäraste vahendite abil.
- (49) Ühtse otsemaksete kava alusel eritoetusõigusi omavad põllumajandustootjad võivad saada toetust, kui nad täidavad teatava tegevusnõude. Selle nõude täitmise tõhusaks tõendamiseks peaksid liikmesriigid ette nägema korra, kuidas teha eritoetusõigusi omavate põllumajandustootjate kohapealset kontrolli.
- (50) Võttes arvesse seemne, puuvilla ja suhkru toetuskava iseärasusi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 5., 6. ja 7. jaole, tuleks kehtestada kontrolli käsitlevad erisätted.
- (51) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatakse, et toetuskõlblik on selliste kanepisortide kasvatamine, mille tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ületa 0,2 %. Selle eeskirja rakendamiseks tuleks kehtestada süsteem, mida liikmesriigid kasutaksid kasvatatava kanepi tetrahüdrokannabinooli sisalduse kontrollimiseks.
- (52) Lisaks on vaja sätestada ajavahemik, mille jooksul kiu tootmiseks kasvatatavat kanepit ei tohi pärast õitsemist koristada, et võimaldada selle põllukultuuri suhtes ettenähtud kontrollikohustuste tõhusat täitmist.
- (53) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid loomakasvatuse toetuskavu, mille alusel toetusi taotletakse, tuleks sätestada kohapealse kontrolli ajastamine ja miinimumsisu. Toetusetaotlustes deklareeritud või veiste elektroonilisse andmebaasi sisestatud andmete õigsuse tõhusaks kontrollimiseks tuleb enamik sellistest kontrollidest eelkõige teha seni, kuni loomi tuleb loomapidamiskohustuse alusel veel põllumajandusettevõttes pidada.
- (54) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid veisetoetuskavu, mille puhul veiste nõuetekohane identifitseerimine ja registreerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 117 on üks toetuskõlblikkuse kriteeriume, tuleks tagada, et ühenduse toetus määratakse üksnes nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud veistele. Sellist kontrolli tuleks samuti teha toetusetaotlusega veel hõlmamata veiste suhtes, kelle puhul toetusetaotlus võidakse esitada, sest mitmete veisetoetuskavade ülesehituse tõttu esitatakse selliste loomade puhul toetusetaotlus alles pärast seda, kui nad on põllumajandusettevõttest ära viidud.
- (55) Lammaste ja kitsede puhul peaks kohapealne kontroll hõlmama eelkõige loomapidamiskohustuse täitmist ja registrikannete õigsust.
- (56) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada tapatoetust, tuleks eraldi sätestada kohapealne kontroll tapamajades eesmärgiga kindlaks teha, et toetusetaotlusega hõlmatud loomad on toetuskõlblikud ning et elektroonilises andmebaasis sisalduvad andmed on õiged. Liikmesriikidel tuleks lubada selliseks kontrolliks tapamaju valida kahel erineval alusel.
- (57) Lisaks ühenduse üldistele ekspordile käsitlevatele kontrollisätetele on veiste ekspordijärgse tapatoetuse puhul vaja erisätteid kontrolli eesmärkide erinevuse tõttu.
- (58) Kontrolli erisätted on kehtestatud komisjoni 23. juuni 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1082/2003, millega sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames läbi viidava kontrolli miinimumtaseme kohta ⁽¹⁾. Sellise kontrolli tegemisel kõnealuse määruse alusel tuleks tulemusi ühtse süsteemi tarbeks kajastada protokollis.

⁽¹⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 9.

- (59) Lisaks on vaja ette näha sätted protokolliga koostamiseks toimuva kohapealse kontrolli või ekspordijärgse tapatoetuse maksmise puhuks. Ühtsuse huvides tuleks ette näha, et juhul, kui rikutakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise või nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 21/2004 (millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiivi 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ) ⁽¹⁾ nõudeid, tuleks protokolliga koostada asutuste, kes vastutavad nimetatud määruste kohaldamise eest.
- (60) Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust maksta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud eritoetust, tuleks võimaluse korral kohaldada käesoleva määruse kontrollisätteid. Kui nimetatud sätete kohaldamine ei ole võimalik, tuleks liikmesriikidel ette näha samaväärne kontrollitase. Kehtestada tuleks erinõuded investeringute ja ühisfondide maksetaotluste kontrollimiseks.
- (61) Määruses (EÜ) nr 73/2009 kehtestatakse nõuetele vastavuse kohustus põllumajandustootjatele, kes saavad toetusi kõikide nimetatud määruse I lisas loetletud otsetoetuskaevade alusel, ning näha ette vähendamise ja väljaarvamise süsteem selliste kohustuste täitmatajätmise puhuks. Nimetatud süsteemi kohaldatakse ka määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel makstavate toetuste suhtes. Tuleks kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjad.
- (62) Tuleks kindlaks määrata üksikasjad seoses sellega, millised liikmesriikide asutused teevad nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli.
- (63) Teatavatel juhtudel võib liikmesriikidel olla kasulik teha nõuetele vastavuse kohustuse halduskontrolli. Neid kontrollivahendeid ei peaks siiski liikmesriikidele kohustuslikuks muutma.
- (64) Tuleb määrata nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli miinimummäär. Selleks määraks tuleks kinnitada 1 % iga kontrolliameti pädevusvaldkonda jäävatest nõuetele vastavuse kohustusega põllumajandustootjatest, kes valitakse asjakohase riskianalüüsi alusel.
- (65) Liikmesriikidel peaks olema võimalus kasutada kontrolli miinimummäärat nii pädeva kontrolliasutuse tasandil kui ka makseasutuse tasandil, samuti õigusakti või standardi ja õigusaktide või standardite kogumi tasandil.
- (66) Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate konkreetsete õigusaktidega kinnitatakse kontrolli miinimummäär, tuleks liikmesriikidel neist kinni pidada. Liikmesriikidel tuleks siiski lubada kohaldada ühtset kontrollimäärat nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli puhul. Juhul kui liikmesriigid kasutavad seda võimalust, tuleks teada anda kõikidest sektori õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus avastatud nõuete rikkumistest ning neid jälgida nõuetele vastavuse süsteemi alusel.
- (67) Määrusega (EÜ) nr 73/2009 on kehtestatud eeskirjad, mis eeldavad teatavatel juhtudel pädeva asutuse kontrolli selle kohta, et põllumajandustootja on võtnud parandusmeetmeid. Selleks et vältida kontrollisüsteemi nõrgenemist, eelkõige seoses nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli jaoks valimi moodustamisega, tuleks täpsustada, et selliseid järelkontrolli juhtumeid ei tohiks minimaalse kontrollitava valimi kehtestamisel arvesse võtta.
- (68) Nõuetele vastavuse kontrolli valimi aluseks tuleks võtta kas toetuskõlblikkuse kriteeriumide kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootjate valimid või otsetoetuste taotlusi esitanud põllumajandustootjate üldkogum. Viimasel juhul tuleks lubada teatavaid alternatiive.
- (69) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks valimi moodustamist saab parandada, kui lubada riskianalüüsi tegemisel arvesse võtta põllumajandustootjate osalemist määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 12 sätestatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis ning samuti asjakohastes sertifitseerimissüsteemides. Kõnealust osalemist arvesse võttes oleks siiski vaja tõendada, et neis kavades osalevate põllumajandustootjatega seonduv madalam riskitase kui nendega, kes neis kavades ei osale.
- (70) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks on üldiselt vaja käia samas põllumajandusettevõttes mitu korda. Selleks et vähendada nii põllumajandustootjatele kui ka asutustele kontrolli tõttu langevat töökoormust, võib kontrollimine piirduda ühe kontrollikäiguga. Tuleks täpsustada kõnealuse kontrollikäigu ajastamine. Liikmesriigid peaksid siiski tagama, et nõuete ja standardite täitmise representatiivne ja tõhus kontroll tehakse samal kalendriaastal.
- (71) Nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli lihtsustamiseks ning olemasoleva kontrollisuutlikkuse tulemuslikumaks kasutamiseks tuleks sätestada, et kui kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne kohapealse kontrolli abil saavutatuga, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või kontrolliga ettevõtjate tasandil.

⁽¹⁾ ELT L 5, 9.1.2004, lk 8.

- (72) Liikmesriikidel tuleks võimaldada nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli tegemisel ka teatavatele nõuetele ja standarditele kehtestatud objektiivsete näitajate kasutamist. Kõnealused näitajad peaksid siiski olema otseselt seotud nende nõuete või standarditega, mida nad esindavad, ja hõlmama kõiki kontrollitavaid elemente.
- (73) Tuleb kehtestada nõuetele vastavuse kontrolli üksikasjalike ja konkreetsete protokollide koostamise eeskirjad. Valdkonnale spetsialiseerunud kontrollijad peaksid osutama kõikidele rikkumistele, samuti rikkumiste tõsidusele, et võimaldada makseasutusel kinnitada vastavad vähendamised või vajaduse korral tootja otsetoetuste saajate hulgast välja arvata.
- (74) Põllumajandustootjaid tuleks teavitada kohapealse kontrolli käigus tuvastatud kõigist võimalikest rikkumistest. On asjakohane sätestada teatav tähtaeg, mille jooksul põllumajandustootjatele tuleks see teave edastada. Kõnealuse tähtaja ületamine ei anna siiski asjaomastele põllumajandustootjatele õigust vältida tagajärgi, mille tuvastatud rikkumine oleks kaasa toonud.
- (75) Tuleks kehtestada vähendamised ja väljaarvamised, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning vääramatu jõu esinemisega seotud eriprobleeme ning erandlikke ja põllumajandustootjast sõltumatuid asjaolusid. Nõuetele vastavuse kohustustega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja tegutses hoolimatult või tahtlikult. Vähendamised ja väljaarvamised tuleks liigitada vastavalt eeskirjade eiramise tõsidusele ning näha vajaduse korral teatavaks ajaks ette täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast. Toetuskõlblikkuse kriteeriumide osas tuleks nende puhul arvestada mitmesuguste toetuskavade iseärasusi.
- (76) Selleks et võimaldada liikmesriikidel tõhusalt kontrollida eelkõige nõuetele vastavuse kohustust, deklareerivad põllumajandustootjad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt kõik nende kasutuses olevad maad olenemata sellest, kas nad taotleavad nende jaoks toetust. Vaja on ette näha mehhanism, mis tagab, et põllumajandustootjad seda kohustust täidaksid.
- (77) Pindalade kindlaksmääramiseks ja vähendamiste arvutamiseks on vaja määratleda sama põllukultuuri all olevad maaalad. Juhul kui pindala suhtes on toetust taotletud rohkem kui ühe toetuskava alusel, tuleks seda pindala arvesse võtta mitu korda.
- (78) Toetuse maksmine ühtse otsemaksete kava alusel eeldab, et toetusõigustele vastab samaväärne kogus toetuskõlblikke hektareid. Selle kava puhul on seega asjakohane ette näha, et juhul, kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindala erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus. Selleks et vältida olukorda, kus arvutus põhineb olematutel toetusõigustel, tuleks ette näha, et arvutuses kasutatav toetusõiguste arv ei tohi ületada põllumajandustootja toetusõiguste arvu.
- (79) Pindalatoetuste taotluste osas mõjutavad eeskirjade eiramised tavaliselt maa-alade osi. Seetõttu saab ühe põllu üledeklareerimisi tasaarvestada teiste sama põllukultuuri põldude aladeklareerimistega. Teatava hälbe ulatuses tuleks ette näha lihtsalt toetusetaotluste kohandamine tegelikult kindlaksmääratud pindalale vastavaks ja vähendamisi kohaldada üksnes alates selle hälbe ületamisest.
- (80) Lisaks on pindalatoetuste taotluste puhul taotluses deklareeritud kogupindala ja kindlaksmääratud toetuskõlbliku kogupindala erinevus tihti ebaoluline. Selleks et vältida taotlustesse tehtavate väikeste muudatuste suurt hulka, tuleks sätestada, et toetusetaotlusi ei kohandata vastavalt kindlaksmääratud pindalale, juhul kui ei ületata teatavat erinevuste taset.
- (81) Tärglisekartuli, seemne ja puuvilla toetuskavade alusel esitatavate toetusetaotluste iseärasuste arvesse võtmiseks on vaja erisätteid.
- (82) Juhul kui üledeklareerimine on tahtlik, tuleks kohaldada spetsiaalseid vähendamiseeskirju.
- (83) Kehtestada tuleks rakenduseeskirjad loomakasvatustoetuse arvutamiseks.
- (84) Põllumajandustootjatel tuleks lubada veiseid ja lambaid/kitsi asendada teatavatel tingimustel ja asjaomase sektori eeskirjadega lubatud piires.
- (85) Loomakasvatuse toetusetaotluste puhul on eeskirjade eiramiste tulemuseks asjaomase looma toetuskõlbmatuks määramine. Vähendamisi tuleks ette näha alates esimesest eeskirjade eiramistega seotud looma avastamisest, kuid vähendamise määrast sõltumata peaks karistus olema leebem, kui eeskirjade eiramisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks karistuse raskusaste sõltuma loomade protsendist, mille puhul eeskirjade eiramisi on leitud.
- (86) Lammaste ja kitsede puhul tuleks selle sektori iseärasuste arvestamiseks ette näha hulk erisätteid.

- (87) Vähendamisi ja väljaarvamisi ei tohiks kohaldada, kui põllumajandustootja ei ole endast sõltumatutel asjaoludel suuteline sektori eeskirjade kohast loomapidamiskohustust täitma.
- (88) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada tapatoetust, ja kuna tapamajad on teatavate veisetoetuskavade nõuetekohaseks toimimiseks väga olulised, tuleks ette näha sätted olukordadeks, kus tapamajad raske hooletuse tõttu või tahtlikult väljastavad valesertifikaate või -deklaratsioone.
- (89) Juhul kui makstakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud eritoetust pindala- või loomatoetusena, tuleks asjaomaseid vähendamist ja väljaarvamist reguleerivaid sätteid kohaldada võimaluse korral *mutatis mutandis*. Muudel juhtudel tuleks liikmesriikidel iga eritoetusmeetme kohta ette näha samaväärsed vähendamised ja väljaarvamised.
- (90) Nõuetele vastavuse kontrolli tulemusi käsitlev teave tuleks teha kättesaadavaks kõigile makseasutustele, kes vastutavad eri toetuste eest, mille suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse tingimusi, et oleks võimalik kohaldada asjaomaseid vähendamisi, kui rikkumised seda õigustavad.
- (91) Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist väiksemate rikkumiste puhul või mitte kohaldada kuni 100 euro suurust vähendamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või artikli 24 lõikes 2, tuleks kehtestada eeskirjad selliste juhtumite jaoks, kus põllumajandustootjad ei võta nendelt nõutavaid parandusmeetmeid.
- (92) Nõuetele vastavuse kohustuse puhul, välja arvatud vähendamisi- või väljaarvamistasme reguleerimine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et teatavast hetkest alates tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvaid eiramisi pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitleda tahtliku nõuete rikkumisena.
- (93) Toetuskõlblikkuse kriteeriumidega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi ei peaks üldjuhul kohaldama, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.
- (94) Põllumajandustootjate suhtes, kes mis tahes ajal teavitavad pädevaid riigiasutusi ebaõigetest toetusetaolustest, ei peaks kohaldama vähendamisi ega väljaarvamisi ebaõigsuse põhjusest olenemata, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja see asutus pole veel teavitanud põllumajandustootjat taotluses esinevast eeskirjade eiramisest.
- (95) Sama tuleks kohaldada toetusetaolustega hõlmatud veiste kohta elektroonilises andmebaasis leiduva ebaõige teabe suhtes, mille puhul eeskirjade eiramine tähendab nii nõuetele vastavuse kohustuse tõsist rikkumist kui ka toetuskõlblikkuse kriteeriumi rikkumist, kui sellised eeskirjade eiramised on olulised üksnes nõuetele vastavuse kohustusega seoses.
- (96) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 31 määratletakse juhtumid, mida liikmesriigid loevad vääramatuks jõuks ja erandlikeks asjaoludeks. Kui nende juhtumite tagajärjel ei ole põllumajandustootja võimeline oma kohustusi täitma, ei peaks ta kaotama õigust toetust saada. Sellegipoolest tuleb määrata ajavahemik, mille jooksul peab põllumajandustootja sellisest juhtumist teatama.
- (97) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Seetõttu on asjakohane lubada liikmesriikidel mitte maksta toetussummasid, mis jäävad alla teatava miinimummäära.
- (98) Tuleb sätestada spetsiifilised ja üksikasjalikud nõuded ühe põllumajandustootja ühele või mitmele toetusetaolusele mitmesuguste vähendamiste erapooletu kohaldamise kindlustamiseks. Käesoleva määrusega ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine ei tohiks piirata muude ühenduse või liikmesriigi õigusnormidega kehtestatud lisasanktsioonide kohaldamist.
- (99) Kindlaks tuleb määrata iga toetuskava puhul mitmesuguste võimalike vähendamiste arvutamise järjekord. Selleks et tagada otsetoetuskavade jaoks kindlaksmääratud eelarve ülemmääradest kinnipidamine, tuleks eelkõige ette näha, et eelarve ülemäära ületamise korral kohaldatakse vähenduskoefitsienti.
- (100) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 7, 10 ja 11 on ette nähtud vähendamised ning olenevalt asjaoludest kõikide kalendriaasta kohta põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summa ümbersuunamise ja finantsdistipliiniga seotud kohandamised. Rakendusätted peaksid kehtestama nimetatud vähendamiste ja kohandamiste arvutamise aluse põllumajandustootjale makstava toetuse summa arvutamisel.
- (101) Hea usu põhimõtte ühetaolise kohaldamise tagamiseks ühenduse kõikides osades tuleks alusetult makstud summade tagasinõudmise puhul sätestada tingimused, mille alusel võib sellele põhimõttele tugineda, ilma et see piiraks nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1290/2005 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ⁽¹⁾ kehtestatud raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise raames asjaomaste kulude käsitlemist.

⁽¹⁾ ELT L 171, 2.7.2005, lk 6.

(102) Tuleks kehtestada eeskirjad olukordadeks, kus põllumajandustootja on saanud alusetult toetusõigusi või kui iga toetusõiguse väärtus on kinnitatud valel tasemel ning neid olukordi ei hõlma määruse (EÜ) nr 73/2009 artikkel 137. Teatavatel juhtudel, kui toetusõiguste mittenõuetekohane eraldamine ei mõjuta põllumajandustootja toetusõiguste koguväärtust, vaid ainult nende arvu, peaksid liikmesriigid siiski tegema toetusõiguste eraldamise või vajaduse korral nende liigi paranduse, ilma et väheneks toetusõiguste väärtus. Kõnealune säte peaks kehtima üksnes siis, kui põllumajandustootja ei oleks saanud viga hõlpsasti avastada. Lisaks on teatavatel juhtudel alusetult eraldatud toetusõiguste puhul tegu väga väikeste rahasummadega ja nende tagasinõudmine on seotud märkimisväärse halduskoormusega. Lihtsustamise eesmärgil ning halduskoormuse ja tagasimakstava summa vahelise tasakaalu hoidmise huvides tuleks kehtestada tagasinõudmise miinimumsumma. Lisaks sellele tuleb ette näha meetmed juhuks, kui sellised toetusõigused on üle antud, ja juhuks, kui toetusõiguste üleandmised ei toimunud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõikele 2 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, artikli 62 lõigetele 1 ja 2 ning artikli 68 lõikele 5.

(103) Tuleks kehtestada eeskirjad, millega sätestatakse tagajärjed sellise põllumajandusettevõtte tervikuna üleandmisele, millel on teatavaid kohustusi ühtse süsteemi otsetoetuskavade seoses.

(104) Üldjuhul peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud täiendavad meetmed ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetekohase toimimise tagamiseks. Liikmesriigid peaksid üksteist vajadusel vastastikku abistama.

(105) Komisjoni tuleks teavitada liikmesriikide meetmetest, mida nad võtavad ühtse süsteemi rakendamise endapoolseks muutmiseks. Selleks et võimaldada komisjonil ühtse süsteemi tõhusat järelevalvet, tuleks liikmesriikidel komisjonile saata teatavat iga-aastast kontrollistatistikat. Lisaks peaksid liikmesriigid teatama komisjonile kõikidest meetmetest, mida nad võtavad püsirohumaa all oleva maa säilitamiseks, ning kõikidest vähendamistest, mida nad kohaldavad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikele 1.

(106) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 9 kehtestatakse eeskirjad toetuste ümbersuunamisest tulenevate summade kohta. Osa nimetatud summadest eraldatakse jaotusmeetodi alusel, mille kohta kehtestatakse eeskirjad kõnealuses artiklis sätestatud kriteeriumide põhjal.

(107) Käesolevat määrust tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2010. Seepärast tuleks määrus (EÜ) nr 796/2004 sellest kuupäevast kehtetuks tunnistada. Seda tuleks kohaldada siiski jätkuvalt enne 2010. aasta 1. jaanuari alanud turustusaasta või toetusperioodi kohta esitatud toetusetaotluste suhtes.

(108) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee ja otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis kehtestatud nõuetele vastavuse, toetuste ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem“) ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z kohase nõuetele vastavuse rakendamise üksikasjalikud eeskirjad. Käesolev määrus ei piira individuaalseid toetuskavasid käsitlevates määrustes sätestatud erinõuete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- (1) „põld“ – ühtne maatükk, mille on deklareerinud üks põllumajandustootja ja millel ei kasvatata rohkem kui üht põllukultuurirühma; kui käesoleva määruse kontekstis on nõutav eraldi deklaratsioon sama põllukultuurirühma all oleva maaala kasutusviisi kohta, siis kõnealune konkreetne kasutusviis piirab põllu mõistet veelgi; liikmesriigid võivad põllu mõiste piiritlemiseks ette näha lisakriteeriume;
- (2) „püsirohumaa“ – püsirohumaa määruse (EÜ) nr 1120/2009 ⁽¹⁾ artikli 2 punkti c tähenduses;
- (3) „veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem“ – määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem;
- (4) „kõrvamärk“ – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 viidatud kõrvamärk loomade individuaalseks identifitseerimiseks;

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

- (5) „veiste elektrooniline andmebaas” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 viidatud elektrooniline andmebaas;
- (6) „loomapass” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 viidatud loomapass;
- (7) „register” – register, mida loomapidajad peavad kooskõlas määruse (EÜ) nr 21/2004 artikliga 5 või vastavalt määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktiga d ja artikliga 7;
- (8) „veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi elemendid” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 3 viidatud elemendid;
- (9) „identifitseerimiskood” – määruse (EÜ) Nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimiskood;
- (10) „eeskirjade eiramine” – kõnealuse toetuse maksmiseks asjakohaste eeskirjade järgimata jätmine;
- (11) „ühtne taotlus” – otsetoetuse taotlus ühtse otsemaksete kava ja teiste pindalatoetuse kavade raames;
- (12) „pindalatoetuse kavad” – ühtne otsemaksete kava, pindala eritoetus ja kõik määruse (EÜ) nr 73/2009 IV ja V jaotise alusel kehtestatud toetuskavad, välja arvatud IV jaotise 7., 10. ja 11. jaos kehtestatud toetuskavad, välja arvatud nimetatud määruse artikli 126 alusel eraldi makstav suhkrutoetus ning nimetatud määruse artikli 127 alusel eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus;
- (13) „loomakasvatuse toetusetaotlus” – taotlused toetusmakseteks lammaste ja kitsede toetuskavade ning veise- ja vasikalihatoetuskavade alusel, mis on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 10. ja 11. jaos, ning loomade arvu või loomühikute põhjal makstav eritoetus;
- (14) „eritoetus” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 viidatud toetus;
- (15) „kasutusviis” – põllukultuuri liigi või pinnakatte või põllukultuuri puudumise kaudu määratletav maakasutus;
- (16) „veisetootuskavad” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 108 viidatud toetuskavad;
- (17) „lamba/kitsetootuskavad” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 99 viidatud toetuskavad;
- (18) „toetusetaotlusega hõlmatud veised” – veised, kelle kohta on veisetootuskava alusel või eritoetuse raames esitatud loomakasvatuse toetusetaotlus;
- (19) „toetusetaotlusega hõlmatud veised” – veised, kelle kohta ei ole veel loomakasvatuse toetusetaotlust esitatud, kuid kes on veisetootuskava alusel potentsiaalselt toetuskõlblikud;
- (20) „potentsiaalselt toetuskõplik loom” – loom, kes võiks täita toetuskõplikkuse kriteeriumid asjaomasel taotlusaastal;
- (21) „loomapidamisaeg” – aeg, mille jooksul tuleb toetusetaotlusega hõlmatud looma põllumajandusettevõttes pidada vastavalt määruse (EÜ) nr 1121/2009 ⁽¹⁾ järgmistele sätetele:
- isasveiste eritoetuse puhul artiklid 53 ja 57;
 - ammilehmatoetuse puhul artikkel 61;
 - tapatoetuse puhul artikkel 80;
 - lamba- ja kitsetoetuse puhul artikli 35 lõige 3;
- (22) „loomapidaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamisel ja turustamisel;
- (23) „kindlaksmääratud pindala” – pindala, mille puhul on täidetud kõik toetuse maksmise eeskirjades sätestatud tingimused; ühtse otsemaksete kava puhul võidakse deklareeritud pindala lugeda kindlaksmääratud pindalaks üksnes siis, kui sellega tegelikult kaasneb vastav arv toetusõigusi;
- (24) „kindlaksmääratud loom” – loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse maksmise eeskirjades sätestatud tingimused;
- (25) „toetusperiood” – toetusetaotlustega hõlmatud ajavahemik olenemata taotluse esitamise ajast;
- (26) „geoinfosüsteem (edaspidi „GIS”)” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 17 viidatud infotehnoloogiline geograafiline infosüsteem;
- (27) „võrdlusmaatükk” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 15 viidatud geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on liikmesriigi GISi identifitseerimissüsteemis registreeritud unikaalne identifitseerimiskood;
- (28) „geograafiline materjal” – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GISi sisu edastamiseks toetuste taotlejate ja liikmesriikide vahel;
- (29) „riiklik koordinaatide viitsüsteem” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/2/EÜ ⁽²⁾ viidatud süsteem, mis võimaldab põldude standardmõõtmisi ja unikaalset identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis;

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 27.

⁽²⁾ ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

- (30) „makseasutus” – määruse (EÜ) Nr 1290/2005 artikli 8 lõikes 1 viidatud asutused;
- (31) „nõuetele vastavus” – kohustuslikud majandamisnõuded ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 5 ja 6;
- (32) „nõuetele vastavuse valdkonnad” – kohustuslike majandamisnõuete eri valdkonnad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 5 lõike 1 tähenduses ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas nimetatud määruse artikliga 6;
- (33) „õigusakt” – määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas loetletud direktiiv või määrus;
- (34) „standardid” – standardid, nagu liikmesriigid on määranud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 6 ja III lisale, ning kohustused seoses püsirohumaaga, nagu on sätestatud nimetatud määruse artiklis 4;
- (35) „nõue” – kui seda mõistet kasutatakse nõuetele vastavuse kontekstis, tähendab see iga üksikut kohustuslikku majandamisnõuet määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas ühe õigusakti raames viidatud mis tahes artikli alusel, mis sisuliselt erineb sama õigusakti muudest nõuetest;
- (36) „rikkumine” – nõuete ja standardite rikkumine;
- (37) „spetsialiseeritud kontrolliasutused” – artiklis 48 nimetatud siseriiklikud pädevad kontrolliasutused, kes kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 22 lõike 2 esimese lõiguga vastutavad kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmise eest;
- (38) „pärast toetuse maksmise aega” – nõuetele vastavuse kohustuse kohaldamisel kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitega 85t ja 103z pärast esimese toetuse maksmise aastale järgneva kalendriaasta 1. jaanuari.

II JAOTIS

PÜSIROHUMAAD KAITSE

Artikkel 3

Püsirohumaal oleva maa säilitamine liikmesriigi tasandil

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud erandite kohaldamist, tagavad liikmesriigid vastavalt nimetatud lõike esimesele lõigule püsirohumaal oleva maa ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu säilimise. Seda kohustust kohaldatakse liikmesriigi või piirkondlikul tasandil.

Kui aga säilitatakse püsirohumaal oleva maa suurus absoluutväärtuses, mis on kehtestatud kooskõlas käesoleva artikli lõike 4 punktiga a, lõike 5 punktiga a, lõike 6 punktiga a ja lõike 7 punktiga a, siis loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kohustus täidetuks.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 teise lõigu kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 viidatud suhtarv ei väheneks püsirohumaal oleva maa kahjuks üle 10 % kõnealuse määruse artikli 6 lõike 2 esimeses lõigus viidatud vastava võrdlusaasta suhtarvu (edaspidi „võrdlusarv”) suhtes.

3. Lõikes 1 viidatud suhtarv kehtestatakse igal aastal lähtudes pindaladest, mida põllumajandustootjad on asjaomaseks aastaks deklareerinud.

4. Liikmesriikide suhtes, kes ei ole uued liikmesriigid, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

- a) püsirohumaal olevaks maaks loetakse püsirohumaal olevat maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2003. aastal, pluss püsirohumaal olevat maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1 ning mis pole 2003. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaal, välja arvatud juhul, kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsirohumaal all 2003. aastal.

2005. aastal püsirohumaadena deklareeritud maa-alad, mis 2003. aastal olid toetuskõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse alusel kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1251/1999⁽¹⁾ artikli 1 lõikega 3, arvatakse maha.

Maa, mis oli püsirohumaal 2003. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

- b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

5. Uute liikmesriikide suhtes, kes ei ole 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

- a) püsirohumaal olevaks maaks loetakse püsirohumaal olevat maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2004. aastal, pluss püsirohumaal olevat maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1 ning mis pole 2004. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaal, välja arvatud juhul, kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsirohumaal all 2004. aastal.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

2005. aastal püsirohumaana deklareeritud maa-alad, mis 2004. aastal olid toetuskõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse alusel kooskõlas määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 1 lõikega 3, arvatakse maha.

Maa, mis oli püsirohumaana 2004. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

- b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

6. Uute liikmesriikide suhtes, kes on 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

- a) püsirohumaana all olevaks maaks loetakse püsirohumaana all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1.

Maa, mis oli püsirohumaana 2005. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

- b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

7. Bulgaaria ja Rumeenia puhul kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

- a) püsirohumaana all olevaks maaks loetakse püsirohumaana all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2007. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1.

Maa, mis oli püsirohumaana 2005. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

- b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2007. aastal.

8. Juhul kui objektiivsed elemendid näitavad, et suhtarvu muutumine ei kajasta püsirohumaana all oleva maa tegelikku muutumist, kohandavad liikmesriigid võrdlusarvu. Sel juhul tuleb komisjonile viivitamata teatada tehtud kohandusest ja selle kohanduse põhjendustest.

Artikkel 4

Püsirohumaana all oleva maa säilitamine individuaaltasandil

1. Kui tehakse kindlaks, et artikli 3 lõikes 1 viidatud suhtarv väheneb, sätestab asjaomane liikmesriik siseriiklikul või piirkondlikul tasandil määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel toetust taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse mitte muuta püsirohumaana all oleva maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

Kui esimeses lõigus viidatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et maa-ala võetakse tarvitusele püsirohumaana, loetakse selline maa otstarbe muutmise esimesest päevast alates püsirohumaaks erandina artikli 2 punktis 2 sätestatud määratlusest. Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohhtaime kasvatamiseks.

2. Kui tehakse kindlaks, et artikli 3 lõikes 2 viidatud kohustust pole võimalik tagada, sätestab asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 alusel võetavatele meetmetele siseriiklikul või piirkondlikul tasandil määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel toetust taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse muuta maad tagasi püsirohumaaks nende põllumajandustootjate puhul, kelle kasutuses on maad, mille otstarvet muudeti püsirohumaana all olevast maast muu kasutusotstarbega maaks.

Nimetatud kohustus kehtib maa suhtes, mille otstarvet on selliselt muudetud kooskõlas artikli 11 lõikega 2 asjaomasel liikmesriigis ühtsete taotluste esitamise viimasele kuupäevale eelnenud 24-kuulise perioodi algusest alates.

Sellisel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest maast püsirohumaaks tagasi muuta või võtta sama pindalaga maa-ala tarvitusele püsirohumaana. Protsentuaalse osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mille otstarvet põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga selline maa anti üle pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse nimetatud kohustust ainult siis, kui üleandmine leidis aset pärast määruse (EÜ) nr 796/2004 jõustumist.

Erandina artikli 2 punktist 2 loetakse püsirohumaaks muudetud või tagasi muudetud maa-alad muutmise või tagasimuutmise esimesest päevast alates püsirohumaaks. Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohhtaime kasvatamiseks.

3. Lõigetes 1 ja 2 põllumajandustootjatele seatud kohustusi ei kohaldata, kui põllumajandustootjad moodustasid püsirohumaa nõukogu määrustes (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1257/1999 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1698/2005 ⁽³⁾ ettenähtud programmide raames.

II OSA

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I JAOTIS

SÜSTEEMI NÕUDED JA NÕUETELE VASTAVUS

I PEATÜKK

Identifitseerimise ja registreerimise süsteem

Artikkel 5

Põllumajandustootjate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 3 kohaldamist, peab kõnealuse määruse artikli 15 lõike 1 punktis f sätestatud ühtne süsteem iga põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks tagama kõikide sama põllumajandustootja esitatavate toetusetaotluste unikaalse identifitseerimise.

Artikkel 6

Põldude identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 17 viidatud põldude identifitseerimise süsteem peab toimima võrdlusmaatükkide, näiteks katastriüksuse või tootmisühiku tasandil, mis tagab iga võrdlusmaatüki unikaalse identifitseerimise.

Iga võrdlusmaatüki kohta määratakse kindlaks maksimaalne toetuskõlblik pindala ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava alusel. GIS peab toimima riikliku koordinaatide viitsüsteemi alusel. Kui kasutatakse erinevaid koordinaatide süsteeme, peavad need iga liikmesriigi piires olema ühilduvad.

Lisaks sellele tagavad liikmesriigid põldude usaldusväärse identifitseerimise ning nõuavad, et ühtses taotluses esitataks üksikasjad või lisataks pädeva asutuse poolt osutatud dokumendid, mis võimaldavad määrata iga põllu asukoha ja põldu mõõta.

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

⁽³⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

2. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt 75 % toetusetaotlusega hõlmatud võrdlusmaatükkide puhul on vähemalt 90 % vastavast pindalast toetuskõlblik ühtse otsemaksete kava või vastavalt ühtse pindalatoetuse kava alusel. Hindamine toimub igal aastal asjakohaseid statistilisi meetodeid kasutades.

Artikkel 7

Toetusõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 18, on elektrooniline register liikmesriigi tasandil ning, eriti käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud ristkontrollile silmas pidades, tagab toetusõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste elementide suhtes:

- a) omanik;
- b) väärtus;
- c) määramiskuupäev;
- d) viimase aktiveerimise kuupäev;
- e) päritolu, eelkõige arvestades otstarvet, alg- või riigireservi, osutu, rentimist, pärimist;
- f) õiguse liik, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 44 ettenähtud eritoetusõigused ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktiga c määratud õigused;
- g) vajaduse korral piirkondlikud piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on mitu makseasutust, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit makseasutuse tasandil. Sel juhul tagavad asjaomased liikmesriigid eri registrite omavahelise ühilduvuse.

II PEATÜKK

Nõuetele vastavus

Artikkel 8

Nõuetele vastavuse kontrollisüsteem

1. Liikmesriigid rajavad süsteemi, mis tagab nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli. See süsteem peab kooskõlas käesoleva osa III jaotise III peatükiga eelkõige võimaldama:

- a) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada vajalikku teavet otsetoetusi taotlevate põllumajandustootjate kohta makseasutuselt spetsialiseeritud kontrolliasutustele ja/või vajaduse korral teha seda määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 lõikes 3 viidatud koordineeriva asutuse kaudu;

- b) rakendada kontrollitavate valimite moodustamise meetodeid;
- c) teha märkusi kontrolli iseloomu ja ulatuse kohta;
- d) koostada protokolle, mis sisaldavad avastatud rikkumisi ja hinnanguid nende raskusastme, ulatuse, püsivuse ja korduvuse kohta;
- e) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada protokolle spetsialiseeritud kontrolliasutustelt makseasutusele või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 lõikes 3 viidatud koordineerivate asutuse või mõlemale;
- f) makseasutusel rakendada vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemi.

2. Liikmesriigid võivad sätestada korra, mille kohaselt põllumajandustootja annab makseasutusele teada tema puhul rakendatavate nõuete ja standardite identifitseerimiseks vajalikud tegurid.

Artikkel 9

Toetuste maksmine seoses nõuetele vastavuse kontrollimisega

Käesoleva osa III jaotise III peatükis kirjeldatud nõuetele vastavuse kontrolli puhul, kui seda pole võimalik lõpetada enne makse sooritamist, nõutakse alusetult makstud toetuste tagasimaksmist kooskõlas artikliga 80.

II JAOTIS

TOETUSETAOTLUSED

I PEATÜKK

Ühtne taotlus

Artikkel 10

Ühtse taotlusega seotud üldsätted

1. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III ja IV jaotise alusel esitatavaid toetusetaotlusi. Sel juhul kohaldatakse käesoleva jaotise II–V peatükki *mutatis mutandis* nende toetuskavade alusel toetuse taotlemisele kehtestatud erinõuete suhtes.

2. Kui sama põllumajandustootja esitatud ühtsele taotlusele vastavate toetuskavade haldamise eest vastutab mitu makseasutust, võtab asjaomane liikmesriik vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et ühtses taotluses nõutav teave tehtaks kättesaadavaks kõigile asjaomastele makseasutustele.

Artikkel 11

Ühtse taotluse esitamise kuupäev

1. Põllumajandustootja, kes taotleb toetust mis tahes pindala-toetuse kava alusel, võib esitada üksnes ühe ühtse taotluse aastas.

Põllumajandustootja, kes ei taotle toetust ühegi pindalatoetuse kava alusel, kuid taotleb toetust mõne muu määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskava alusel või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85b, 103q ja 103r alusel, esitab juhul, kui tema käsutuses on põllumajandusmaad, ühtse toetusetaotluse vormi ja loetleb sellel need maa-alad vastavalt artiklile 13.

Põllumajandustootja, kelle suhtes kohaldatakse ainult nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel, esitab ühtse toetusetaotluse vormi igal kalendriaastal, mil nõuetele vastavuse kohustused kehtivad.

Liikmesriigid võivad siiski põllumajandustootjaid teise ja kolmanda lõiguga ettenähtud kohustustest vabastada, kui asjaomane teave on tehtud pädevatele asutustele kättesaadavaks teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

2. Ühtne taotlus esitatakse liikmesriikide määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai. Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis pole hilisem kui 15. juuni.

Selle kuupäeva määramisel peavad liikmesriigid võtma arvesse ajavahemikku, mille vältel kogu asjakohane andmestik peaks olema kättesaadav toetuste nõuetekohaseks haldus- ja finantsjuhtimiseks, ning tagama tõhusa kontrolli planeerimise võimaluse.

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 141 lõikes 2 viidatud menetlusega võib lubada esimeses lõigus viidatud kuupäevi edasi lükata teatavates tsoonides, kus erandlike ilmastikutingimuste tõttu tavalised kuupäevad pole kohaldatavad.

Artikkel 12

Ühtse taotluse sisu

1. Ühtne taotlus peab sisaldama toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja isikuandmed;
- b) asjaomane toetuskava või toetuskavad;
- c) toetusõiguste kindlaksmääramine kooskõlas artiklis 7 ühtse otsemaksete kava puhul sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga;

- d) põllumajandusettevõtte kõigi põldude identifitseerimist võimaldavad üksikasjad, nende pindala väljendatuna hektarites kuni kahe kümnendkoha täpsusega, nende asukoht ja vajaduse korral nende kasutusviis ja asjaolu, kas põld on niisutatav;
- e) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetuskvadege seotud tingimustest.

2. Lõike 1 punktis c viidatud toetusõiguste kindlaksmääramiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 põllumajandustootjale antud eeltäidetud vormidel näidata toetusõiguste kindlaksmääramine kooskõlas artiklis 7 sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga.

3. Lõike 1 punktis d viidatud põllumajandusettevõtte kõigi põldude identifitseerimiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 põllumajandustootjale antud eeltäidetud vormidel näidata maksimaalne toetuskõlblik pindala võrdlusmaatüki kohta ühtse otsemaksete kava või ühtse pindala-toetuse kava puhul. Lisaks sellele tuleb põllumajandustootjale kooskõlas nimetatud sättega esitatud geograafilisel materjalil märkida võrdlusmaatükkide piirid ja nende unikaalne identifitseerimistunnus ning põllumajandustootja peab tähistama iga põllu asukoha.

4. Taotluse vormi esitamisel parandab põllumajandustootja lõigetes 2 ja 3 viidatud eeltäidetud vormi, kui on tehtud muudatusi, eeskätt toetusõiguste üleandmisi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, või kui mingid andmed eeltäidetud vormil on ebaõiged.

Kui parandus on seotud võrdlusmaatüki pindalaga, deklareerib põllumajandustootja iga asjaomase põllu ajakohastatud pindala ning vajaduse korral märgib võrdlusmaatüki uued piirid.

5. Ühtse otsemaksete kava esimesel taotlusaastal võivad liikmesriigid käesolevas artiklis ja artiklis 13 toetusõiguste kohta sätestatust erandeid teha, kui ühtse taotluse esitamiseks määratud viimaseks kuupäevaks ei ole toetusõigused veel lõplikult kehtestatud.

Esimeses lõigus sätestatud erandit kohaldatakse ka esimese aasta puhul, kui uusi sektoreid lisatakse ühtsesse otsemaksete kavasse ja toetusõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud põllumajandustootjate suhtes, keda nimetatud lisamine puudutab.

Artikkel 13

Ühtse taotlusega ja konkreetseid maakasutusviise käsitlevate deklaratsioonidega seotud erinõuded

1. Juhul kui põllumajandustootja kavatseb toota kanepit kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 39, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kanepi külvalade identifitseerimiseks vajalik teave, sealhulgas kasutatud seemnesordid;
- b) teave kasutatud seemnete koguste kohta (kilogrammi hektari kohta);
- c) seemnete pakendil olevad ametlikud etiketid vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ, ⁽¹⁾ eriti selle artiklile 12, või muule liikmesriigi poolt samaväärseks tunnustatud dokumendile.

Erandina esimese lõigu punktist c, kui külvatakse pärast ühise taotluse esitamise tähtaega, esitatakse etiketid hiljemalt 30. juuniks. Kui etiketid tuleb esitada ka teistele riigiasutustele, võib liikmesriik ette näha, et need etiketid tuleb pärast kõnealuse punkti kohaselt esitamist põllumajandustootjale tagastada. Tagastatud etiketid märgistatakse taotluseks kasutatutena.

2. Päiklite pindalatoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 4. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama päiklipuude arvu liikide kaupa.

3. Tärglisekartuli toetusetaotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 2. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama kasvatuslepingu koopiat; liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis pole hilisem kui 30. juuni.

4. Seemnetoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 5. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kasvatuslepingu või kasvatusdeklaratsiooni koopia; liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. september;
- b) igale põllule külvatud seemne liik;
- c) toodetud sertifitseeritud seemne kogused tsentnerites ühe kümnendkoha täpsusega; liikmesriigid võivad siiski sätestada selle teabe esitamise hilisemal kuupäeval, mis pole hilisem kui saagile järgneva aasta 15. juuni;
- d) koopia tõendavatest dokumentidest, mis näitavad, et viidatud seemnekogused on ametlikult sertifitseeritud; liikmesriigid võivad siiski sätestada selle koopia esitamise hilisemal kuupäeval, mis pole hilisem kui saagile järgneva aasta 15. juuni.

5. Puuvilla eritoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kasutatud puuvillaseemne sordi nime;
- b) vajaduse korral selle heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni nime ja aadressi, mille liikmeks põllumajandustootja on.

⁽¹⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

6. Puu- ja kõõgilja üleminekutoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 8. jaos, ja marjade üleminekutoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud sama peatüki 9. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama töötlemislepingu või tarnekohustuse koopiati vastavalt määruse (EÜ) nr 1121/2009 artiklile 33.

Liikmesriik võib sätestada, et esimeses lõigus osutatud teavet võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui taotluse esitamise aasta 1. detsembril.

7. Mis tahes pindala eritoetuse taotluse puhul peab ühtne taotlus sisaldama kõiki liikmesriigi nõutud dokumente.

8. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 ja artiklis 38 ning nimetatud määruse VI lisas viidatud maakasutusviisid, samuti määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohase eritoetuse saamiseks deklareeritud pindalad, kui neid pindalaid ei tule deklareerida kooskõlas käesoleva artikliga, deklareeritakse ühtse taotluse vormil eraldi rubriigi all.

Maakasutusviisid, mis ei vasta määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotises sätestatud toetuskavadele ega ole ka loetletud nimetatud määruse VI lisas, deklareeritakse ühe või mitme „muude kasutusviiside” rubriigi all.

Liikmesriigid võivad sätestada, et esimest ja teist lõiku ei kohaldata, kui asjaomane teave on tehtud pädevatele asutustele kättesaadavaks teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

9. Iga liikmesriik määrab põllu miinimumsuuruse, mille kohta võib taotluse esitada. Miinimumsuurus ei tohi siiski ületada 0,3 hektarit.

Artikkel 14

Ühtsetes taotlustes tehtavad muudatused

1. Pärast ühtse taotluse esitamise tähtaja möödumist võib üksikuid põlde või üksikud toetusõigusi lisada ühtsesse taotlusesse, tingimusel et peetakse kinni asjaomaste toetuskavade nõuetest.

Ühtses toetusetaotluses juba deklareeritud üksikute põldude või toetusõiguste kasutusviisi või toetuskava käsitlevaid muudatusi võib teha samadel tingimustel.

Kui esimeses ja teises lõigus viidatud muudatused mõjutavad mis tahes esitatavaid tõendavaid dokumente või lepinguid, lubatakse seotud muudatusi ka sellistes dokumentides või lepingutes.

2. Ilma et see piiraks tähtaegu, mille Eesti, Läti, Leedu, Soome või Rootsi määravad ühtse taotluse esitamiseks kooskõlas artikli 11 lõike 2 esimese lõiguga, teatatakse muudatustest kooskõlas lõikega 1 pädevale asutusele kirjalikult hiljemalt asjaomase kalendriaasta 31. maiks, välja arvatud Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi puhul, kes teatavad hiljemalt 15. juuniks.

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat ühtses taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui see asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest teha kohapealset kontrolli ning selle kohapealse kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi, siis ei lubata eeskirjade eiramisega seotud põldude puhul lõike 1 kohaseid muudatusi teha.

II PEATÜKK

Toetusõiguste taotlused

Artikkel 15

Toetusõiguste jaotamine või suurendamine

1. Taotlused toetusõiguste jaotamiseks või, kui see on asjakohane, suurendamiseks ühtse otsemaksete kava alusel tuleb esitada liikmesriikide määratavaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui 15. maiks ühtse otsemaksete kava rakendamise, tootmisega seotud toetuskavade integreerimise ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 46–48 kohaldamise esimesel aastal või sama määruse artiklite 41 ja 57 või artikli 68 lõike 1 punkti c kohaldamise aastatel. Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis pole hilisem kui 15. juuni.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et toetusõiguste jaotamise või suurendamise taotlused esitatakse samal ajal kui ühtse otsemaksete kava alusel esitatavad toetusetaotlused.

III PEATÜKK

Loomakasvatuse toetusetaotlused

Artikkel 16

Loomakasvatuse toetusetaotlustega seotud nõuded

1. Loomakasvatuse toetusetaotlus peab sisaldama toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja isikuandmed;
- b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;
- c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul toetust taotletakse, ja veiste puhul loomade identifitseerimiskoodid;

- d) vajaduse korral põllumajandustootja lubadus pidada punktis c viidatud loomi oma ettevõttes loomapidamisaja vältel ja teave asukohta või asukohtade kohta, kus loomi kõnealusel ajavahemikul või ajavahemikel peetakse;
- e) vajaduse korral asjaomaste loomade suhtes kehtestatud individuaalpiirangud või individuaalülemmäärad;
- f) vajaduse korral individuaalne piimakvoot, mis on põllumajandustootjale kättesaadav asjaomase kalendriaasta 31. märtsil, või kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada määruse (EÜ) nr 1121/2009 artiklis 85 sätestatud erandit, siis 1. aprillil; kui kvoot pole taotluse esitamise päeval teada, tuleb sellest pädevale asutusele esimesel võimalusel teada;
- g) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Kui looma asukohta loomapidamisaja vältel muudetakse, teavitab põllumajandustootja pädevat asutust sellest eelnevalt kirjalikult, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik otsustab seda teavet mitte nõuda, tingimusel et veiste elektrooniline andmebaas pakub toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust ning selles olevast teabest piisab loomade asukohta kindlakstegemiseks.

2. Liikmesriigid tagavad igale loomapidajale õiguse saada pädevalt asutuselt piiranguteta ja mõistlike ajavahemike järel ning ülemääraste viivitusteta teavet teda ja tema loomi käsitlevate andmete kohta, mida hoitakse veiste elektroonilises andmebaasis. Toetusetaotlust esitades deklareerib põllumajandustootja selles, et esitatud andmed on õiged ja täielikud, või parandab ebaõiged või lisab puuduvad andmed.

3. Kui need andmed on juba pädevale asutusele edastatud, võib liikmesriik otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest ei ole enam vaja toetusetaotluses esitada.

Liikmesriigid võivad eelkõige rakendada menetlusi, millega võimaldatakse veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete kasutamist toetusetaotlustes, tingimusel et veiste elektrooniline andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust. Sellised menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt põllumajandustootja võib taotleda toetust kõikide loomade puhul, kes liikmesriigi määrataval kuupäeval on toetuskõlblikud veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel. Sel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada järgmist:

- a) kooskõlas kõnealusele toetuskavale kohaldatavate sätetega on asjakohase loomapidamisaja algus- ja lõppkuupäevad selgelt määratud ja põllumajandustootjale teada;

- b) põllumajandustootja on teadlik sellest, et mis tahes loomad, kes võivad olla toetuskõlblikud, kuid keda pole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis korrektselt identifitseeritud või registreeritud, loetakse loomadeks, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramisi, nagu on viidatud artiklis 65.

4. Liikmesriigid võivad otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest võib või tuleb edastada nende poolt heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu. Edastatavate andmete eest vastutab siiski põllumajandustootja.

IV PEATÜKK

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetus, eraldi makstav suhkrutoetus ning eraldi makstav puu- ja kõõgiljatoetus

Artikkel 17

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse, eraldi makstava suhkrutoetuse ning eraldi makstava puu- ja kõõgiljatoetuse taotlustega seotud nõuded

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetust taotlevad põllumajandustootjad, kõnealuse määruse artiklis 126 sätestatud eraldi makstavat suhkrutoetust või kõnealuse määruse artiklis 127 sätestatud eraldi makstavat puu- ja kõõgiljatoetust taotlevad põllumajandustootjad esitavad toetusetaotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja isikuandmed;
- b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse taotlus peab sisaldama ka määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 94 viidatud tarnelepingu koopiat.

2. Lõikes 1 viidatud taotlused esitatakse liikmesriikide määratavaks kuupäevaks, mis pole hilisem kui 15. mai ning Eesti, Läti ja Leedu puhul 15. juuni.

Liikmesriigid võivad sätestada, et lõike 1 teises lõigus viidatud tarnelepingu koopia võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks, mis ei ole hilisem kui taotluse esitamise aasta 1. detsember.

V PEATÜKK

Muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste taotlused

Artikkel 18

Muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste taotlustega seotud nõuded

1. Käesoleva jaotise I, II ja III peatükiga hõlmatud eritoetuste taotlemisel esitavad põllumajandustootjad taotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja isikuandmed;
- b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest;
- c) kui see on asjakohane, mis tahes tõendavad dokumendid toetuskõlblikkuse kindlakstelemiseks.

Toetusetaotlus esitatakse liikmesriikide määratavaks kuupäevaks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja toetuskõlblikkuse tingimusi enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb eritoetust seoses investeeringuga, peab taotlus sisaldama ka koopiaid vastavatest tõendavatest dokumentidest, nagu arved ja põllumajandustootja maksekorraldused. Kui selliseid koopiaid või dokumente ei saa esitada, tuleb põllumajandustootja poolt tehtud makseid tõendada samaväärse tõendusjõuga dokumentidega.

3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis v sätestatud eritoetust ja kui individuaalne makse põhineb tegelikult kantud kulul või tegelikul saamatajäänud tulul, peab taotlus sisaldama ka koopiaid mis tahes asjakohastest tegelikult kantud lisakulu või saamatajäänud tulu tõendavatest dokumentidest nimetatud määruse artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti i kohaselt.

4. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti d sätestatud eritoetust, peab taotlus sisaldama ka määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 13 viidatud kindlustuslepingu koopiat ja tõendit kindlustusmaks tegemise kohta.

5. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõigetes 2, 3 ja 4 viidatud koopiaid või dokumendid võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja toetuskõlblikkuse tingimusi enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

Artikkel 19

Ühisfondide taotlused

1. Ühisfondid esitavad eritoetuse taotlemisel toetusetaotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

- a) ühisfondi isikuandmed;
- b) dokumendid sündmuse kohta, mille tõttu maksti fondiga ühinenud põllumajandustootjatele hüvitisi;
- c) fondiga ühinenud põllumajandustootjatele hüvitise maksimise kuupäevad;
- d) nende fondiga ühinenud põllumajandustootjate isikuandmed, kes said fondilt hüvitist;
- e) väljamakstud hüvitiste kogusumma;
- f) ühisfondi kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

2. Liikmesriigid määravad viimase kuupäeva, milleks ühisfondid peavad esitama oma taotlused eritoetuse saamiseks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja, et toetuskõlblikkuse tingimuste täitmist enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

VI PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 20

Menetluse lihtsustamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 73/2009 erisätete kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada või nõuda, et teabe edastamisel käesoleva määruse alusel nii põllumajandustootjalt asutustele kui ka vastupidi kasutatakse elektroonilisi vahendeid. Sel juhul tuleb võtta asjakohased meetmed, et tagada eelkõige järgmist:

- a) põllumajandustootja on üheselt identifitseeritav;
- b) põllumajandustootja vastab kõigile asjaomase toetuskava nõuetele;
- c) edastatavad andmed on usaldusväärsed asjaomase toetuskava nõuetekohast haldamist silmas pidades; kui kasutatakse veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid, peab see andmebaas pakkuma asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust;

- d) kui täiendavaid dokumente pole võimalik elektrooniliselt edastada, saavad pädevad asutused need kätte mitteelektroniliste vahenditega edastamiseks ettenähtud aja jooksul;
- e) mitteelektronilisi vahendeid ja elektroonilist edastamist kasutavaid põllumajandustootjaid ei kohelda erinevalt.

2. Toetusetaotluste esitamise osas võivad liikmesriigid lõikes 1 sätestatud tingimustel ette näha lihtsustatud menetlused juhul, kui andmed on juba asutustele kättesaadavad, eelkõige kui pärast viimase toetusetaotluse esitamist asjaomase toetuskava puhul pole olukord muutunud.

3. Koos toetusetaotlustega esitatavates mis tahes tõendavates dokumentides nõutavat teavet võib pädev asutus võimaluse korral paluda otse teabeallikalt.

Artikkel 21

Ilmsete vigade parandamine

Ilma et see piiraks artiklite 11–20 kohaldamist, võib toetusetaotlust parandada igal ajal pärast selle esitamist, kui pädev asutus avastab ilmseid vigu.

Artikkel 22

Erandid seoses toetusetaotluste esitamise tähtpäevaga

Kui käesoleva jaotise alusel toetusetaotluste või mis tahes tõendavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise viimane kuupäev või ühtse taotluse muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 artikli 5 lõikest 1 lükatakse see edasi esimesele järgnevale tööpäevale⁽¹⁾.

Esimest lõiku kohaldatakse samuti taotluste suhtes, mille põllumajandustootjad esitavad ühtse otsemaksete kava alusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 56, ning taotluste suhtes, mille põllumajandustootjad esitavad toetusõiguste saamiseks vastavalt käesoleva määruse artiklile 15.

Artikkel 23

Hilinenud esitamine

1. Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääraramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib käesoleva määruse kohase toetusetaotluse esitamine pärast asjakohast tähtpäeva selleni, et põllumajandustootjale taotluse õigeaegsel esitamisel ettenähtud summat vähendatakse 1 % iga tööpäeva kohta.

Ilma et see piiraks liikmesriikidel erimeetmete võtmist seoses vajadusega tõendavate dokumentide õigeaegse esitamise järele, mis võimaldaks planeerida ja teha tõhusat kontrolli, kohaldatakse esimest lõiku ka kooskõlas artiklitega 12 ja 13 pädevale asutusele esitatavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide puhul,

⁽¹⁾ EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

kui sellised dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised vastava toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sellisel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus vastuvõetamatuks.

2. Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääraramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib ühtse taotluse muutmine pärast artikli 14 lõikes 2 määratud viimast kuupäeva selleni, et asjaomaste põldude tegeliku kasutamisega seotud summasid vähendatakse 1 % iga tööpäeva kohta.

Muudatusi ühtsesse taotlusesse võetakse vastu ainult ühtse taotluse hilinenud esitamise viimase kuupäevani, nagu on määratletud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on siiski varasem või sama kui artikli 14 lõikes 2 sätestatud viimane kuupäev, loetakse ühtse taotluse muudatused vastuvõetamatuteks pärast artikli 14 lõikes 2 sätestatud kuupäeva.

Artikkel 24

Toetusõiguste jaotamise taotluste hilinenud esitamine

Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääraramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib toetusõiguste või vajaduse korral nende suurendamise taotluste esitamine pärast käesoleva määruse artiklis 15 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 56 lõikes 1 määratud kuupäeva selleni, et kõnealusel aastal põllumajandustootjale määratud toetusõiguste suhtes ettenähtud summasid vähendatakse 3 % iga tööpäeva kohta.

Kui selline hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus vastuvõetamatuks ning põllumajandustootjale toetusõigusi ei anta.

Artikkel 25

Toetusetaotluste tagasivõtmine

1. Toetusetaotluse võib igal ajal kirjaliku avaldusega täielikult või osaliselt tagasi võtta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et põllumajandusettevõttest välja viidud looma puhul võivad teated veiste elektroonilisse andmebaasi asendada kirjalikku teadet taotluse tagasivõtmise kohta.

2. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat toetusetaotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui pädev asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest teha kohapealset kontrolli ning selle kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi, siis ei lubata tagasivõtmisi toetusetaotluse nendes osades, mida eeskirjade eiramised mõjutavad.

3. Tagasivõtmised kooskõlas lõikega 1 viivad taotleja tagasi positsioonile, kus ta asus enne kõnealuse toetusetaotluse või selle osa esitamist.

3. Kui võrdlusmaatükk on kahe või enama sama toetuskava alusel toetust taotleva põllumajandustootja toetusetootluse aluseks ja kui kogu deklareeritud pindala ületab põllumajandusmaa pindala, kusjuures erinevus jääb artikli 34 lõikes 1 lubatud hälbe piiresse, võivad liikmesriigid sätestada asjaomase pindala proportsionaalse vähendamise. Sel juhul võivad asjaomased põllumajandustootjad kaevata vähendamisotsuse peale põhjusel, et teised asjaomased põllumajandustootjad on nende kahjuks oma alasid üle deklareerinud, ületades nimetatud lubatud hälbe.

Artikkel 29

Eritoetuse halduskontroll

1. Iga eritoetusmeetme puhul, mille suhtes on halduskontrolli tegemine tehniliselt võimalik, kontrollitakse kõiki taotlusi. Kontroll tagab eelkõige järgmise:

- a) toetuskõlblikkuse tingimused eritoetuse maksmiseks on täidetud;
- b) ei toimu topeltrahastamist muudest ühenduse toetuskavadest;
- c) põllumajandustootjatele ei maksta liigseid hüvitisi seoses määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 70 lõikes 3 ja artikli 71 lõikes 7 sätestatud rahaliste toetustega ning
- d) vajaduse korral on esitatud tõendavad dokumendid ning need tõendavad toetuskõlblikkust.

2. Liikmesriigid võivad vastavalt vajadusele kasutada teistelt talitustelt, asutustelt või organisatsioonidelt saadud tõendusmaterjali toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks. Nad peavad siiski olema kindlad, et kõnealuse talituse, organi või organisatsiooni tegevusstandard on piisav toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks.

II jagu

Kohapealne kontroll

I alajagu

Ühissätted

Artikkel 30

Kontrolli määr

1. Igal aastal tehtavate kohapealsete kontrollide üldarv peab hõlmama vähemalt 5 % ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava raames või pindala eritoetuse taotlusi esitavatest põllumajandustootjatest. Liikmesriigid tagavad, et kohapealne

kontroll hõlmab vähemalt 3 % põllumajandustootjatest, kes esitavad toetusetootlusi määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotisega ettenähtud pindalatoetuse kavade raames.

2. Igal aastal tehtavate kohapealsete kontrollide üldarv hõlmab vähemalt:

- a) kontrolli miinimummäär 30 % või 20 % kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest koosõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 39.

Kui liikmesriik on juba juurutanud sellise maakasutuse eelneva heakskiidu süsteemi ja on komisjoni teavitanud selle süsteemiga seotud üksikasjalikest eeskirjadest ja tingimustest enne määruse (EÜ) nr 796/2004 jõustumist, teatatakse nende üksikasjalike eeskirjade või tingimuste muutustest komisjonile liigse viivitusega;

- b) 5 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad toetust veisetoetuskavade raames või eritoetusi veiste arvu põhjal või loomühikute või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 65 kohaselt määratud individuaalse piimakvoodi põhjal või tegeliku piimatootmise põhjal. Kui veiste elektrooniline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäär 10 %ni.

Nimetatud kohapealne kontroll peab hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist toetusetootlusega hõlmatud loomadest ühe toetuskava kohta;

- c) 5 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad eritoetusi lamba/kitsetoetuskavade raames või lammaste/kitsede arvu või loomühikute põhjal. Nimetatud kohapealne kontroll peab hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist toetusetootlusega hõlmatud loomadest. Kui määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 8 kohane lammaste/kitsede elektrooniline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäär 10 %ni asjaomastest põllumajandustootjatest;

- d) 10 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad muud kui lõikes 1 ja käesoleva lõike punktides b ja c viidatud eritoetust, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis d viidatud meede;

- e) 10 % teistest talitustest, asutustest või organisatsioonidest, kes esitavad tõendusmaterjali toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks, nagu on viidatud artikli 29 lõikes 2;

- f) 100 % ühisfondidest, kes taotlevad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e viidatud toetust;

g) määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos sätestatud puuvilla eritoetuse taotluse puhul 20 % tootmisharudevahelistest organisatsioonidest, mis on heaks kiidetud vastavalt nimetatud määruse artiklile 91 ja mille puhul põllumajandustootjad on ühtses taotluses deklareerinud, et nad kuuluvad nendesse organisatsioonidesse;

h) määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkruroootootjate toetuste puhul, seoses suhkruroootootjate juures tehtava kontrolliga kõnealuse määruse artikli 94 kohaselt tarnitud suhkrupeedist ja suhkruroost saadud kvoodikohase suhkru koguste osas, vähemalt 5 % taotlejatest, kes tarnivad asjaomasele tootjale.

3. Kui kohapealne kontroll peaks avastama olulisi eeskirjade eiramisi asjaomase toetuskava või piirkonna või selle osa kontekstis, suurendab pädev asutus asjakohaselt kohapealsete kontrollide arvu jooksva aastal, samuti suurendab ta asjakohaselt järgmisel aastal kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate protsenti.

4. Kui on sätestatud, et kohapealse kontrolli teatavaid osi võib teha valimipõhiselt, peab see valim tagama usaldusväärse ja representatiivse kontrollitaseme. Liikmesriigid määravad kontrollitava valimi moodustamise kriteeriumid. Kui selle valimi kontrollimisel avastatakse eeskirjade eiramisi, laiendatakse valimi ulatust ja mahtu asjakohaselt.

Artikkel 31

Kontrollitava valimi moodustamine

1. Riskianalüüsi ja esitatud toetusetaotluste representatiivsuse alusel moodustab pädev asutus vastavalt käesolevale määrusele kohapealsete kontrollidega kontrollitava valimi.

Representatiivsuse saavutamiseks valivad liikmesriigid juhumeetodil 20–25 % artikli 30 lõigete 1 ja 2 kohaselt kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust.

Kui kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate arv ületab artikli 30 lõigetega 1 ja 2 ettenähtud kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud põllumajandustootjate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.

2. Riskianalüüsi tõhusust hinnatakse ja ajakohastatakse igal aastal järgmiselt:

a) tehakse kindlaks iga riskiteguri olulisus;

b) võrreldakse riskipõhiselt ja lõike 1 teises lõigus osutatud juhumeetodil moodustatud valimite tulemusi;

c) võetakse arvesse konkreetset olukorda asjaomases liikmesriigis.

3. Pädev asutus säilitab toimikud iga põllumajandustootja kohapealseks kontrolliks valimise põhjuste kohta. Kontrollivat inspektorit on nendest põhjustest enne kontrollimise algust nõuetekohaselt teavitatud.

4. Vajaduse korral võib osa kontrollitavast valimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne kõnealuse toetuse taotlemise tähtaja lõppu. Esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased taotlused on kättesaadavad.

Artikkel 32

Protokoll

1. Iga käesoleva jao alusel tehtud kohapealse kontrolli kohta koostatakse protokoll, mis võimaldab tehtud kontrolli üksikasju läbi vaadata. Eelkõige sisaldab protokoll järgmist:

a) kontrollitud toetuskavad ja taotlused;

b) kohal viibinud isikud;

c) kontrollitud põllud, mõõdetud põllud, sh vajaduse korral mõõdetud põldude mõõtmiste tulemused ja kasutatud mõõtmismeetodid;

d) tuvastatud loomade arv ja liik ning vajaduse korral kontrollitud kõrvamärgi number, registrikanded ja kanded veiste ja/või lammaste/kitsede elektroonilises andmebaasis ja muud tõendavad dokumendid, kontrolli tulemused ja vajaduse korral eritählepanekud üksikute loomade ja/või nende identifitseerimiskoodi kohta;

e) kas põllumajandustootjale teatati kontrollkäigust ette ja sel juhul etteteatamise aeg;

f) märked mis tahes erikontrollimeetmete kohta, mida tuleb võtta individuaalsete toetuskavade kontekstis;

g) märked täiendavalt võetud kontrollimeetmete kohta.

2. Põllumajandustootjale antakse võimalus protokollile alla kirjutada, et tõendada oma kohalviibimist kontrolli ajal ja lisada tählepanekuid. Eeskirjade eiramise eiramise tuvastamisel saab põllumajandustootja protokolliga koopia.

Kui kohapealset kontrolli tehakse kaugseire teel kooskõlas artikliga 35 ning selle käigus ei avastata eeskirjade eiramisi, võivad liikmesriigid otsustada mitte anda põllumajandustootjale või tema esindajale võimalust protokollile alla kirjutada. Kui sellise kontrolli tulemusena avastatakse eeskirjade eiramisi, antakse protokollile allakirjutamise võimalus enne, kui pädev asutus teeb järeldused rikkumistest tulenevate vähendamiste või väljaarvamiste suhtes.

II alajagu

Pindala toetuskavade ühtsete taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 33

Kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealne kontroll hõlmab kõiki põlde, mille puhul on toetust taotletud määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskavade alusel, välja arvatud nimetatud määruse artikli 87 kohased seemnetoetuste taotlused. Sellest olenemata võib kohapealse kontrolli käigus pindalade kindlaksmääramisel kasutatavat valimit piirata kuni 50 %ni põldudest, mis on hõlmatud määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotise kohaste toetuskavadega, tingimusel et kõnealune valim tagab usaldusväärse ja representatiivse kontrollitaseme kontrollitud maade ja taotletud toetuse osas. Kui kõnealuse valimipõhise kontrolli käigus avastatakse kõrvalekaldeid, siis suurendatakse tegelikult kontrollitavate põldude valimit.

Liikmesriigid võivad kasutada kaugseiret, nagu on sätestatud artiklis 35, ning ülemaailmset satelliitnavigatsioonisüsteemi.

Artikkel 34

Pindalade kindlaksmääramine

1. Põldude pindala määratakse kindlaks selliste vahendite abil, mis tõendatult tagavad ühenduse tasandil koostatud kohaldatavate tehniliste standarditega vähemalt samaväärse mõõtmiskvaliteedi.

Lubatav mõõtmishälve on kuni 1,5 m põllu ümbermõõdu kompenseerimisel. Lubatud maksimumhälve iga põllu puhul ei tohi absoluutväärtuses ületada 1,0 ha.

2. Põllu kogupindala võib arvesse võtta tingimusel, et seda kasutatakse tervikuna asjaomase piirkonna või liikmesriigi kohalike tavade kohaselt. Muudel juhtudel võetakse arvesse tegelikult kasutatavat pindala.

Piirkondade puhul, kus teatavad iseärasused, eelkõige hekid, kraavid ja piirded on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatuse- või käitamispraktika osa, võivad liikmesriigid otsustada vastava pindala lugeda täielikult kasutatava pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriikide määratavat kogulaiust. Nimetatud laiust peab vastama kõnealuses piirkonnas traditsioonilise laiusele ega või ületada 2 meetrit.

Kui liikmesriigid on kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 30 lõike 2 kolmanda lõiguga komisjonile enne käesoleva määruse jõustumist teatanud laiuse üle 2 m, võib seda laiust siiski kohaldada.

3. Kõik iseärasused, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas loetletud õigusaktides või mis võivad moodustada osa headest põllumajandus- ja keskkonnatingimustest, nagu on viidatud kõnealuse määruse artiklis 6 ja III lisas, moodustavad osa põllu kogupindalast.

4. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaldamist, loetakse põld, kus kasvab puid, toetuskõlblikuks pindalatoetuse kavade kohaldamisel juhul, kui põllumajanduslikke tegevusi või vajaduse korral kavandatavat tootmist on võimalik teostada samamoodi nagu sama piirkonna ilma puudeta maatükkidel.

5. Kui maa-ala kasutatakse ühiselt, jaotavad pädevad asutused selle põllumajandustootjate vahel mõtteliselt vastavalt põllumajandustootjate maakasutusele või selle maa kasutusõigusele.

6. Põldude toetuskõlblikkust kontrollitakse asjakohaste vahenditega. Selleks võib vajaduse korral küsida lisatõendeid.

Artikkel 35

Kaugseire

1. Kui liikmesriik kasutab artikli 33 teise lõiguga ettenähtud võimalust teha kohapealset kontrolli kaugseire teel, peab ta:

- tegema satelliidikujutiste või aerofotode fototõlgenduse kõigi taotlusega hõlmatud kontrollitavate põldude kohta, et tuvastada pinnakate ja mõõta pindala;
- tegema kõigi selliste põldude füüsilist kontrolli, mille puhul fototõlgendus ei võimalda pädeval asutusel deklaratsiooni õigsust rahuldavalt kontrollida.

2. Artikli 30 lõikes 3 viidatud täiendavat kontrolli tehakse tavapärase kohapealse kontrollina, kui jooksval aastal pole seda enam võimalik teha kaugseire teel.

Artikkel 36

Eritoetusõiguste kohapealne kontroll

Liikmesriigid näevad ette kohapealse kontrolli menetluse eritoetusõigusi deklareerivate põllumajandustootjate suhtes, selleks et tagada määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 viidatud aktiveerimisnõuete täitmine.

Artikkel 37

Seemnetoetusega seotud taotluste kohapealse kontrolli elemendid

Kohapealne kontroll, mis on seotud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 87 kohaste seemnetoetuse taotlustega, peab hõlmama eelkõige järgmist:

- a) kontroll toetust taotleva põllumajandustootja tasandil hõlmab:
 - i) kõiki põlde, et kontrollida igale deklareeritud põllule külvatud seemne liiki või sorti;
 - ii) dokumente, et kontrollida vähemalt esimest sihtkohta toetusetootlusega hõlmatud seemne puhul;
 - iii) kontrolli, mille liikmesriigid on vajalikuks tunnistanud selle tagamiseks, et toetust ei makstaks sertifitseerimata seemnele või kolmandatest riikidest pärit seemnele;
- b) kui seemne esimeseks sihtkohaks on sordiaretaja või seemnetootmisettevõtte, siis lisakontroll nende ruumides selle tagamiseks, et:
 - i) aretaja või seemneasutus on seemne ka tegelikult ostanud ja selle eest maksnud kooskõlas kasvatuslepinguga;
 - ii) tasu seemne eest kajastub aretaja või seemneasutuse rahastamiskontodel;
 - iii) seemet on ka tegelikult külvamiseks turustatud. Selleks tehakse aretaja või seemneasutuse varude ja rahastamiskontode füüsilist ja dokumendikontrolli;
- c) vajaduse korral kontroll lõppkasutajate tasandil.

Esimese lõigu punkti b alapunkti iii kohaldamisel tähendab „turustamine” kauba kättesaadavana või laos hoidmist, müügiks väljapanekut või müügiks pakkumist, müüki või tarnimist teisele isikule.

Artikkel 38

Heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealne kontroll

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos sätestatud heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealse kontrolli puhul puuvilla eritoetuse taotlemise raames kontrollitakse nimetatud organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumide täitmist ja nende liikmete nimekirja.

Artikkel 39

Suhkrutootjate kohapealne kontroll

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate suhkrupeeditoetuse taotlemise raames hõlmab suhkrutootjate kohapealne kontroll järgmist:

- a) põllumajandustootja esitatav teave tarnelepingutes;
- b) pädevale asutusele esitatud tarneid käsitlevate andmete õigsus;
- c) tarnete jaoks kasutatavate kaalude tõend;
- d) tarnitud suhkrupeedi ja suhkruroo sahharoosisalduse kindlaksmääramiseks tehtud ametlike laborianalüüside tulemused.

Artikkel 40

Kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisalduse kontroll

1. Süsteem, mida liikmesriigid kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikega 1 kasutavad kasvatatavate põllukultuuride tetrahüdrokannabinoolisisalduse (edaspidi „THC-sisalduse”) määramiseks, peab vastama käesoleva määruse I lisas sätestatud.

2. Liikmesriigi pädev asutus peab arvestust THC-sisalduse mõõtmise kohta. Arvestusdokumendid peavad iga sordi puhul sisaldama vähemalt THC-sisalduse määramise tulemusi, mis on väljendatud protsentides kahe kümnendkoha täpsusega, kasutatud proovivõtumenetlust, tehtud analüüside arvu, märgitud proovi võtmise aja kohta ja riiklikul tasandil võetud meetmeid.

Kui THC-sisaldus mis tahes proovis ületab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud THC-sisalduse, saadab liikmesriik komisjonile hiljemalt asjaomase turustusaasta 15. novembriks elektrooniliselt, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud vormi, aruande kõigi asjaomase sordi THC proovide tulemuste kohta. Aruandes märgitakse iga sordi puhul vähemalt THC-sisalduse mõõtmise tulemus, mis on väljendatud protsentides kahe kümnendkoha täpsusega, kasutatud proovivõtumenetlust, tehtud analüüside arv, märgitud proovi võtmise aja kohta ja riiklikul tasandil võetud meetmed.

3. Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud suuremat THC-sisaldust, kasutab liikmesriik asjaomase sordi suhtes järgmise turustusaasta jooksul menetlust B, mis on sätestatud käesoleva määruse I lisas. Seda menetlust kasutatakse ka järgmistel turustusaastatel, välja arvatud juhul, kui kõikide asjaomase sordi suhtes tehtud analüüside tulemused näitavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud väiksemat THC-sisaldust.

Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud suuremat THC-sisaldust ka teisel järjestikusel turustusaastal, taotleb liikmesriik asjaomase sordi turustamise keelustamist vastavalt nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ⁽¹⁾ artiklile 18. Vastav taotlus tuleb saata komisjonile hiljemalt asjaomase turustusaasta 15. novembriks. Järgnevalt aastast alates arvatakse taotluses nimetatud kanepisort asjaomases liikmesriigis otsetoetuskõlblike kanepisortide hulgast välja.

4. Kanepi viljelemist jätkatakse tavalistes kasvutingimustes vastavalt kohalikule tavale vähemalt seni, kuni õitsemise lõpust on möödunud kümme päeva, et teha lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kontrolli.

Liikmesriik võib siiski lubada kanepi koristamist pärast õitsemise algust, kuid enne õitsemise lõpule järgneva 10päevase ajavahemiku lõppu tingimusel, et inspektorid viitavad iga maatüki tüüpilistele osadele, millel tuleb I lisas sätestatud korras jätkata kontrolli eesmärgil kultuuride kasvatamist kuni 10 päeva jooksul pärast õitsemisperioodi.

III alajagu

Loomakasvatuse toetusetaotluste kohapealne kontroll

Artikkel 41

Kohapealse kontrolli ajastamine

1. Vähemalt 60 % artikli 30 lõike 2 punkti b teises lõigus sätestatud kohapealse kontrolli miinimummäärast tehakse asjaomase toetuskava loomapidamisajal. Ülejäänud kohapealne kontroll jaotatakse aasta peale.

Kui aga loomapidamisaja eelneb toetusetaotluse esitamisele või kui seda ei saa eelnevalt kindlaks määrata, jaotatakse artikli 30 lõike 2 punkti b teises lõigus sätestatud kohapealne kontroll aasta peale.

2. Vähemalt 50 % artikli 30 lõike 2 punktis c sätestatud kohapealse kontrolli miinimummäärast tehakse loomapidamisaja vältel. Kohapealse kontrolli miinimummäär tehakse aga täies ulatuses loomapidamisaja jooksul neis liikmesriikides, kus ei ole täielikult rakendatud ega kohaldatud määrusega (EÜ) nr 21/2004

kehtestatud süsteemi lammaste ja kitsede kohta, eelkõige seoses loomade identifitseerimise ja nõuetekohase registripidamisega.

Artikkel 42

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Kohapealne kontroll hõlmab kõiki loomi, kelle kohta on kontrollitavate toetuskavade alusel toetusetaotlused esitatud ja, veisetoetuskavade puhul, ka toetusetaotlusega hõlmamata veiseid.

Kohapealse kontrolli käigus kontrollitakse eelkõige, et põllumajandusettevõttes olemas olevate loomade arv, mille kohta toetusetaotlused on esitatud, ja toetusetaotlusega hõlmamata veiste arv vastab registritesse kantud loomade arvule, ja veiste puhul veiste elektroonilisse andmebaasi teatatud loomade arvule.

2. Veisetoetuskavade puhul kontrollitakse kohapealse kontrolli käigus ka järgmist:

- a) registrikannete õigsus ja teated veiste elektroonilisse andmebaasi tõendavate dokumentide valimi alusel, näiteks ostu- ja müügiarved, tapasertifikaadid, veterinaarsertifikaadid ja vajaduse korral loomapassid, nende loomade kohta, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnelisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni;
- b) kas veiste elektroonilises andmebaasis säilitatavad andmed vastavad valimi alusel registrisse antud teabele nende loomade kohta, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnelisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni;
- c) kas kõik põllumajandusettevõttes olemas olevad loomad, keda loomapidamiskohustuse alusel edasi peetakse, on toetuskõlblikud;
- d) kas kõik põllumajandusettevõttes olemas olevad veised on kõrvamärkide alusel identifitseeritavad ning neil on vajaduse korral loomapassid ning nad on kantud registrisse ja neist on nõuetekohaselt teatatud veiste elektroonilisse andmebaasi.

Punktis d osutatud kontroll tehakse individuaalselt iga isase veise puhul, keda loomapidamiskohustuse kohaselt edasi peetakse ja kelle puhul on esitatud taotlus veiselihja eritoetuse saamiseks, välja arvatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikega 6 esitatud taotlus. Kõikidel muudel juhtudel võib nõuetekohaseid sissekandeid loomapassides, registrit ja andmebaasi andmeid kontrollida valimi põhjal.

⁽¹⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1.

3. Lamba/kitsetoetuskava puhul kontrollitakse hõlmab kohapealne kontroll ka järgmist:

- a) registri alusel tehtav kontroll, et loomi, kelle kohta esitati toetusetaotlused, on põllumajandusettevõttes peetud kogu loomapidamisaja vältel;
- b) registrikannete korrektsuse kontroll kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul tõendavate dokumentide valimi põhjal, näiteks ostu- ja müügiarved ning veterinaarsertifikaadid, mis on väljastatud kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnmisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni.

Artikkel 43

Kontrollimeetmed tapamajades tehtava kohapealse kontrolli puhul

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 6 sätestatud veiseliha eritoetuse ja nimetatud määruse artiklis 116 sätestatud tapatoetuse puhul ning juhtumitel, kui liikmesriik kasutab nimetatud määruse artiklis 53 sätestatud võimalusi, tehakse kohapealne kontroll tapamajades. Sellisel juhul teevad liikmesriigid kohapealse kontrolli ühes järgmistest:

- a) vähemalt 30 % tapamajadest, mis valitakse riskianalüüsi põhjal; sel juhul hõlmab kontroll 5 % valimit asjaomases tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust, või
- b) vähemalt 20 % tapamajadest, mis on eelnevalt heaks kiidetud kooskõlas liikmesriikide määratavate usaldusväarsuse erikriteeriumitega ning valitakse riskianalüüsi põhjal; sel juhul hõlmab kontroll 2 % valimit asjaomases tapamajas 12 kuu jooksul enne kohapealset kontrolli tapetud veiste koguarvust.

2. Kohapealne kontroll tapamajades hõlmab dokumentide järelkontrolli, võrdlust veiste elektroonilise andmebaasi kannetega ja tapasertifikaatide või neid asendava, kooskõlas määruse (EÜ) nr 1121/2009 artikli 78 lõikega 3 teistele liikmesriikidele saadetud teabega seotud kokkuvõtete kontrolli.

3. Kohapealne kontroll tapamajades hõlmab kohapealse kontrolli päeval tehtavate tapatoimingute füüsilist kontrolli valimi alusel. Vajadusel kontrollitakse, kas kaalumiseks esitatavad rümbad on toetuskõlblikud.

Artikkel 44

Ekspordijärgselt makstava toetuse kontrollimeetmed

1. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 116 kolmandatesse riikidesse eksporditavate veiste eest makstava tapatoetuse puhul ning kui liikmesriik kasutab nimetatud määruse artiklis 53 sätestatud võimalusi, kohaldatakse kõikide laadimisoperatsioonide suhtes kohapealset kontrolli, mis tehakse järgmiselt:

- a) laadimise ajal kontrollitakse, et kõik veised on identifitseeritud kõrvamärkide abil; peale selle kontrollitakse vähemalt 10 % kontrollitud veistest individuaalselt eesmärgiga kontrollida nende identifitseerimist;
- b) ühenduse territooriumilt lahkumise ajal:
 - i) kui transpordivahendile on kinnitatud ametlik tollitõkend, siis kontrollitakse, et see on rikkumata. Kui tollitõkend on rikkumata, tehakse valikuline kontroll üksnes siis, kui veose korrektsuse suhtes on kahtlusi;
 - ii) kui ametlikku tollitõkendit pole transpordivahendile kinnitatud või kui tollitõkend on rikutud, kontrollitakse uuesti vähemalt 50 % veistest, keda kontrolliti individuaalselt laadimise ajal.

2. Loomapassid antakse üle pädevale asutusele kooskõlas määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 6 lõikega 5.

3. Makseasutus tutvub hoolikalt toetusetaotlustega maksetoimikute ja muu kättesaadava teabe põhjal, pöörates erilist tähelepanu ekspordiga seotud dokumentidele ja pädevate kontrolliasutuste märkustele, ning kontrollib, kas loomapassid on kooskõlas lõikega 2 üle antud.

Artikkel 45

Erisätted protokolliga kohta

1. Kui liikmesriigid teevad käesoleva määrusega ettenähtud kohapealset kontrolli koos määrusega (EÜ) nr 1082/2003 ettenähtud kontrolliga, lisatakse käesoleva määruse artiklis 32 sätestatud protokollile määruse (EÜ) nr 1082/2003 artikli 2 lõikega 5 ettenähtud aruanded.

2. Kohapealse kontrolli puhul tapamajades, mis on sätestatud artikli 43 lõigetes 1 ja 2, võib artiklis 32 sätestatud protokoll koosneda märkest tapamaja raamatupidamises, mis näitab, milliseid loomi on kontrollitud. Tapatoimingute füüsilise kontrolli puhul, mis on sätestatud artikli 43 lõikes 3, sisaldab protokoll muu hulgas kõikide kohapealse kontrolli päeval tapetud ja kontrollitud loomade identifitseerimiskoode, rümba massi ja tapakuupäeva.

3. Artiklis 44 sätestatud kontrolli puhul võib protokoll koosneda üksnes märgetest selliselt kontrollitud loomade kohta.

4. Kui käesoleva määrusega kooskõlas tehtud kontrolli käigus avastatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise või määruse (EÜ) nr 21/2004 sätete rikkumisi, saadetakse käesoleva määruse artiklis 32 sätestatud protokoll koopia viivitamata asutustele, kes vastutavad nimetatud määruste rakendamise eest.

IV alajagu

Eritoetuse kohapealne kontroll

Artikkel 46

Eritoetusega seotud erisätted

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud eritoetuste puhul kohaldavad liikmesriigid käesoleva jaotise sätteid. Kui see ei ole asjaomase toetuskava struktuuri tõttu asjakohane, näevad liikmesriigid ette kontrolli, et tagada käesolevas jaotises sätestatuga samaväärne kontrollitase.

Liikmesriigid kontrollivad eelkõige järgmist:

- a) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e sätestatud ühisfondide maksetaotluste kontrollimisel kontrollitakse, et:
 - i) põllumajandustootjatel oli õigus fondi poolt makstavat hüvitist saada;
 - ii) fondi kuuluvatele põllumajandustootjatele maksti hüvitist vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 71;
- b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud eritoetust saavate investeeringute kohapealsel kontrollimisel kontrollitakse, et investeering on tehtud.

Teise lõigu punktis a osutatud kontrolli võib teha valimi põhjal, mis hõlmab vähemalt 10 % asjaomastest põllumajandustootjatest.

2. Kui liikmesriik tagab, et kui kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärse kohapealse kontrolli abil saavutatuga, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või kontrolliga nende talituste, asutuste või organisatsioonide tasandil, kes esitavad tõendid artikli 29 lõikes 2 viidatud toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks.

III PEATÜKK

Nõuetele vastavuse kontroll

I jagu

Ühissätted

Artikkel 47

Nõuetele vastavuse üldeskirjad

1. Käesolevas peatükis tähendab „korduv” rikkumine artiklis 4 viidatud sama nõude, standardi või kohustuse rikkumist, mis on avastatud rohkem kui üks kord üksteisele järgneva kolme kalendriaasta vältel, kui põllumajandustootjat on eelmisest rikkumisest teavitatud ja tal on vajaduse korral olnud võimalik võtta asjakohaseid meetmeid eelmise rikkumise lõpetamiseks.

2. Rikkumise „ulatuse” määramisel võetakse arvesse eelkõige, kas nõuete rikkumisel on kaugemale ulatuv mõju või piirdub see põllumajandusettevõtte endaga.

3. Rikkumise „raskusaste” sõltub eelkõige rikkumise tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmärke.

4. Kas rikkumine on „püsiv”, sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või nende mõjude mõistlike vahenditega lõpetamise võimalusest.

Artikkel 48

Pädev kontrolliasutus

1. Spetsialiseeritud kontrolliasutused vastutavad kõnealuste nõuete ja standardite järgimise kontrolli tegemise eest.

Makseasutused vastutavad vähendamiste või väljaarvamiste kinnitamise eest individuaaljuhtumitel kooskõlas IV jaotise III peatükiga.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada, et nõuetele vastavusega seotud kõikide või teatavate nõuete, standardite, õigusaktide või valdkondade kontrollimise teeb makseasutus, tingimusel et liikmesriik tagab, et kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne sellega, kui kontrolli teeb spetsialiseeritud kontrolliasutus.

II jagu

Halduskontroll

Artikkel 49

Halduskontroll

Nõuetest, standarditest, õigusaktidest või nõuetele vastavuse valdkondadest olenevalt võivad liikmesriigid otsustada teha halduskontrolli, eelkõige kontrolli, mis on juba ette nähtud asjaomase nõude, standardi, õigusakti või nõuetele vastavuse valdkonna puhul kohaldatavate kontrollisüsteemidega.

III jagu

Kohapealne kontroll

Artikkel 50

Kontrolli miinimummäär

1. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib kohapeal vähemalt 1 % kõigist põllumajandustootjatest, kes on esitanud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 lõike d tähenduses toetusetaotluse otsetoetuskavade alusel, mille eest kõnealune pädev asutus vastutab. Võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib pädev kontrolliasutus ka vähemalt 1 % kõigist põllumajandustootjatest, kelle suhtes asjaomasel kalendriaastal kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel nõuetele vastavuse kohustusi, mille täitmise eest kõnealune pädev kontrolliasutus vastutab.

Esimeses lõigus osutatud kontrolli miinimummäär on võimalik saavutada iga päeva kontrolliasutuse tasandil või õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil. Juhul kui kontrolli ei tee artiklis 48 sätestatud makseasutused, on võimalik saavutada kõnealune kontrolli miinimummäär iga makseasutuse tasandil.

Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on juba kontrolli miinimummäärad kindlaks määratud, kohaldatakse neid määrasid selles ulatuses esimeses lõigus nimetatud miinimummäära asemel. Teise võimalusena võivad liikmesriigid otsustada, et kõikidest rikkumistest, mis on avastatud õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus, mis tehakse väljaspool esimeses lõigus osutatud valimit, teatatakse pädevale kontrolliasutusele, kes vastutab asjaomase õigusakti või standardi eest ja teeb järelkontrolli. Kohaldatakse käesoleva jao sätteid.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrolli miinimummäära kehtestamisel ei võeta arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või artikli 24 lõike 2 kolmandas lõigus nõutavaid meetmeid.

3. Kui kohapealse kontrolli käigus peaks avastatama oluline rikkumisaste, suurendatakse järgmisel kontrolliperioodil asjaomase õigusakti või standardi suhtes tehtavate kohapealsete kontrollide arvu. Ühe õigusakti piires võib pädev kontrolliasutus uutest kohapealsetest kontrollides piirduda kõige sagedamini rikutavate nõuete täitmise kontrollimisega.

Artikkel 51

Kontrollitava valimi moodustamine

1. Ilma et see piiraks nende rikkumiste järelkontrolli, millest pädev asutus on mõnel muul viisil teada saanud, võetakse kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandusettevõtete valimi moodustamise aluseks, kui see on asjakohane, kohaldatavatele õigusaktidele vastav riskianalüüs või nõuete või standardite puhul asjakohane riskianalüüs. Kõnealuse riskianalüüsi aluseks võib olla üksiku põllumajandusettevõtte tasand või põllumajandusettevõtete kategooriate või geograafiliste tsoonide tasand või lõike 5 teise lõigu punkti b puhul ettevõtjate tasand.

Riskianalüüsis võib võtta arvesse üht või mõlemat järgmisest:

- a) põllumajandustootja osalemine määruse (EÜ) 73/2009 artiklis 12 sätestatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis;
- b) põllumajandustootja osalemine sertifitseerimissüsteemis, kui asjaomaseid nõudeid ja standardeid asjaomase toetuskava suhtes kohaldatakse.

Ilma et see piiraks artikli 50 lõike 1 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada nii otsetoetust saavate põllumajandustootjate kui ka nende põllumajandustootjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel, võtta kontrollitavate põllumajandustootjate valimi moodustamise aluseks ühe ja sama riskianalüüsi.

2. Representatiivsuse saavutamiseks valitakse 20–25 % artikli 50 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust juhumeetodil.

Kui kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate arv ületab artikli 50 lõike 1 esimese lõiguga ettenähtud kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud põllumajandustootjate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.

3. Vajaduse korral võib osa kontrollitavast valimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne kõnealuse toetuse taotlemise tähtaja lõppu. Esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased taotlused on kättesaadavad.

4. Kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandustootjate valimid moodustatakse nende põllumajandustootjate valimite põhjal, kes juba valiti vastavalt artiklitele 30 ja 31 ning kelle suhtes asjakohaseid nõudeid või standardeid kohaldatakse. Artikli 50 lõike 1 esimese lõigu teises lauses osutatud valim moodustatakse siiski nende põllumajandustootjate hulgast, kelle suhtes asjaomasel kalendriaastal kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel.

5. Erandina lõikest 4 võib kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandustootjate valimeid moodustada ka nende põllumajandustootjate hulgast, kes esitavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti d tähenduses toetusetaotlusi otsetoetuskavade alusel, ja nende põllumajandustootjate hulgast, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel ning kes peavad järgima asjakohaseid nõudeid või standardeid.

Sellisel juhul:

- a) kui põllumajandusettevõtte tasandil kohaldatud riskianalüüsi põhjal järeldatakse, et otsetoetuste mittesaajate riskitase on kõrgem kui toetust taotlenud põllumajandustootjate oma, võib asendada toetust taotlenud põllumajandustootjad toetus mittesaajatega; sel juhul peab kontrollitud põllumajandustootjate koguarv sellest olenemata ulatuma artikli 50 lõikes 1 sätestatud kontrollimääraneni; selliste asendamiste põhjused tuleb nõuetekohaselt põhjendada ja dokumenteerida;
- b) kui see on tõhusam, võib riskianalüüsi teha põllumajandustootja tasandi asemel ettevõtjate tasandil, eelkõige tapamajades, müüjate või tarnijate juures; sellisel juhul võib niimoodi kontrollitud põllumajandustootjad arvestada artikli 50 lõikes 1 sätestatud kontrollimäära hulka.

6. Kui selline kombinatsioon suurendab kontrollisüsteemi tõhusust, võib otsustada jätkata lõigetes 4 ja 5 sätestatud menetluste kombinatsiooni kasutamist.

Artikkel 52

Nõuetele ja standarditele vastavuse kindlaksmääramine

1. Vajaduse korral määratakse nõuete ja standardite järgimine kindlaks kõnealuse nõude või standardi suhtes kohaldatavate õigusaktidega ettenähtud vahendite abil.
2. Muudel juhtudel ja vajaduse korral määratakse nõuetele vastavus kindlaks pädeva kontrolliasutuse määratletud mis tahes asjakohaste vahenditega, mis tagavad vähemalt riiklike eeskirjade alusel ametlikuks nõuetele vastavuse kindlaksmääramiseks vajalikuga samaväärse täpsuse.
3. Vajaduse korral võib kohapealset kontrolli teha kaugseiremeetodite kohaldamise teel.

Artikkel 53

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Artiklis 50 sätestatud valimit kontrollides tagab pädev asutus, et kõigi selliselt valitud põllumajandustootjate puhul kontrollitakse nende nõuete ja standardite täitmist, mille eest asutus vastutab.

Olenemata esimesest lõigust, kui kontrolli miinimummäär saavutatakse iga õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil vastavalt artikli 50 lõike 1 teisele lõigule, kontrollitakse valitud põllumajandustootjate vastavust asjaomase õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil.

Üldiselt kontrollitakse iga kohapealse kontrolli jaoks valitud põllumajandustootjat ajal, kui saab kontrollida enamikku nõuetest ja standarditest, mis tema puhul kontrollimiseks valiti. Liikmesriigid tagavad siiski, et kõiki nõudeid ja standardeid aasta jooksul nõuetekohasel tasemel kontrollitakse.

2. Kohapealne kontroll hõlmab vajaduse korral põllumajandusettevõtte kogu põllumajandusmaad. Sellest olenemata võib tegelik kontroll põllul kohapealse kontrolli osana piirduda valimiga, mille moodustab vähemalt pool asjaomase nõude või standardiga hõlmatud põldudest kõnealuses põllumajandusettevõttes, kui selline valim tagab nõuete ja standardite usaldusväärse ja representatiivse kontrollimise taseme. Kui kõnealuse valimi kontrollimise käigus avastatakse rikkumisi, siis suurendatakse tegelikult kontrollitud põldude valimit.

Kui asjaomaste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on nii sätestatud, võib nõuetele ja standarditele vastavuse tegelik kontroll kohapealse kontrolli osana piirduda ka kontrollitavate objektide representatiivse valimiga. Liikmesriigid tagavad siiski, et kontrollitakse vastavust kõigile nõuetele ja standarditele, millele vastavust saab asjaomase kontrollikäigu ajal kontrollida.

3. Lõikes 1 viidatud kontroll tehakse üldjuhul ühe kontrollkäigu osana ning koosneb nendele nõuetele ja standarditele vastavuse kontrollist, millele vastavust saab selle kontrollkäigu ajal kontrollida eesmärgiga avastada võimalikud kõnealuste nõuete ja standardite rikkumised ja peale selle teha kindlaks edasiseks kontrollimiseks esitatavad juhtumid.

4. Kui liikmesriik tagab, et kontroll on vähemalt sama tõhus kui kohapealne kontroll, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või artikli 51 lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud kontrolliga ettevõtjate tasandil.

5. Kohapealse kontrolli tegemisel võivad liikmesriigid kasutada teatavatele nõuetele ja standarditele eriomaseid objektiivseid näitajaid, kui nad tagavad, et asjaomaste nõuete ja standardite kontroll on vähemalt sama tõhus kui kohapealne kontroll ilma neid näitajaid kasutamata.

Kõnealustel näitajatel on otsene side nõuete ja standarditega, mida nad esindavad, ja need hõlmavad kõiki asjaomaste nõuete ja standardite kontrollimisel kontrollitavaid elemente.

6. Artikli 50 lõikes 1 sätestatud valimi kohapealne kontroll tehakse sama kalendriaasta jooksul, mil esitati toetusetaotlused.

Artikkel 54

Protokoll

1. Iga käesoleva peatüki alusel tehtava kohapealse kontrolli kohta, olenemata sellest, kas asjaomane põllumajandustootja valiti kohapealseks kontrolliks kooskõlas artikliga 51 või pädevale asutusele muul viisil teatavaks saanud rikkumise järelkontrollina, koostab pädev kontrolliasutus protokollu.

Protokoll koosneb järgmistest osadest:

- a) üldosa, mis sisaldab eelkõige järgmist teavet:
 - i) kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootja;
 - ii) kohal viibinud isikud;
 - iii) kas põllumajandustootjale teatati kontrollkäigust ette ja sel juhul etteteatamise aeg;
- b) osa, mis kajastab eraldi iga õigusakti ja standardi kontrolli ning sisaldab eelkõige järgmist teavet:
 - i) kohapealse kontrolli sisuks olevad nõuded ja standardid;
 - ii) tehtud kontrolli laad ja ulatus;
 - iii) avastatud rikkumised;
 - iv) õigusaktid ja standardid, mille suhtes leiti rikkumisi;
- c) analüüsiosa, milles hinnatakse iga õigusakti ja/või standardi nõuete rikkumise olulisust, lähtudes rikkumise raskusastmest, ulatusest, püsivusest ja korduvusest kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõikega 1, märkides kõik tegurid, mis tuleks kohaldatavat vähendamist suurendada või vähendada.

Kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus rikkumist mitte edasi käsitleda, tehakse protokollu vastav märge. Sama kehtib juhul, kui liikmesriik võimaldab ajavahemiku uute ühenduse standarditega vastavusse viimiseks, nagu on viidatud määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 26 lõikes 1, või, nagu nimetatud artiklis viidatud, võimaldab noortele põllumajandustootjatele ajavahemiku olemasolevate ühenduse standarditega vastavusse viimiseks.

2. Põllumajandustootjat teavitatakse kindlaksmääratud rikkumistest kolme kuu jooksul pärast kohapealse kontrolli tegemise kuupäeva.

Juhul kui põllumajandustootja ei ole viivitamata võtnud parandusmeetmeid, et kõrvaldada rikkumine määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõike 2 tähenduses, teatatakse põllumajandustootjale, et parandusmeetmed tuleb võtta kõnealuse sätte kohaselt esimeses lõigus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul.

Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2, teavitatakse asjaomast põllumajandustootjat hiljemalt ühe kuu jooksul pärast makse vähendamise või väljaarvamise kohaldamata jätmise otsuse tegemist sellest, et tuleb võtta parandusmeetmeid.

3. Ilma et see piiraks nõuete ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktide erisätete kohaldamist, lõpetatakse protokoll ühe kuu jooksul pärast kohapealset kontrolli. Seda perioodi võib siiski pikendada kolme kuuni piisavalt põhjendatud olukorras, eelkõige kui seda nõuab keemiline või füüsikaline analüüs.

Kui pädev kontrolliasutus ei ole makseasutus, saadetakse protokoll makseasutusele või koordineerivale asutusele ühe kuu jooksul pärast selle lõpetamist.

IV JAOTIS

TOETUSE, VÄHENDAMISTE JA VÄLJAARVAMISTE ARVUTAMISE ALUS

I PEATÜKK

Pindala deklareerimata jätmine

Artikkel 55

Kõikide pindalade deklareerimata jätmine

1. Kui põllumajandustootja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki artikli 13 lõikes 8 osutatud pindalaid ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotlusvormis deklareeritud kogupindala ja teiselt poolt deklareeritud pindala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3 % deklareeritud pindalast, siis vähendatakse sellele põllumajandustootjale kõnealuseks aastaks makstavate otsetoetuste kogusummat kuni 3 % olenevalt väljajätmise tõsidusest.

2. Lõiget 1 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 85p, 103q ja 103r sätestatud kavadega seotud maksete suhtes, kui põllumajandustootja suhtes kohaldatakse nõuetele vastavusi kohustusi nimetatud määruse artiklite 85t ja 103z alusel. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse otsetoetuse kogusumma suhtes, mis on jagatud nimetatud määruse artiklites 85t ja 103z osutatud aastate arvuga.

II PEATÜKK

Toetuskõlblikkuse kriteeriumidega seotud rikkumised

I jagu

Ühtne otsemaksete kava ja muud pindalatoetuskavad

Artikkel 56

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas jaos eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllukultuurirühmi:

- a) vastavalt vajadusele ühtse otsemaksete kavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks deklareeritud pindalad, millest igaüks vastab talle kehtestatud tingimustele;
- b) ühtse pindalatoetuse kavaga seotud pindalad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotise 2. peatükile;
- c) põllukultuurirühma muu pindalatoetusega seotud iga pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusemäära;
- d) rubriigis „muu kasutusviisid“ deklareeritud pindalad.

Esimese lõigu punktis a võetakse arvesse eri toetusõiguste väärtuste keskmist asjaomase deklareeritud pindala suhtes.

2. Kui sama pindala on toetusetaotluse aluseks mitme pindalatoetuse kava raames, arvestatakse asjaomast pindala iga sellise toetuskava puhul eraldi.

Artikkel 57

Deklareeritud pindalade arvutamise alus

1. Pindalatoetuse kavade alusel esitatavate taotluste puhul, välja arvatud tärglisekartuli- ja seemnetoetuse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 2. ja 5. jaos, kasutatakse toetuse arvutamiseks deklareeritud pindala, kui määratud põllukultuurirühma pindala leitakse olevat suurem kui toetusetaotluses deklareeritud.

2. Ühtse otsemaksete kava alusel toetuse taotlemise puhul:

- kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindalad on erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus;

- kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab põllumajandus- tootja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi põllumajandus- tootja olemasolevate toetusõiguste arvuni.

3. Ilma et see piiraks vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist kooskõlas artiklitega 58 ja 60 pindalatoetuse kavade alusel esitatud toetusetaotluse puhul, välja arvatud tärglisekartuli- ja seemnetoetuse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 2. ja 5. jaos, võetakse toetuse arvutamise aluseks sellele põllukultuurirühmale kindlaksmääratud pindala, kui ühtses taotluses deklareeritud pindala on suurem kui asjaomasele põllukultuurirühmale määratud pindala.

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 30 kohaldamist, loetakse kindlaksmääratud pindala siiski võrdseks deklareeritud pindalaga, kui kindlaksmääratud kogupindala ja määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotises sätestatud toetuskava alusel makstava toetuse raames deklareeritud kogupindala erinevus on kuni 0,1 hektarit. Kõnealuse toetuse arvutamisel võetakse arvesse üksnes selle põllukultuurirühma puhul üledeklareeritud pindala.

Teist lõiku ei kohaldata, kui kõnealune erinevus on rohkem kui 20 % deklareeritud kogupindalast.

Artikkel 58

Vähendamised või väljaarvamised üledeklareerimise puhul

Kui põllukultuurirühma puhul pindalatoetuse kavade jaoks deklareeritud pindala, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 2. ja 5. jaos sätestatud tärglisekartuli- ja seemnetoetuse puhul, ületab kooskõlas käesoleva määruse artikliga 57 kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast.

Kui see erinevus on suurem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast, siis ei maksta asjaomase põllukultuurirühma puhul pindalatoetust.

Kui erinevus on üle 50 %, arvatakse põllumajandus- tootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud pindala ja kooskõlas käesoleva määruse artikliga 57 kindlaksmääratud pindala vahele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 885/2006 ⁽¹⁾ artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

⁽¹⁾ ELT L 171, 23.6.2006, lk 90.

*Artikkel 59***Vähendamised tärlisekartuli- ja seemnetoetuse maksmiseks deklareeritud pindala suurust käsitlevate eeskirjade eiramise puhul**

1. Kui leitakse, et kartuli tegelik külvipind on üle 10 % väiksem kui määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 2. jaos sätestatud tärlisekartulitoetuse maksmiseks deklareeritud pindala, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.
2. Kui leitakse, et seemne tegelik külvipind on üle 10 % suurem kui määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 5. jaos sätestatud seemnetoetuse maksmiseks deklareeritud pindala, vähendatakse makstavat toetust kahekordse leitud erinevuse võrra.
3. Kui leitakse, et lõigetes 1 ja 2 viidatud eiramised on põllumajandustootja tahtliku käitumise tulemus, keeldutakse kogu lõigetes 1 ja 2 viidatud toetuse maksmisest.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

*Artikkel 60***Tahtlik üledeklareerimine**

Kui erinevused deklareeritud pindala ja kooskõlas artikliga 57 kindlaksmääratud pindala vahel tulenevad tahtlikust üledeklareerimisest, siis juhul, kui erinevus on suurem kui 0,5 % kindlaksmääratud pindalast või suurem kui üks hektar, jäetakse maksmata toetus, millele põllumajandustootjal oleks asjaomase toetuskava raames kõnealuseks kalendriaastaks olnud õigus määruse artikli 57 alusel.

Kui see erinevus on üle 20 % kindlaksmääratud pindalast, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord toetusesaajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis võrdub deklareeritud pindalaala ja kooskõlas artikliga 57 kindlaksmääratud pindala erinevusega. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

*Artikkel 61***Vähendamised või väljaarvamised seemnetoetuse taotluste puhul**

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja tegelikult ei turustanud toetusetaotluse aluseks olevat seemet külvamiseks artikli 37 punkti b alapunkti iii tähenduses, siis pärast artiklist 59 tulenevate

vähendamiste kohaldamist vähendatakse asjaomaste liikide puhul makstavat toetust 50 %, kui turustamata kogus on suurem kui 2 %, kuid väiksem kui 5 % toetusetaotlusega hõlmatud kogusest. Kui turustamata kogus on suurem kui 5 %, ei maksta asjaomasel turustusaastal seemnetoetust.

2. Kui leitakse, et toetust on taotletud seemne puhul, mida pole kõnealuses liikmesriigis ametlikult sertifitseeritud ega koristatud sel kalendriaastal, mil algab toetuseks määratud turustusaasta, siis ei maksta toetust selleks ega järgmiseks turustusaastaks.

*Artikkel 62***Vähendamised ja väljaarvamised puuvilla eritoetuse puhul**

Kui leitakse, et põllumajandustootja ei järgi määruse (EÜ) nr 1121/2009 artikli 30 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi, siis kaotab põllumajandustootja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 92 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamise õiguse, ilma et see piiraks vastavalt käesoleva määruse artiklile 58 või 60 kohaldatavaid vähendamisi ja väljaarvamisi. Peale selle vähendatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 90 alusel kõnealusele põllumajandustootjale iga toetuskoõlbliku hektari kohta makstavad toetust nimetatud määruse artikli 92 lõikes 2 sätestatud suurendamise summa võrra.

II jagu

Loomakasvatustoetused*Artikkel 63***Arvutamise alus**

1. Kui kohaldatakse individuaalpiirangut või individuaalülemmäära, tuleb toetusetaotlustes näidatud loomade arvu vähendada asjaomase põllumajandustootja puhul määratud piirmäära või ülemmääran.
2. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui toetusetaotluses on märgitud.
3. Ilma et see piiraks artiklite 65 ja 66 kohaldamist, kui toetusetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaksmääratud arvu, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel.
4. Kui eeskirjade eiramisi avastatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi suhtes, kohaldatakse järgmist:
 - a) veis, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, loetakse kindlaksmääratud veiseks, tingimusel et see on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude elementide abil;

b) kui avastatud eeskirjade eiramised on seotud vigaste registrikannete või loomapassidega, loetakse asjaomane loom kindlaksmääratamata loomaks üksnes siis, kui selliseid vigu avastatakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel loetakse asjaomased loomad kindlaksmääratamata loomadeks pärast esimest rikkumist.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kannete ja teadete suhtes kohaldatakse artiklit 21.

Artikkel 64

Asendamine

1. Põllumajandusettevõttes olemasolevad veised tunnistatakse kindlaksmääratuteks üksnes siis, kui need on toetusetaotluses identifitseeritud. Ammlehma või mullikaid, kelle puhul taotletakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 111 või artikliga 115, võib loomapidamisaja vältel siiski asendada nimetatud artiklitega ettenähtud piirides ilma taotletud toetusõigust kaotamata.

2. Asendamine vastavalt lõikele 1 toimub 20 päeva jooksul pärast asendamise tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele toetusetaotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist.

Kui liikmesriik kasutab artikli 16 lõike 3 teise lõiguga ettenähtud võimalusi, võib see liikmesriik siiski sätestada, et looma väljavõtmisel põllumajandusettevõttest ja teise looma sinna saabumisel käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud ajavahemiku piires võib pädevale asutusele saadetava teabe asemel edastada andmed elektroonilisse andmebaasi.

3. Kui põllumajandustootja taotleb toetust nii uttede kui ka kitsedega seoses ja makstava toetuse tasemes pole erinevusi, võib ute asendada kitsega ja kitsa utega. Uttesid ja kitsi, kelle puhul taotletakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 101, võib loomapidamisaja vältel asendada nimetatud artikliga ettenähtud piirides ilma taotletud toetusõigust kaotamata.

4. Asendamine vastavalt lõikele 3 toimub 10 päeva jooksul pärast asendamise tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele taotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist.

Artikkel 65

Vähendamised või väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul

1. Kui veisetoetuskava toetusetaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3

kindlaksmääratletud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus nende kavade alusel, asjaomaseks toetusperioodiks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui eeskirjade eiramisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui eeskirjade eiramisi leitakse rohkem kui kolme looma puhul, siis kogu toetusesummat, millele põllumajandustootjal on õigus lõikes 1 viidatud kavade alusel asjaomaseks toetusperioodiks, vähendatakse järgmiselt:

- a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %,
- b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid pole suurem kui 20 %.

Kui kooskõlas lõikega 3 määratav protsent on suurem kui 20 %, siis keeldutakse nende kavade raames asjaomaseks toetusperioodiks toetuse maksmisest, millele põllumajandustootjal oluks õigus artikli 63 lõike 3 alusel.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud protsent on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu vahele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud protsentide määramiseks jagatakse kõigi asjaomasel toetusperioodil veisetoetuskavade alusel toetusetaotlustega hõlmatud veiste arv, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi asjaomasel toetusperioodil, kogu asjaomasel toetusperioodil kindlaksmääratud veiste koguarvuga.

Artikli 16 lõike 3 teise lõigu kohaldamisel loetakse potentsiaalselt toetuskõlblikud loomad, keda ei ole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis õigesti identifitseeritud või registreeritud, loomadeks, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramisi. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 116 ettenähtud tapatoetuse osas loetakse käesoleva lõigu rakendamisel potentsiaalselt toetuskõlblikuks ainult kõnealusel aastal tegelikult tapetud loomad.

Ammlehmatoetuse puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 111 jagatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis leitud eeskirjade eiramised proportsionaalselt toetuse saamiseks vajaliku loomade arvu ja vastavalt nimetatud määruse artikli 111 lõike 2 punktile b piima või piimatoodete tarnimiseks vajaliku arvu loomade vahel. Siiski jagatakse sellised eeskirjade eiramised esmajärjekorras sellise arvu loomade vahel, mis pole vajalikud artikli 111 lõike 2 punktis b ja kõnealuse määruse artiklis 112 viidatud individuaalpiirmäärade või -ülemäärade raames.

4. Kui erinevused deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu vahel tulenevad tahtlikust eeskirjade eiramisest, keeldutakse veisetoetuskava või -kavade raames asjaomaseks toetusperioodiks toetuse maksimisest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 63 lõike 3 alusel.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud erinevus on suurem kui 20 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu erinevusele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaastas jooksul, siis tasumata jääb tühistatakse.

Artikkel 66

Vähendamised ja väljaarvamised toetuseaotlusega hõlmatud lammaste või kitsede puhul

1. Kui lammaste ja kitsede eest makstava toetuse kava kohaste taotluste puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 63 lõike 3 kohaselt kindlaksmääratud loomade arvu vahel, kohaldatakse artikli 65 lõikeid 3 ja 4 *mutatis mutandis* juba esimesest loomast alates, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramine.

2. Kui tehakse kindlaks, et lambapiima ja lambapiimatooteid turustav tootja ei ole sellist tegevust toetuseaotlusele deklareerinud, lahutatakse toetuse summast, mida lambapiima ja lambapiimatooteid turustaval tootjal on õigus saada, kõnealuse summa ning utetoetuse kogusumma vahe.

3. Kui lisatoetuse taotluste puhul tehakse kindlaks, et alla 50 % põllumajandusettevõtte põllumajandusotstarbelisest maast asub määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 viidatud piirkondades, lisatoetust ei maksta ning ute- ja kitsetoetust vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga lisatoetusest.

4. Kui tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumaast asub vähem kui 50 % määruse (EÜ) nr 1121/2009 III lisas loetletud piirkondades, jäetakse kitsetoetus maksmata.

5. Kui tehakse kindlaks, et rändkarjatamisega tegelev tootja, kes esitab lisatoetuse taotluse, ei ole karjatanud 90 % oma loomadest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis b viidatud piirkonnas vähemalt 90 päeva, lisatoetust ei maksta ning ute- ja kitsetoetust vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga lisatoetusest.

6. Kui leitakse, et lõigetes 2, 3, 4 või 5 viidatud eiramine on tahtlikust käitumisest tulenev, keeldutakse nimetatud lõigetes viidatud toetuse maksimisest.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni kõnealuse summa ulatuses. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

7. Kui põllumajandustootjate puhul, kes peavad nii uttesid kui ka kitsi ja kellel on õigus saada sama tasemel toetust, avastatakse kohapealsel kontrollil karja koosseisus erinevus loomade arvus liigi kohta, käsitletakse neid loomi samasse rühma kuuluvatena.

Artikkel 67

Põllumajandustootjast sõltumatud asjaolud

Artiklites 65 ja 66 sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata juhtumite puhul, kui põllumajandustootja ei saa täita oma kohustust pidada toetuseaotlusega hõlmatud loomi kogu loomapidamisaja vältel põllumajandustootjast sõltumata karjale mõjuvate asjaolude tõttu, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksiku juhtudel arvesse võetavaid tegelikke tingimusi, võivad pädevad asutused tunnistada põllumajandustootjast sõltumatuks karjale mõjuvateks asjaoludeks järgmisi asjaolusid:

- a) looma surm haiguse tagajärjel;
- b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest põllumajandustootjat ei saa vastutavaks pidada.

Artikkel 68

Tapamajade poolt väljastatud valesertifikaadid ja -deklaratsioonid

Kui deklaratsioonide või sertifikaatide puhul, mida tapamajad väljastavad seoses määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 110 lõikes 6 sätestatud veiseliha eritoetusega ja sama määruse artiklis 116 sätestatud tapatoetusega, leitakse, et tapamaja väljastas valesertifikaadi või -deklaratsiooni raske hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldatakse asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke sanktsioone. Kui selliseid eeskirjade eiramisi avastatakse teist korda, siis võetakse asjaomaselt tapamajalt vähemalt üheks aastaks õigus vormistada deklaratsioone või väljastada sertifikaate eritoetuste taotlemiseks.

III jagu

Eritoetus

Artikkel 69

Eritoetustega seotud nõuete rikkumine

Eritoetuste maksmise puhul näevad liikmesriigid iga meetme puhul ette vähendamised ja väljaarvamised, mis võrduvad sisuliselt käesolevas jaotises sätestatutega. Pindala- või loomatoetuste puhul kohaldatakse käesoleva jaotise sätteid *mutatis mutandis*. Lisaks sellele kohaldatakse asjakohastel juhtudel komisjoni määruse (EÜ) nr 1975/2006⁽¹⁾ artiklit 18 *mutatis mutandis*.

Kui käesoleva määruse artikli 29 lõikes 2 osutatud talituste, asutuste ja organisatsioonide esitatud tõendite puhul tuvastatakse, et valetõendeid on esitatud raske hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldab asjaomane liikmesriik asjakohaseid riiklikke sanktsioone. Kui selliseid eeskirjade eiramisi avastatakse teist korda, siis võetakse asjaomaselt talituselt, asutuselt või organisatsioonilt vähemalt üheks aastaks õigus esitada tõendeid eritoetuste taotlemiseks.

III PEATÜKK

Nõuetele vastavusega seotud rikkumised

Artikkel 70

Üldpõhimõtted ja -mõisted

1. Käesoleva peatüki suhtes kohaldatakse artiklit 47.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõike 1 kohaldamisel nende põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel, tähendab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 1 nimetatud toetusetaotluse esitamine iga-aastast ühtset taotluse vormi esitamist.

3. Kui mitu makseasutust vastutab määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud eri toetuskavade, määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktides i–v ja punkti b alapunktides i, iv ja v osutatud meetmete ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 85p, 103q ja 103r ettenähtud toetuskavadega seotud maksete haldamise eest, tagavad liikmesriigid, et kõik nende maksudega seotud makseasutused saavad teada kindlakstehtud rikkumistest ning asjakohastel juhtudel vastavatest vähendamistest ja väljajätmistest, sealhulgas juhtudel, mille puhul toetuskõlblikkuse kriteeriumide rikkumine on ühtlasi nõuete rikkumine ja vastupidi. Liikmesriigid tagavad, et asjakohastel juhtudel kohaldatakse ühte vähendamise määra.

(¹) ELT L 368, 23.12.2006, lk 74.

4. Rikkumised loetakse „kindlakstehtuks”, kui need avastatakse käesoleva määrusega kooskõlas tehtud kontrolli käigus või kui pädev kontrolliasutus või asjakohastel juhtudel makseasutus on neist mõnel muul viisil teada saanud.

5. Nende põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel ja kes ei esita ühtset taotlust käesoleva määruse artiklis 11 sätestatud tähtaja jooksul, vähendatakse toetuse summat 1 % iga tööpäeva kohta, välja arvatud juhul, kui esitamata jätmise on põhjendanud artiklis 75 osutatud vääramatute jõud ja erandlikud asjaolud. Maksimaalne vähendamine ei või ületada 25 %. Vähendamist kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel ettenähtud kavadega seotud maksete kogusumma suhtes, mis on jagatud sama määruse artiklites 85t ja 103z viidatud aastate arvuga.

6. Kui sama nõuetele vastavuse valdkonna õigusaktide või standardite nõuetele vastavuse rikkumine on kindlaks tehtud rohkem kui ühel juhtumil, käsitletakse neid juhtumeid vähendamise kinnitamiseks kooskõlas artikli 71 lõikega 1 ja artikli 72 lõikega 1 ühe rikkumisena.

7. Sellise standardi rikkumist, mis samaaegselt on ka nõue, loetakse siiski üheks nõuete rikkumiseks. Vähendamiste arutamiseks loetakse rikkumine selle nõude valdkonna osaks.

8. Vähendamiste kohaldamiseks rakendatakse vähendamise protsenti järgmisele kogusummale:

- a) otsetoetuste üldsumma, mis on makstud või tuleb maksta asjaomasele põllumajandustootjale pärast tema toetusetaotluse esitamist rikkumise avastamise kalendriaasta jooksul ning
- b) määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel ettenähtud kavadega seotud maksete kogusumma, mis on jagatud sama määruse artiklites 85t ja 103z osutatud aastate arvuga.

Artikkel 71

Vähendamise kohaldamine hooletuse puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 77 kohaldamist, kohaldatakse vähendamist juhul, kui kindlakstehtud rikkumine tuleneb põllumajandustootja hooletusest. Vähendamine ulatub üldjuhul 3 %ni artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokollis hindamisosas esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 54 lõike 1 punktiga c siiski otsustada kas vähendada seda protsenti 1 %ni või suurendada seda 5 %ni sellest kogusummast või artikli 54 lõike 1 punktis c teises lõigus viidatud juhtudel vähendamisi mitte kohaldada.

2. Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2, ja põllumajandustootja ei ole kehtestatud tähtja jooksul olukorda parandanud, kohaldatakse vähendamist või väljaarvamist.

Pädev asutus määrab kindlaks tähtja, mis on hiljemalt rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

3. Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust käsitada rikkumisuhtumit väiksema rikkumisena, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõike 2 teises ja kolmandas lõigus, ning põllumajandustootja ei ole kehtestatud tähtja jooksul olukorda parandanud, kohaldatakse vähendamist.

Pädev asutus määrab kindlaks tähtja, mis on hiljemalt rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

Kõnealust rikkumist ei käsitata väiksema rikkumisena ja kohaldatakse vähemalt 1 %-list vähendamist, nagu on sätestatud lõikes 1.

Väiksema rikkumisena käsitatud rikkumist, mille põllumajandustootja on parandanud käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tähtja jooksul, ei käsitata rikkumisena lõike 5 tähenduses.

4. Kui nõuete vastavuse eri valdkondades on kindlaks määratud rohkem kui üks rikkumine, kohaldatakse vähendamise kinnitamise korda vastavalt lõikes 1 sätestatule iga rikkumise suhtes eraldi.

Tulemuseks saadud vähendusprotsendid liidetakse. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 5 % artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

5. Ilma et see piiraks tahtliku rikkumise juhtumite käsitlemist kooskõlas artikliga 72, kui on kindlaks tehtud korduv rikkumine, korrutatakse kooskõlas lõikega 1 kindlaksmääratud protsent rikkumise esimese kordumise puhul kolmeka. Juhul kui see protsent määrati kindlaks artikli 70 lõike 6 kohaselt, määrab makseasutus protsendi, mida oleks kohaldatud asjaomase nõude või standardi korduval rikkumise korral.

Edasiste kordusjuhtumite korral korrutatakse iga kord eelmise korduva rikkumise puhul kinnitatud vähendamist kolmeka. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 15 % artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimaalse 15 %ni, teavitab makseasutus asjaomast põllumajandustootjat, et sama rikkumise veelkordsel kindlakstelemisel käsitatakse seda tema tahtliku käitumisena artikli 72 tähenduses. Kui seejärel tehakse taas kindlaks rikkumine, kinnitatakse kohaldatav vähendusprotsent nii, et eelmine korrutustulemus korrutatakse vajaduse korral kolmeka enne 15 % piirmäära kohaldamist, nagu on sätestatud teise lõigu viimases lauses.

6. Juhul kui tehakse kindlaks korduv rikkumine koos muu rikkumisega või muu korduva rikkumisega, liidetakse sellest tulenevad vähendusprotsendid. Ilma et see piiraks lõike 5 kolmanda lõigu kohaldamist, ei või maksimaalne vähendamine siiski ületada 15 % artikli 70 lõikes viidatud kogusummast.

Artikkel 72

Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine tahtliku rikkumise puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 77 kohaldamist, kui põllumajandustootja kindlaksmääratud rikkumine on tahtlik, kohaldatakse artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummale üldjuhul vähendamist 20 % sellest kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokollis esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 54 lõike 1 punktiga c siiski otsustada seda protsenti vähendada, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni kõnealusest kogusummast.

2. Kui tahtlik rikkumine on seotud konkreetse toetusavaga, arvatakse põllumajandustootja sellest toetusavast välja kõnealuseks kalendriaastaks. Rikkumise äärmusliku ulatuse, raskusastme või püsivuse korral või kui on kindlaks määratud korduvaid tahtlikke rikkumisi, arvatakse põllumajandustootja asjaomasest toetusavast välja veel ka järgmiseks kalendriaastaks.

IV PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 73

Erandid vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamisel

1. I ja II peatükiga ettenähtud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõendada, et viga ei tekkinud tema süül.

2. I ja II peatükiga ettenähtud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata toetusetaotluse nende osade suhtes, mille puhul põllumajandustootja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetusetaotlus ei ole õige või on muutunud vääraks pärast selle esitamist, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja see asutus pole põllumajandustootjat juba teavitanud taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest.

Kui põllumajandustootja esitab teabe vastavalt esimesele lõigule, viiakse selle tulemusena toetusetaotlus tegeliku olukorraga kooskõlla.

*Artikkel 74***Veiste elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine**

Toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul kohaldatakse artiklit 73 alates toetusetaotluse esitamisest veiste elektroonilise andmebaasi kannetes olevate vigade ja väljajätmistega suhtes.

Sama kohaldatakse toetusetaotlusega hõlmamata veiste puhul kooskõlas III peatükiga kohaldatavate vähendamiste ja väljaarvamiste suhtes.

*Artikkel 75***Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud**

1. Kui põllumajandustootja ei ole suutnud täita oma kohustusi vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 31, säilitab ta oma õiguse toetusele selle pindala või loomade suhtes, mis olid toetuskõlblikud vääramatu jõu või erandliku asjaolu toimumise ajal. Kui sellisest vääramatust jõust või erandlikust asjaolust tulenev rikkumine hõlmab nõuete rikkumist, vastavat vähendamist ei kohaldata.

2. Vääramatust jõust ja erandlikest asjaoludest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 31 tähenduses tuleb pädevale asutusele koos pädeva asutuse nõuete kohaste tõendite esitamisega kirjalikult teatada kümne päeva jooksul alates kuupäevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha.

V JAOTIS

ÜLDSÄTTED*Artikkel 76***Miinumitoetused**

Liikmesriigid võivad otsustada mitte maksta toetust juhul, kui selle suurus ühe toetusetaotluse kohta ei ületa 100 eurot.

*Artikkel 77***Vähendamiste kuhjumine**

Juhul kui rikkumisjuhtum on ühtlasi eeskirjade eiramine ja on asjakohane kohaldada IV jaotise nii II kui ka III peatüki vastavaid vähendamisi või väljaarvamisi, siis:

- a) kohaldatakse IV jaotise II peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi kõnealuste toetuskavade suhtes;
- b) kohaldatakse IV jaotise III peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi selliste toetuste kogusumma suhtes, mida makstakse ühtse otsemaksete kava, ühtse pindalatoetuse kava ja muude toetuskavade alusel, mille suhtes ei kohaldata punktis a osutatud vähendamisi ega väljaarvamisi.

Esimeses lõigus osutatud vähendamisi ja väljaarvamisi kohaldatakse kooskõlas artikli 78 lõikega 2, ilma et see piiraks lisasanktsioonide kohaldamist ühenduse või liikmesriigi õiguse muudele sätete alusel.

*Artikkel 78***Vähendamiste kohaldamine kõigi toetuskavade suhtes**

1. Liikmesriigid arvutavad määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisa loetletud iga toetuskava alusel põllumajandustootjatele makstava toetuse summa kõnealuse toetuskavaga kehtestatud tingimuste alusel, võttes vajaduse korral arvesse põhipindala ületamist, tagatud maksimumala või loomade arvu, kelle eest on õigus toetust saada.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisa loetletud iga toetuskava puhul eeskirjade eiramise, hilinenud esitamise, põldude deklareerimata jätmise, eelarve ülemmäära ületamise, ümbersuunamise, finantsdistipliini ning nõuete rikkumise tõttu kohaldatavaid vähendamisi või väljaarvamisi tehakse järgmisel viisil ning järgmises järjestuses:

- a) IV jaotise II peatükiga ettenähtud vähendamisi või väljaarvamisi kohaldatakse eeskirjade eiramise suhtes;
- b) punkti a kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele hilinenud esitamise korral vastavalt artiklitele 23 ja 24;
- c) punkti b kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele põldude deklareerimata jätmise korral vastavalt artiklile 55;
- d) nende toetuskavadega seoses, mille puhul on eelarve ülemäär määratud kindlaks kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõikega 2, artikli 69 lõikega 3, artikli 123 lõikega 1 ja artikli 128 lõikega 1 või seda kohaldatakse kooskõlas nimetatud määruse artikli 126 lõikega 2, artikli 127 lõikega 2 ja artikli 129 lõikega 2, liidab liikmesriik punktide a, b ja c kohaldamisest tulenevad summad kokku.

Iga kõnealuse toetuskava jaoks määratakse kindlaks koefitsient, mis saadakse kõnealuse eelarve ülemmäära ning esimeses lõigus viidatud summade kogusummaga jagamise tulemusena. Kui saadud koefitsient on suurem kui 1, kohaldatakse arvuga 1 võrdset koefitsienti.

Kindlaksmääratud eelarve ülemmääruga toetuskava alusel üksikule põllumajandustootjale makstava toetuse arvutamisel korrutatakse esimese lõigu punktide a, b ja c kohaldamisest tulenev summa teises lõigus kindlaksmääratud koefitsiendiga.

Artikkel 79

Ümbersuunamistest, finantsdistsipliinist ja rikkumistest tulenevate vähendamiste arvutamise alus

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 7 ja 10 ja olenevalt asjaoludest nõukogu määruse (EÜ) nr 378/2007⁽¹⁾ artiklis 1 ettenähtud toetuste ümbersuunamisest tulenevaid vähendamis, samuti määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 11 sätestatud finantsdistsipliinist tulenevat vähendamist ning nimetatud määruse artikli 8 lõikes 1 sätestatud vähendamist kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 78 sätestatud korras määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud eri toetuskavadest saadavate toetuste summa suhtes, millele on põllumajandustootjal õigus.

2. Lõike 1 kohaldamisest tulenev toetussumma on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele nõuetele vastavuse rikkumise korral kooskõlas käesoleva määruse IV jaotise III peatükiga.

Artikkel 80

Alusetult tehtud väljamaksete tagasinõudmine

1. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajandustootja kõnealuse summa koos lõike 2 kohaselt arvutatud intressiga tagasi maksma.

2. Intress arvutatakse ajavahemiku alusel, mis jääb põllumajandustootjale tagasimaksekohustusest teatamise ja tagasimakse või mahaarvamise vahele.

Kohaldatav intressimäär arvutatakse vastavalt liikmesriigi õigusaktidele, kuid see ei ole madalam kui intressimäär, mida kohaldatakse alusetult tehtud väljamaksete tagasinõudmisel siseriiklike sätete alusel.

3. Lõikes 1 viidatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning põllumajandustootja ei oleks saanud viga hõlpsasti avastada.

Kui viga on aga seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase väljamakse väljaarvutamisel, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui tagasinõudmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates väljamakse tegemisest.

Artikkel 81

Alusetult antud õiguste tagastamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 137 kohaldamist, kui pärast toetusõiguste jaotamist põllumajandustootjatele kooskõlas määrusega (EÜ) nr 795/2004 või määrusega (EÜ) nr 1120/2009 tehakse kindlaks, et teatavad toetusõigused on jaotatud põhjendamatult, loobub asjaomane põllumajandustootja alusetult jaotatud õigustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 41 osutatud riikliku reservi kasuks.

Juhul kui kõnealune põllumajandustootja on vahepeal toetusõigused teistele põllumajandustootjatele üle andnud, on õiguste ülevõtjad samuti seotud esimeses lõigus sätestatud kohustusega võrdeliselt nendele üle antud toetusõiguste arvuga, kui põllumajandustootja käsutuses, kellele toetusõigused algselt määrati, ei ole alusetult määratud toetusõiguste väärtuse katmiseks piisavat arvu toetusõigusi.

Alusetult määratud toetusõigused loetakse *ab initio* mittejaotatuks.

2. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 137 kohaldamist, kui pärast toetusõiguste jaotamist põllumajandustootjatele kooskõlas määrusega (EÜ) nr 795/2004 või määrusega (EÜ) nr 1120/2009 tehakse kindlaks, et toetusõiguste väärtus on liiga kõrge, kohandatakse väärtust sellele vastavalt. Selline kohandamine toimub ka toetusõiguste suhtes, mis on vahepeal teistele põllumajandustootjatele üle antud. Vähendamise väärtus määratakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 41 osutatud riiklikku reservi.

Toetusõigused loetakse *ab initio* jaotatuks väärtuses, mis on saadud kohandamise teel.

3. Kui lõigete 1 ja 2 tähenduses tehakse kindlaks, et põllumajandustootjale määruse (EÜ) nr 795/2004 või määruse (EÜ) nr 1120/2009 kohaselt jaotatud toetusõiguste arv on väär ning kui alusetu jaotamine ei mõjuta põllumajandustootjale määratud toetusõiguste koguväärtust, siis arvutab asjaomane liikmesriik toetusõigused uuesti ning vajaduse korral parandab põllumajandustootjale jaotatud toetusõiguste liigi.

Esimest lõiku siiski ei kohaldata, kui põllumajandustootjad oleksid saanud vead hõlpsalt avastada.

4. Liikmesriigid võivad otsustada alusetult jaotatud toetusi mitte tagasi nõuda, kui asjaomasele põllumajandustootjale alusetult määratud summa ei ületa 50 eurot. Lisaks võivad liikmesriigid otsustada ümberarvutusi mitte teha, kui lõikes 3 osutatud kogusumma ei ületa 50 eurot.

5. Kui põllumajandustootja on andnud toetusõigused üle ilma määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõiget 2 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikeid 1 ja 2, artikli 62 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 68 lõiget 5 järgimata, loetakse olukord selliseks, nagu toetusõigusi ei oleks üle antud.

6. Alusetult väljamakstud summad nõutakse tagasi vastavalt artiklile 80.

Artikkel 82

Põllumajandusettevõtte üleandmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „põllumajandusettevõtte üleandmine” – asjaomase tootmisüksuse müük, rendile andmine või muu samalaadne tehing;

⁽¹⁾ ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

b) „üleandja” – põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte antakse üle teisele põllumajandustootjale;

c) „ülevõtja” – põllumajandustootja, kellele põllumajandusettevõtte üle antakse.

2. Kui põllumajandusettevõtte antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale pärast toetuse taotluse esitamist ja enne, kui kõik toetuse maksmise tingimused on täidetud, ei maksta üleandjale üle antud põllumajandusettevõtte eest toetust.

3. Üleandja taotletud toetus makstakse ülevõtjale, kui:

a) ülevõtmisperioodil, mille määratlevad liikmesriigid, teavitab ülevõtja pädevat asutust ülevõtmisest ja taotleb toetuse maksmist;

b) ülevõtja esitab pädeva asutuse nõutud tõendid;

c) ülevõetud põllumajandusettevõtte puhul on täidetud kõik toetuse maksmise tingimused.

4. Kui ülevõtja teavitab pädevat asutust ja taotleb toetuse maksmist kooskõlas lõike 3 punktiga a:

a) antakse kõik üleandja õigused ja kohustused, mis tulenevad toetusetaotlusega loodud õigussuhetest üleandja ja pädeva asutuse vahel, üle vastuvõtjale;

b) omistatakse kõik toetuse maksmiseks vajalikud toimingud ja üleandja poolt enne üleandmist esitatud deklaratsioonid vastuvõtjale asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaldamiseks;

c) kõnealuse turustusaasta või toetusperioodi puhul käsitletakse üleantud põllumajandusettevõtet, kui see on asjakohane, eraldi põllumajandusettevõtteks.

5. Kui toetusetaotlus esitatakse pärast toetuse maksmiseks vajalike toimingute tegemist ning põllumajandusettevõtte on tervikuna ühelt põllumajandustootjalt teisele üle antud siis, kui kõiki kõnealuseid toiminguid on alustatud, kuid kõiki toetuse maksmise tingimusi ei ole veel täidetud, võib ülevõtjale toetust maksta tingimusel, et lõike 3 punktide a ja b tingimused on täidetud. Sel juhul kohaldatakse lõike 4 punkti b.

6. Kui see on asjakohane, võivad liikmesriigid otsustada maksta toetuse üleandjale. Sel juhul:

a) ülevõtjale toetust ei maksta;

b) liikmesriigid kohaldavad *mutatis mutandis* lõigetes 2–5 sätestatud nõudeid.

Artikkel 83

Lisameetmed ja liikmesriikide vastastikune abi

Liikmesriigid võtavad kõik ühtse süsteemi nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud lisameetmed ning annavad vajaduse korral vastastikust abi käesolevas määruses nõutud kontrolli tegemiseks.

Kui käesolevas määruses asjakohaseid vähendamisi ja väljaarvamisi ette ei nähta, võivad liikmesriigid selles suhtes sätestada asjakohased riiklikud sanktsioonid tootjate või muude turuosaliste suhtes, näiteks tapamajad või toetuse maksmise korraga seotud ühingud, et tagada kontrollinõuete täitmine (näiteks põllumajandusettevõtte praeguse karja register või teavitamiskohustuste järgimine).

Artikkel 84

Teated

1. Hiljemalt iga aasta 15. juuliks esitavad liikmesriigid komisjonile ühtse süsteemiga hõlmatud toetuskavade puhul eelmist kalendriaastat hõlmava aruande, mis käsitleb eelkõige järgmisi punkte:

a) ühtse süsteemi rakendamisjärk, sealhulgas eelkõige nõuetele vastavuse tingimuste täitmise kontrolliks valitud võimalused ning nõuetele vastavuse tingimuste kontrolli, samuti eritoetuste haldamiseks ja kontrolliks võetud meetmete eest vastutavad pädevad kontrolliasutused;

b) taotlejate arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused;

c) taotlejate arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused, mis on kontrolliga hõlmatud;

d) tehtud kontrolli tulemused, märkides ära vastavalt IV jaotisele rakendatud vähendamised ja väljaarvamised;

e) nõuetele vastavusega seotud kontrolli tulemused kooskõlas III jaotise III peatükiga.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks elektrooniliselt, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud vormi, püsirohumaa all oleva maa osa kogu põllumajandusmaast, nagu sätestatud käesoleva määruse artikli 3 lõikes 1.

3. Erandlikes piisavalt tõestatud olukordades võivad liikmesriigid komisjoniga kokkuleppel kõrvale kalduda lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuupäevadest.

4. Ühtse süsteemi osana loodud elektroonilisi andmeid kasutatakse sektori eeskirjade raames määratletud teabe toetuseks, mida liikmesriigid on kohustatud komisjonile saatma.

5. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikega 1 ja käesoleva määruse artikliga 79 ettenähtud otsetoetuste lineaarse vähendamise kohaldamise korral teatavad liikmesriigid komisjonile viivitamata kohaldatava vähendamise protsendi.

Artikkel 85

Jaotusmeetod

Jaotusmeetod summade puhul, mis vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 9 lõike 2 esimeses lõigus osutatud neljale protsendipunktile, saadakse nii, et liikmesriikide põllumajandusmaade ja põllumajandusliku tööhõive osatähtsuseks võetakse vastavalt 65 % ja 35 %.

Iga liikmesriigi osa pindalas ja tööhõives jagatakse tema suhtelise sisemajanduse koguproduktiga (SKP) elaniku kohta väljendatuna ostujõu pariteedis, kasutades üht kolmandikku nende liikmesriikide keskmiste vahest, kelle suhtes ümbersuunamist kohaldatakse.

Selleks kasutatakse järgmisi baasandmeid, mis põhinevad Eurostat'i augustis 2003 kättesaadavatel andmetel:

- a) põllumajandusmaa puhul – põllumajandusettevõtete struktuuriuuring 2000 kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1166/2008 ⁽¹⁾;
- b) põllumajandusliku tööhõive puhul – iga-aastane tööjõu uuring 2001 tööhõive kohta põllumajanduses, jahinduses ja kalanduses kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 577/98 ⁽²⁾;

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 30. november 2009.

- c) SKP elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi, kolme aasta keskmine rahvamajanduse arvepidamise alusel, 1999–2001.

III OSA

LÕPPSÄTTED

Artikkel 86

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 796/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 1. jaanuari 2010. algavate turustusaastate või toetusperioodide suhtes esitatavate toetuse- taotluste suhtes.

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 796/2004 tõlgendatakse viidete- na käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esita- tud vastavustabelile.

Artikkel 87

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avalda- mist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2010 algavate turustusaastate või toetusperioodidega seotud toetusetaotluste suhtes.

Komisjoni nimel
Mariann FISHER BOEL
komisjoni liige

⁽¹⁾ ELT L 321, 1.12.2008, lk 14.

⁽²⁾ EÜT L 77, 14.3.1998, lk 3.

I LISA

Ühenduse meetod kanepisortides Δ -9-tetrahydrokannabinoolisisalduse kvantitatiivseks määramiseks**1. Reguleerimis- ja kasutusala**

Meetodit kasutatakse kanepisortide (*Cannabis sativa L.*) Δ -9-tetrahydrokannabinooli (edaspidi „THC”) sisalduse määramiseks. Seda kohaldatakse vastavalt vajadusele allpool kirjeldatud menetluse A või menetluse B kohaselt.

Meetodi aluseks on Δ 9-THC kvantitatiivne määramine gaasikromatograafia abil pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist.

1.1. Menetlus A

Menetlust A kasutatakse toodangu kontrollimiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 ja käesoleva määruse artikli 30 lõike 2 punkti a kohaselt.

1.2. Menetlus B

Menetlust B kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 ja käesoleva määruse artikli 40 lõikes 3 viidatud juhtudel.

2. Proovi võtmine**2.1. Proovid**

- a) Menetlus A: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt 30 cm pikkune osa, mis sisaldab vähemalt üht emasõisikut iga valitud taime kohta. Proove tuleb võtta päevasel ajal ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest.

Liikmesriigid võivad lubada proovide võtmist ajavahemiku jooksul, mis algab õitsemise alguses ja kestab 20 päeva, tingimusel et iga sordi kohta võetakse muud representatiivsed proovid vastavalt esimesele lõigule ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu.

- b) Menetlus B: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt ülemine kolmandik. Proove võetakse päevasel ajal kümne päeva jooksul pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest. Kahekojaliste sortide puhul võetakse ainult emastaimi.

2.2. Proovi suurus

Menetlus A: proov koosneb 50 taimeosast põllu kohta.

Menetlus B: proov koosneb 200 taimeosast põllu kohta.

Iga proov pannakse muljumist vältides riidest või paberist kotti ja saadetakse analüüsimiseks laboratooriumisse.

Liikmesriik võib ette näha, et kontrollanalüüsiks võetakse vajaduse korral teine proov, mida säilitab kas tootja või analüüsi eest vastutav asutus.

2.3. Proovi kuivatamine ja säilitamine

Proovide kuivatamist alustatakse võimalikult kiiresti ja igal juhul 48 tunni jooksul, kasutades mis tahes meetodit, mille puhul temperatuur on alla 70 °C.

Proovid kuivatatakse püsिमassini ja niiskusesisalduseni 8–13 %.

Pärast kuivatamist säilitatakse proovid ilma neid muljumata pimedas kohas temperatuuril alla 25 °C.

3. THC-sisalduse määramine

3.1. Uuritava proovi ettevalmistamine

Kuivatatud proovidelt eemaldatakse varred ja üle 2 mm pikkused seemned.

Kuivatatud proovid jahvatatakse poolpeeneks pulbriks (läbib 1 mm avadega sõela).

Pulbrit võib säilitada 10 nädalat pimedas, kuivas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3.2. Reaktiivid ja ekstraheerimislahus

Reaktiivid

- kromatograafiapuhas $\Delta 9$ -tetrahydrokannabinool,
- kromatograafiapuhas skvalaan sisestandardina.

Ekstraheerimislahus

- 35 mg skvalaani 100 ml heksaani kohta.

3.3. $\Delta 9$ -THC ekstraheerimine

100 mg pulbristatud uuritavat proovi kaalutakse, asetatakse tsentrifuugitopsi ja lisatakse 5 ml sisestandardit sisaldavat ekstraheerimislahust.

Proov asetatakse 20 minutiks ultrahelivanni. Tsentrifugeeritakse viis minutit kiirusel 3 000 pööret minutis, seejärel eemaldatakse THC-supernatant. Lahus injekteeritakse kromatograafi ja tehakse kvantitatiivne analüüs.

3.4. Gaasikromatograafia

a) Seadmed

- leekionisatsioonidetektoriga ja jaotatud/jaotamata vooluga injektoriga gaasikromatograaf,
- kolonn, mis võimaldab kannabinoide hästi eraldada, näiteks 25 mm pikkune ja 0,22 mm diameetriga klaasist kapillaarkolonn,

mis on immutatud 5 %lise mittepolaarse fenüülmetüülsilaoksaani faasiga.

b) Kalibreerimispiirakonnad

Vähemalt kolm punkti menetluse A puhul ja viis punkti menetluse B puhul, sealhulgas 0,04 ja 0,50 mg/ml $\Delta 9$ -THCd ekstraheerimislahuses.

c) Katsetingimused

Punktis a osutatud kolonni puhul esitatakse näitena järgmised tingimused:

- kuivatuskapi temperatuur 260 °C
- injektori temperatuur 300 °C
- detektori temperatuur 300 °C

d) Injekteeritud maht: 1 μ l

4. Tulemused

Tulemused esitatakse kahe kümnendkohani ümardatult grammides Δ -9-THCd 100 g püsiva massini kuivatatud analüüsitava proovi kohta. Lubatud hälve on 0,03 g 100 g kohta.

— Menetlus A: üks määramine analüüsitava proovi kohta.

Kui saavutatud tulemus ületab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud piiri, tehakse analüüsitava proovi kohta teine määramine ja tulemusena käsitatakse nende kahe määramise keskmist väärtust.

— Menetlus B: tulemus vastab analüüsitava proovi kohta tehtud kahe määramise keskmisele väärtusele.

II LISA

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
<i>Artikkel 1</i>	<i>Artikkel 1</i>	
Artikli 2 lõige 1	—	Artikli 2 punkt a
Artikli 2 lõige 1a	Artikli 2 lõige 1	
Artikli 2 lõige 1b	—	
Artikli 2 lõige 2	—	Artikli 2 punkt c
Artikli 2 lõige 2a	—	Artikli 2 punkt d
Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõige 3	
Artikli 2 lõige 4	Artikli 2 lõige 4	
Artikli 2 lõige 5	Artikli 2 lõige 5	
Artikli 2 lõige 6	Artikli 2 lõige 6	
Artikli 2 lõige 7	Artikli 2 lõige 7	
Artikli 2 lõige 8	Artikli 2 lõige 8	
Artikli 2 lõige 9	Artikli 2 lõige 9	
Artikli 2 lõige 10	Artikli 2 lõige 10	
Artikli 2 lõige 11	Artikli 2 lõige 11	
Artikli 2 lõige 12	Artikli 2 lõige 12	
Artikli 2 lõige 13	Artikli 2 lõige 14	
Artikli 2 lõige 14	—	
Artikli 2 lõige 15	Artikli 2 lõige 15	
Artikli 2 lõige 16	Artikli 2 lõige 16	
Artikli 2 lõige 17	Artikli 2 lõige 17	
Artikli 2 lõige 18	Artikli 2 lõige 18	
Artikli 2 lõige 19	Artikli 2 lõige 19	
Artikli 2 lõiked 20–36	Artikli 2 lõiked 21–37 vastavalt	
Artikli 2 lõige 37	—	
Artikli 2 eelviimane lõik	Artikli 2 lõige 38	
Artikli 2 viimane lõik	—	
Artikli 3 lõiked 1–7	Artikli 3 lõiked 1–7	
<i>Artikkel 4</i>	<i>Artikkel 4</i>	
<i>Artikkel 5</i>	<i>Artikkel 5</i>	
<i>Artikkel 6</i>	<i>Artikkel 6</i>	
<i>Artikkel 7</i>	<i>Artikkel 7</i>	
Artikli 8 lõige 1	Artikli 34 lõige 4	
Artikli 8 lõige 2	Artikli 34 lõige 5	
Artikli 9 esimene lõik	Artikli 8 lõige 1	
Artikli 9 teine lõik	Artikli 8 lõige 2	
<i>Artikkel 10</i>	<i>Artikkel 9</i>	
Artikli 11 lõige 1	Artikli 11 lõige 1	
Artikli 11 lõike 2 esimene lõik	Artikli 11 lõike 2 esimene lõik	
Artikli 11 lõike 2 teine lõik	Artikli 11 lõike 2 kolmas lõik	
Artikli 11 lõike 2 kolmas lõik	Artikli 11 lõike 2 teine lõik	

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 11 lõige 3	Artikli 10 lõige 2	
Artikli 12 lõike 1 punktid a, b, c ja d	Artikli 12 lõike 1 punktid a, b, c ja d vastavalt	
Artikli 12 lõike 1 punkt e	—	
Artikli 12 lõike 1 punkt f	Artikli 12 lõike 1 punkt e	
Artikli 12 lõiked 2, 3 ja 4	Artikli 12 lõiked 2, 3 ja 4	
Artikli 13 lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikli 13 lõige 1	
Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik	—	
Artikli 13 lõiked 2, 3 ja 4	—	
Artikli 13 lõige 5	Artikli 13 lõige 2	
Artikli 13 lõige 6	—	
Artikli 13 lõige 7	Artikli 13 lõige 3	
Artikli 13 lõige 8	Artikli 13 lõige 4	
Artikli 13 lõige 9	—	
Artikli 13 lõige 10	Artikli 13 lõige 5	
Artikli 13 lõiked 11 ja 12	—	
Artikli 13 lõige 13a	Artikli 13 lõige 6	
Artikli 13 lõige 14	Artikli 20 lõige 3	
Artikli 14 lõike 1 esimene lõik	Artikli 13 lõike 8 esimene lõik	
Artikli 14 lõike 1 teine lõik	—	
Artikli 14 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 13 lõike 8 teine lõik	
Artikli 14 lõike 1 neljas lõik	Artikli 13 lõike 8 kolmas lõik	
Artikli 14 lõige 1a	Artikli 55 lõiked 1 ja 2	
Artikli 14 lõige 2	Artikli 12 lõige 5	
Artikli 14 lõige 3	Artikli 10 lõige 1	
Artikli 14 lõige 4	Artikli 13 lõige 9	
Artikkel 15	Artikkel 14	
Artikkel 15a	—	
Artikli 16 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 16 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 16 lõike 3 kolmas lõik	Artikli 65 lõike 3 kolmas lõik	
Artikli 16 lõige 4	Artikli 16 lõige 4	
Artikkel 17	—	
Artikkel 17a	Artikkel 17	
Artikkel 18	Artikkel 20	
Artikkel 19	Artikkel 21	
Artikkel 20	Artikkel 22	
Artikkel 21	Artikkel 23	
Artikli 21a lõiked 1 ja 2	Artikkel 24	
Artikli 21a lõike 3 teine lõik	Artikli 15 lõige 1	
Artikkel 22	Artikkel 25	
Artikkel 23	Artikkel 26	
Artikli 23a lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikli 27 lõige 1	

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 23a lõige 2	Artikli 27 lõige 2	
Artikli 24 lõike 1 punktid a, b, c, d, e, g, i, j ja k	Artikli 28 lõike 1 punktid a, b, c, d, e, f, g, h ja i vastavalt	
Artikli 24 lõike 1 punktid f ja h	—	
Artikli 24 lõike 2 esimene lõik	Artikli 28 lõige 2	
Artikli 24 lõike 2 teine lõik	Artikli 28 lõige 3	
Artikli 26 lõiked 1, 3 ja 4	Artikli 30 lõiked 1, 3 ja 4 vastavalt	
Artikli 26 lõike 2 punktid a, b, c, f ja h	Artikli 30 lõike 2 punktid a, b, c, g ja h vastavalt	
Artikli 26 lõike 2 punktid d, e ja g	—	
Artikli 27 lõike 1 esimese lõigu esimene lause	Artikli 31 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 27 lõike 1 esimese lõigu teise lause punktid a, b ja c	Artikli 31 lõige 2	
Artikli 27 lõike 1 teine ja kolmas lõik	Artikli 31 lõike 1 teine ja kolmas lõik	
Artikli 27 lõiked 3 ja 4	Artikli 31 lõiked 3 ja 4	
Artikkel 28	Artikkel 32	
Artikkel 29	Artikkel 33	
Artikli 30 lõike 1 esimene ja teine lõik ning lõiked 2, 3 ja 4	Artikli 34 lõiked 1, 2, 3 ja 6 vastavalt	
Artikli 30 lõike 1 kolmas lõik	—	
Artikkel 31	Artikkel 37	
Artikkel 31a	Artikkel 38	
Artikkel 31b	Artikkel 39	
Artikkel 32	Artikkel 35	
Artikli 33 lõige 1	—	
Artikli 33 lõiked 2, 3, 4 ja 5	Artikli 40 lõiked 1, 2, 3 ja 4 vastavalt	
Artikkel 33a	—	
Artikkel 33b	—	
Artikkel 33c	—	
Artikli 34 lõike 1 esimene lõik	Artikli 41 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 34 lõike 1 teine lõik	—	
Artikli 34 lõige 2	Artikli 41 lõige 2	
Artikli 35 lõige 1	Artikli 42 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkt a	Artikli 42 lõike 1 teine lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkti b esimene lõik, esimene kuni neljas taane	Artikli 42 lõike 2 esimene lõik, punktid a–d	
Artikli 35 lõike 2 punkti b teine lõik	Artikli 42 lõike 2 teine lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkti c esimene ja teine taane	Artikli 42 lõike 3 punktid a ja b vastavalt	
Artikkel 36	Artikkel 43	
Artikkel 37	Artikkel 44	

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikkel 38	—	
Artikkel 39	Artikkel 45	
Artikkel 40	—	
Artikli 41 punktid a, b, c ja d	Artikli 47 lõiked 1, 2, 3 ja 4	
Artikkel 42	Artikkel 48	
Artikkel 43	Artikkel 49	
Artikli 44 lõiked 1, 1a ja 2	Artikli 50 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 45 lõiked 1, 1a, 1b, 2, 3 ja 4	Artikli 51 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 46	Artikkel 52	
Artikli 47 lõiked 1, 1a, 2, 3, 4 ja 5	Artikli 53 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 48	Artikkel 54	
Artikli 49 lõige 1	Artikli 56 lõige 1	
Artikli 49 lõige 2		Artikli 19 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 49 lõige 3	Artikli 56 lõige 2	
Artikli 50 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 57 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 50 lõige 5	—	
Artikli 50 lõige 7	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 51 lõige 1	Artikkel 58	
Artikli 51 lõige 2a	Artikli 57 lõige 2	
Artikli 51 lõige 3	—	
Artikkel 52	Artikkel 59	
Artikli 53 esimene ja teine lõik	Artikkel 60	
Artikli 53 kolmas ja neljas lõik	Artikli 57 lõige 2	
Artikkel 54	Artikkel 61	
Artikkel 54a	—	
Artikkel 54b	Artikkel 62	
Artikli 57 lõige 1	Artikli 63 lõige 1	
Artikli 57 lõige 2	Artikli 63 lõige 2	
Artikli 57 lõike 3 esimene lõik	Artikli 63 lõige 3	
Artikli 57 lõike 3 teine lõik	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 57 lõige 4	Artikli 63 lõige 4	
Artikkel 58	Artikkel 64	
Artikkel 59	Artikkel 65	
Artikkel 60	Artikkel 66	
Artikkel 61	Artikkel 67	
Artikkel 62	Artikkel 68	
Artikkel 63	—	
Artikkel 64	—	
Artikli 65 lõiked 1, 2a, 3, 4 ja 5	Artikli 70 lõiked 1, 2, 3, 4 ja 5 vastavalt	
Artikli 66 lõige 1	Artikli 70 lõige 8 ja artikli 71 lõige 1	
Artikli 66 lõige 2	Artikli 70 lõige 6	
Artikli 66 lõiked 2a ja 2b	Artikli 71 lõiked 2 ja 3 vastavalt	

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 66 lõike 3 esimene ja kolmas lõik	Artikli 71 lõige 4	
Artikkel 66 lõike 3 teine lõik	Artikli 70 lõike 7 esimene lause	
Artikli 66 lõiked 4 ja 5	Artikli 71 lõiked 5 ja 6 vastavalt	
Artikli 67 lõige 1	Artikli 70 lõige 8 ja artikli 72 lõige 1	
Artikli 67 lõige 2	Artikli 72 lõige 2	
Artikkel 68	Artikkel 73	
Artikkel 69	Artikkel 74	
Artikkel 70	Artikkel 76	
Artikkel 71	Artikkel 77	
Artikkel 71a	Artikkel 78	
Artikkel 71b	Artikkel 79	
Artikkel 72	Artikli 75 lõige 2	
Artikli 73 lõiked 1, 3 ja 4	Artikli 80 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 73 lõiked 5, 6 ja 7	—	
Artikli 73a lõiked 1, 2, 2a, 2b, 3 ja 4	Artikli 81 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 74	Artikkel 82	
Artikkel 75	Artikkel 83	
Artikkel 76	Artikkel 84	
Artikkel 77	—	
Artikkel 78	Artikkel 85	
Artikkel 80	—	
Artikkel 81	—	
I lisa	II lisa	

Tellimishinnad aastal 2009 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	1 000 eurot aastas (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	100 eurot kuus (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELI 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	700 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	70 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	40 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELI 22 ametlikus keeles	500 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELI 23 ametlikus keeles	360 eurot aastas (s.o 30 eurot kuus)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkurss	konkursi keel(ed)	50 eurot aastas

(*) Üksiknumbri müük: kuni 32 lehekülge: 6 eurot
33–64 lehekülge: 12 eurot
alates 64 leheküljest: hind määratakse iga väljaande puhul eraldi

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Väljaannete talituse avaldatud tasulisi väljaandeid saab osta meie trükiste edasimüüjatelt. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET